

PO DVAJSETIH LETIH

Kočevskega zbora

Prvi trije oktobrski dnevi pomenijo za delovne ljudi Socialistične republike Slovenije jubilarno obletnico enega najsvetlejših in najpomembnejših dogodkov. V teh dneh so se v Kočevju zbrali odposlanci slovenskega delovnega ljudstva izvoljeni v času in znamenju brezkompromisnega boja za narodno osvoboditev in za novo družbeno ureditev.

Dvajseta obletnica kočevskega zbora ni praznik, ki bi bil samo zgodovinsko obarvan. Vsak naš praznik, ki je povezan z revolucionarno preteklostjo, je tesno povezan s sedanjostjo, kajti vsa naša sedanjost je bila začeta v preteklih dosežkih in bojih — vsak tak zgodovinski začetek se nadaljuje v prihodnost, kajti nismo še na cilju naših hotenj ter jdej.

Vendar se z velikim zadovoljstvom in ponosom lahko ozremo na prehojeno pot od takrat, ko so se prvi ljudski odposlanci s puškami in bombami prebijali na kraj rojstva prve slovenske ljudske oblasti. Od takrat pa do danes je preteklo res samo dvajset let, toda dosežki, ki smo jih od takrat uresničili pomenijo neizmerno vzpon tako v družbenih odnosih, v političnem, kulturnem in etičnem pogledu, kakor v gospodarski rasti, v materialni krepitvi naše domovine.

Po dvajsetih letih, od takrat, ko je bil edini cilj odposlancev borbenega slovenskega ljudstva zmaga nad fašizmom, narodna osvoboditev in vzpostavitev oblasti delovnega ljudstva — imamo danes družbeni red, imamo tako politično ureditev in tako ustavo, ki je brez dvoma na najvišjem nivoju razvoja družbenih odnosov v svetu.

Pred dvajsetimi leti je svet sicer usuplo, ponekod pa tudi z dvomom gledal na dejanja Jugoslavije, končno na sklepe malega slovenskega naroda. Niso mogli razumeti, da v tem času, ko je šlo za velike stvari, za usodo poti človeštva v univerzalnem smislu, mali narod terja zase do zadnje trohice vse, za čimer je skozi stoletja hrepenel. Takrat je Jugoslavija v svojih mejah začela pot svoje mednarodne politike, take politike, ki je pozneje postala ideal mnogih zatiranih narodov, ki je postala svetilnik malih držav in stebler miru, sodelovanja ter enakopravnosti.

Pred dvajsetimi leti so morda v svetu sicer z obžudovanjem gledali razvoj našega boja. Takrat še niso mogli razumeti, da bi ta boj ne bil tudi kaj drugega kot upornost in trmoglava svobodoljubnost nekega ljudstva na vedno nemirnem Balkanu. Danes je vsemu svetu jasno, da je v tistem času šlo za najbolj izkristalizirane politične cilje, za zametke nove družbe, za začetke medčloveških odnosov, ki pomenijo danes veliki večini človeštva bodočnost vsega sveta.

V takem vzdušju bomo praznovali 20. obletnico kočevskega zbora narodnih odposlancev. Praznovali bomo s ponosom v srcih in zadovoljstvom na prehojeno pot ter z odločnostjo in zavestjo o velikih nalogah, ki jih imamo pred seboj.

Prepričljiv dokaz naše visoke zavesti

V sredo se je po vsej državi, tako tudi v našem okraju, začel vpis ljudskega posojila za obnovo Skopja. Priprave za vpis so bile sicer res kratkotrajne, toda Zvezni izvršni svet je ob tej akciji upravičeno računal na patriotsko in humanistično zavest delovnih ljudi — k hitri akciji pa seveda priganja bližajoča se zima, ki bi brez široke akcije vseh narodov Jugoslavije zatekla nad 120.000 Skopjanov brez strehe nad glavo.

V tistih delovnih organizacijah, kjer so vodilni ljudje prav razumeli politični pomen ljudskega posojila, kjer so v tem smislu izvedli vse priprave in tako vpis posojila tudi tolmačili in propagirali, je bila žetev prvih ur vpisa zelo dobra.

Vpis ljudskega posojila se je začel doma in v vseh vpisnih mestih v sredo zjutraj. Pred tem so se delovni ljudje na sestankih dogovarjali o načinu in višini vpisa, pri čemer so v največjih primerih gledali na progresivno podelitev bremena materialnih možnosti posameznikov. Vpisna mesta so bila v zelo pogostih primerih podobna voliščem pred meseci. Bila so ozaljšana z gesli, zelenjem in zastavami. Na vpisnih mestih delovnih organizacij so že v prvih urah delovni ljudje v vrstah čakali na vpis. Bilo je nekaj delovnih kolektivov, ki so vpis zaključili že v dveh treh urah in pri tem dosegli tudi zelo lep uspeh pri višini

prvih dneva kažeta, da se vpis posojila ugodno razvija, če bodo po hiteli, kjer se vpis počasneje odvija. Objavljamo v kratkih obrisih stanje vpisa po občinah v četrtek ob 12. uri:

DRUGI DAN: 508 MILIJONOV

V četrtek, drugi dan vpisa ljudskega posojila je v celjskem okraju pokazal naslednjo sliko razvoja te politične in humane akcije. Žal nam je, da bomo o naslednjih dneh lahko poročali tako pozno, toda že

	Skladi	Del. in usl.	Kmetije	Ostali	Skupaj
Brežice	3.660.000	11.012.000	112.000	74.000	14.858.000
Celje	152.972.000	115.779.000	29.000	698.000	249.478.000
Laško	6.870.000	10.288.000	10.000	597.000	17.765.000
Mozirje	3.430.000	5.865.000	25.000	513.000	9.651.000
Sevnica	9.024.000	7.504.000	41.000	47.000	16.416.000
Slov. Konj.	6.710.000	14.795.000	665.000	205.000	22.375.000
Šentjur	—	7.828.000	3.516.000	1.053.000	12.377.000
Šmarje	11.500.000	16.508.000	201.000	378.000	28.387.000
Velenje	25.415.000	25.454.000	73.000	1.155.000	50.075.000
Vid.-Krško	24.777.000	24.287.000	—	1.181.000	50.245.000
Zalec	8.800.000	20.407.000	104.000	96.000	29.407.000
Skupaj	251.156.000	259.507.000	4.772.000	5.777.000	501.012.000
Vojna pošta	—	—	—	7.277.000	7.277.000
				15.054.000	508.289.000

vpisa. Tako so pravosodne ustanove v Celju ob 9. uri zaključile vpis (razen dveh zaposlenih na dopustu). Ta kolektiv, ki ima 114 zaposlenih je vpisal 2 milijona in 18.000 dinarjev, kar v povprečju na maso oseb-

Marsikje so že do 9. ure vpisali stoodstotno ljudsko posojilo

nih dohodkov znaša 33 %. Takih podobnih kolektivov je bilo v celjski občini in v okraju še več.

Najboljši vpis, računano po gospodarski moči in gibanju osebnih dohodkov so predvsem z naslova skladov podjetij in od dohodkov delavcev ter uslužbencev dosegli:

Občina Videm-Krško 41 milijonov 200.000, Celje 120 milijonov 445.000, Šmarje 17 milijonov 639.000 in Sevnica 11 milijonov 840.000 dinarjev.

Te občine so se močno približale polovici vsote, ki naj bi po politični

obvezi odpadla na njihovo področje od 30 milijard, ki jih je ZIS razpisal zav so državo.

OB BOLJSEM IN HITREJSEM POROCANJU BI BIL USPEH VPISA SE VEČJI

Dejansko bi bil vpis v sredo, torej po šestih urah, še večji, če bi bilo poročanje bolj organizirano. Samo v celjski občini je okoli 30 delovnih organizacij poslalo poročila prepozno, tako da niso bila vključena v rezultat prvega dne. Med tem je nekaj zelo močnih kolektivov. V Miziški občini, kjer so dosegli prvi dan komaj 1 milijon in 293.000 dinarjev vpisa, je prav gotovo del neuspeha pripisati poročevalski službi, kajti vpisano je bilo gotovo več.

GOSPODARSKE ORGANIZACIJE, DELAVCI IN USLUŽBENCI MOČNO PRED KMETI, OBRTNIKI IN OSTALIMI

Samo primer, da je v Celju 7.540 delavcev in uslužbencev vpisalo 58 milijonov 997.000 dinarjev, da so organi upravljanja 18. kolektivov za vpis določili 61 milijonov 162 tisoč dinarjev, zgovorno priča o tem, da so delovni kolektivi v gospodarstvu in družbenih službah daleč pred individualnimi kmetovalci, pred obrtniki in ostalimi občani. Delovni ljudje teh kolektivov so že v prvi akciji za pomoč Skopju pokazali vso svojo patriotsko in socialistično zavest, svoj humanizem in čut do naše skupne nesreče.

Vpis ljudskega posojila za obnovo Skopja je naša skupna jugoslovanska obveza in moralno-politična dolžnost. Pri tej akciji pričakuje naša skupnost udeležbo slehernega občana. Res je, da je vpis posojila (Nadaljevanje na 3. strani)

Velenjčani bodo slavili...

Letos bodo občani velenjske občine slavili 22. obletnico občinskega praznika.

Pred dvaindvajsetimi leti se je dan ali dva pred tem formiral 1. štajerski bataljon na Grmadi nad Šoštanjem. V noči od 7. na 8. oktober 1941. leta pa je bataljon napadel Šoštanj (prvi partizanski napad na mesto v Sloveniji) in s svojo drzno akcijo hudo prizadel nadutega sovražnika, ki je prav v Šoštanju imel močno oporišče ter številne privržence. V zrak je zletel Puharjev most — to je bil znak za napad. V bojih so padli trije fašisti. Šoštanj je bil to noč prvič osvobojen in v temo so odmevale bojne pesmi »špancev«.

Mesec za tem pa je sovražnik v onemoglem besu storil velik zločin. Deset mladih fantov — talcev s Ptujskega polja je pripeljal v Šoštanj ter jih umoril v »opomin predzrnim rušilcem miru«.

Ne grožnja in ne uboj, ne izseljevanje, nič ni moglo pogasiti rastočo plamenico upora, ki je svetila v novi čas.

V dneh od 30. septembra do 8. oktobra bodo praznovali spomin na prvo vojaško akcijo. V ta namen bodo telesno vzgojna društva »Partizan« in druge

sekcije organizirala raznovrstna športna tekmovanja in sicer bo v Smartnem ob Paki pionirski nogometni turnir, v Šoštanju bo rokometni in košarkarski turnir 8 moštev iz celega okraja. V dneh od 1. do 5. oktobra pa bodo v Velenju kvalifikacijske tekme republiških košarkarskih prvakov za vstop v 1. zvezno košarkarsko ligo. Mladi velenjski kotalkarji pa bodo v soboto zvečer priredili kotalkarsko revijo za odrasle, v nedeljo pa si bo isti program lahko ogledala mladina.

Tega dne bo šoštanska Svoboda z izbranim programom nastopila v Smartnem ob Paki, medtem ko bo proslava v počastitev praznika v ponedeljek zvečer v Šoštanju.

V torek dopoldne, na dan praznika bo v Velenju imela občinska skupščina svečano sejo, na kateri bodo podelili Kajuhove nagrade najzaslužnejšim delavcem v kulturno prosvetnih vrstah.

V času praznovanja bodo v Velenju pridobili kar dve novosti. Tako bo na sam praznik predana namenu sodobna poslovalnica opreme (Bazen), v soboto zvečer pa bodo izredno delavni velenjski ferijalci sprejeli v upravljanje počitniški dom, ki so si ga sami prenovili.

Kljub temu, da se Velenje že nekaj let ponosa z nazivom mesta, je šele pred nedavnim pridobilo vsaj nekaj mestnih efektov, kot so to neonska razsvetljava trgovin in drugih uslužnostnih podjetij. Tako so se neonskemu napisu na hotelu »Pakas« te dni priključili še številni napisi vseh trgovin in ostalih gostinskih objektov, tako da ima

Velenje sedaj tudi v nočnih urah prijetnejši, vabljivejši izgled. Svojestveno radovednost pa v zadnjih dneh vzbuja visoka ograja v bližini hotela »Pakas«. Na tem prostoru bodo začeli z gradnjo velike steklene dvorane, ki bo Velenju služila za vse javne prireditve. Takšnega prostora Velenje doslej ni imelo. Potreba po

njem pa že pripada preteklosti, o čemer nas najbolje podčiči število nad 5.500 zaposlenih. Reševanje tega problema v malih prostorih hotela »Pakas« delavskega kluba in bivšega Rudarskega doma je postalo nemogoče in je potreba več kot upravičena. Ta nova dvorana pa bo s svojo impozantno zunanostjo obenem tvorila tudi zaključni del mestnega središča.

S PLENUMA OKRAJNEGA KOMITEJA ZKS V CELJU

SPROSTITEV SIL

Na nedavnem plenumu okrajnega komiteja ZKS v Celju so obravnavali metode dela in organizacijske probleme v Zvezi komunistov. Sekretar okrajnega komiteja inž. Andrej Marinc je v svojem referatu nakazal notranjo problematiko partijskih vprašanj in metod dela. Dejal je, da se morajo sprostiti vse potencialne sile ZK kot celote za reševanja številnih družbeno-političnih problemov, kajti Zveza komunistov je danes sposobna za idejna spopadanja, ki morajo voditi h kvaliteti nadaljnjega demokratičnega razvoja. Nadalje pa poudaril, da še vedno delamo grobe napake,

ker zapostavljamo mlade kadre, češ, da niso politično dovolj zreli in da niso v celoti kos zadanim nalogam. Praksa namreč kaže prav obratno in bržčas je prav ta primer najzgovornejši o tem, kdo pravzaprav dela napake — tisti namreč ki ne zaupa.

V razpravi so člani komiteja dopolnili referat s številnimi praktičnimi primeri in izkušnjami dela v terenskih organizacijah ter podjetjih.

V nadaljevanju so razpravljali o programu dela okrajnega komiteja imenovali so odbor za gradnjo zgradbe družbenih organizacij ter prefrlesli stanje o pripravah za ljudsko posojilo Skopju. Kot kaže odmev na terenu, so mnogi kolektivi pripravljeni, da zbrana sredstva ne le posodijo, temveč podarijo. Tako se vedno znova dokazuje globoka zavest človečanskega sočustvovanja s Skopjanci, ki tik pred zimo nimajo strehe nad glavo.

Na plenumu so po daljši razpravi potrdili programe ideološke, kadrovske, organizacijske in kontrolne komisije okrajnega komiteja.

Med 26. in 27. septembrom prehodne padavine, nato lepo vreme, ki bo trajalo približno do 3. oktobra, ko se bo pričelo nestalno vreme s pogostimi padavinami. Dr. V. M.

TINE
OREL

»Festival póloma in jeze«, pravijo, utegne nastati iz vsake skupščine OZN, čeprav se je doslej še vsaka izkazala za koristno. Ob XVIII. zasedanju ima OZN 111 članic in prav to dejstvo ji jamči še večje uspehe, posebno pri razorožitvenem problemu. Ne bo lahko: Pred kratkim smo brali, da so ZDA med procesom ratifikacije moskovskega sporazuma uvedle leteče radarske postaje, nov varnostni in alarmni sistem, ki naj bi omogočil takojšnji interkontinentalni protinapad — nezaupanje torej ni prav nič manjše, strah pred sovražnikom in pohlep po totalni zmagi in hegemoniji enako nenasiten.

OZN dela v finančni stiski, njen deficit sega v stotino milijard dinarjev. Mnoge države članice ne plačujejo članarine, čeprav so zainteresirane prav na rešitvi tekočih problemov, predvsem pa problema razorožitve. Ta finančna stiska je sicer postranska stvar sprčo velikih sil, ki se te dni križajo nad New Yorkom, je pa simbolična. Vendar ne toliko, da bi XVIII. zasedanje ne potekalo v bistveno drugačni atmosferi. Tako je, končno šlo z dnevnega reda madžarsko vprašanje, s katerim so ZDA od leta 1956 dražile SZ in metale pesek v že tako skrhane ležaje birokratskega stroja OZN. To pomeni, da se kurz atomskega stopa pozna tudi tu, trasa nadaljnjega pomirjevanja je najvidnejša, čeprav so bili na delu njeni nasprotniki in bodo verjetno vse storili, da ne bi obveljala. Zapadna Nemčija je ob Adenauerjevem slovesu ponovno razglasila, da je zoper vsako cementiranje status quo, da je torej tudi zoper nenapadalni pakt med NATO in SEV, da bo temeljna parola Schröderjeve zunanje politike nemška združitev.

Tudi de Gaullova Francija k uspešnemu nadaljevanju politike pomirjevanja ne more doprinesiti. Njena zveza z Nemčijo poteka iz strahu da bi se Nemčija ne približala Vzhodu. Kriza zaupanja med zgodovinskima nasprotnikoma ob Renu je torej del svetovne krize zaupanja in vre iz istih bolestin virov, ki jih bo človeštvo moralo paralizirati, če ho hotelo najti pot do mira.

A nad vsem tem je tu še kitajski problem, sam na sebi stvar OZN, čeprav Kitajska ni njena članica.

Na Daljnem vzhodu je nastala v viharju nasprotovanja nova država Malezija. Sukarno se je ves angažiral proti njej. OZN pa je potrdila glasovanja in dala podporo Angliji, ki stoji za novo državno tvorbo, nastalo na labilnih tleh. Ne daleč od tu je Vietnam, v katerem ZDA ne mislijo izgubiti gverilske vojne, čeprav je gibanje Vietkong stvar vietnamskega ljudstva. Diemova pa oslovila. Naloga Cabot Lodgea je le ta, da bi pomiril budiste, ne pa da bi ukinit amerikalansko pomoč ali pomagal amerikalnski vojski k častnemu umiku. »Paramilitaristične« sile ZDA v Vietnamu za Kennedyja pomenijo stvar prestiža mimo vseh drugih stvari, gotovo bolj kočljive kakor senator Goldwater s svojo zahtevo, da se ratifikacija moskovskega atomskega stopa poveže s sovjetskimi umikom s Kube.

Vse to in še marsikaj mračni nebo orjaškim kubusom palače OZN, simbolom modernega graditeljstva. Orjaške stvaritve človeških rok so na kocki, če ne bo zmagala jasnina, ki jo terja svobodni polet človeškega duha.

ZGLEDNA PRIMERA

IZ ŽALSKÉ OBČINE

Ce bi hoteli govoriti o posameznikih, ki so se pri vpisovanju posojila še posebej izkazali, bi lahko našli dolgo vrsto imen. Veliko je bilo ljudi, ki so z vpisom potrdili več, kot pa samo to, da hočejo pomagati prizadetim v Skopju. Tako so nam na primer iz Žalca sporočili, da je v četrtek, torej prvi dan vpisa, kmet Alojz KOLAR iz Polzele št. 23 vpisal kar 300.000 dinarjev posojila in da se je gostilničarka Marija OREŠNIKOVA, prav tako iz Polzele, oddala posoditi 70.000 dinarjev.

PRVI DAN VPISA LJUDSKEGA POSOJILA V PRAZNIČNEM RAZPOLOŽENJU

Ce bi rekel, da se je vpis ljudskega posojila za pomoč Skopju začel v sredo zjutraj v pravem prazničnem razpoloženju, ki bi ga lahko primerjali z majskimi in junijskimi volitvami v predstavnika telesa, bi povedal premalo. Zdej je šlo za manifestacijo, na katero so navezana človekova najgloblja čustva, šlo je za dajanje pomoči prizadetim prebivalcem mesta ob Vardarju, za posojilo solidarnosti in tudi za posojilo bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov.

VECERNA GIMNAZIJA

Tudi letos so na celjski gimnaziji organizirali posebne oddelke za odrasle. Prijavljencev zanje je že precej; pouk pa se bo pričel prvega oktobra. Na gimnaziji so povedali, da bodo te dni sprejeli še nekaj prijav. Pogoj za vpis pa je stalna zaposlitev ter končana osnovna oziroma poklicna šola.

Skrbne priprave v štorski železarni

V štorski železarni so se skrbno pripravili na vpisovanje ljudskega posojila za pomoč prizadetemu Skopju. Imenovali so dve komisiji, od katerih je ena skrbela za politično plat priprave, druga pa za tehnično izvedbo vpisovanja. V torek dopoldne so se sestali vsi politični predstavniki podjetja, ki so sprejeli več sklepov. Kmalu za tem je zasedal upravni odbor, v sredo pa delavski svet. Pred začetkom vpisovanja so imeli zbor posameznih delovnih enot. V sredo je bilo pripravljenih 11 vpisnih mest. V podjetju smo se ogledali kmalu po šesti uri zjutraj. Takrat so imeli odprta že tri vpisna mesta. Povedali so nam, da ne bodo odprli vseh vpisnih mest hkrati, ampak jih bodo odpirali po določenem vrstnem redu, da ne bi nastala zmeda in gneča pri vpisovanju.

Pol ure zatem ko so odprli prva vpisna mesta, ura je bila pol sedmih, so vpisovanje zaključili gasilci, delavci v garaži in bolničarji. Tudi po ostalih vpisnih mestih so bili rezultati ugodni. Skoraj vsi so vpisali večjo vsoto, kot je predlagala komisija. Mladinci so vpisna mesta lepo okrasili, tako da so delavci lahko znova manifestirali svojo veliko ljubezen do skopskih bratov.

ti ugodni. Skoraj vsi so vpisali večjo vsoto, kot je predlagala komisija. Mladinci so vpisna mesta lepo okrasili, tako da so delavci lahko znova manifestirali svojo veliko ljubezen do skopskih bratov.

Motiv iz Slovenskih Konjic

SKRIB ZA IZOBRAŽEVANJE ENA GLAVNIH NALOG SINDIKALNIH ORGANIZACIJ

Zapis z občnega zbora občinskega sindikalnega sveta v Slov. Konjicah

V nedeljo dopoldne je bil redni letni občni zbor občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah. Uspelega obračuna dela so se udeležili tudi številni predstavniki javnega in političnega življenja kot predsednik OSS Celje in republiški poslanec VLADO ČRESNIK, republiška poslanka FANIKA SUC, predsednik občinske skupščine Slov. Konjice inž. ADOLF TAVCAR, predsednik občinskega odbora SZDL FRANJO MAROSEK, org. sekretar občinskega komiteja ZKS BOGDAN MIRINKOVIC itd.

Obširno poročilo o delu in nalogah občinskega sindikalnega sveta ter osnovnih sindikalnih organizacij je imel predsednik sindikalnega sveta za konjiško občino VLADO PRATNEMER. Iz njegovega poročila smo razbrali, da se je sindikalna organizacija, kot družbeno politična silnica v konjiški občini močno uveljavila in da je našla hvaležno sodelovanje z vsemi političnimi organizacijami, zlasti še s Socialistično zvezo. Enotnost, obravnavanja in reševanja vseh nalog in problemov, je našla svoj odmev tudi v uspehih, ki so bili doseženi na vseh področjih družbene aktivnosti. Če ocenjujemo te uspehe z materialnimi možnostmi in kadri, kot nosilci te dejavnosti, potem je treba reči, da se je tudi na tem območju veliko spremenilo in da je konjiška občina napravila v zadnjem obdobju velik korak naprej. To pa ne pomeni, da so napravili že vse, kar bi morali. Nalog je še dosti in se kažejo, tako v gospodarskem, kot komunalnem in družbenem službah.

Hvaležna je ugotovitev, da se proizvodnja v industriji in kmetijstvu v letošnjem letu uspešno razvija in da je planirani obseg industrijske proizvodnje v prvih sedmih mesecih letošnjega leta presežen za 7,2%; v primerjavi s istim razdobjem lanskega leta pa je proizvodnja večja kar za 19%. Navzlic temu splošne-

nizacij le tisočaka. Pa je bilo le malo takih, ki so se odločevali samo za tisočaka. K temu so dodali še najmanj enega, če ne dva. Taksi so bili primeri v Celjskem tisku, ko so pred vpisno komisijo prihajale delavke iz kartonaže in knjigovodnice. Takih in podobnih primerov pa je bilo nebroj še drugod.

Ne samo v gospodarskih organizacijah, tudi v ustanovah in zavodih so imele vpisne komisije veliko dela že v zgodnjih jutranjih urah. Tako je bilo na občini in okraju, na sedežih političnih organizacij in tako je bilo na sodišču, Narodni banki itd. Dolge vrste ljudi, ki so čakale na vpis, to je bila značilna slika tega jutra.

V pripravi na vpis se je povsem uveljavilo načelo — naj ne bo nikogar, ki bi ob tej akciji stal ob strani. Podatki govorijo, da bo ta poziv uresničen v celoti. Iz mnogih krajev so tudi sporočili, da bodo prenekateri obrtniki ter kmetovalci vpisali tudi po milijon in več dinarjev posojila.

Kakor posamezniki tako so prvi dan tudi mnoge delovne organizacije že vplačale zneske posojila iz sredstev svojih skladov.

Začetek vpisovanja ljudskega posojila je pokazal najboljše rezultate. Ecdimo prepričani, da bo tudi konec tak.

Vlado Pratnemer, predsednik občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah

Vlado Pratnemer

VNOVIČ PREDSEDNIK OBČINSKEGA SINDIKALNEGA SVETA V SLOVENSKEH KONJICAH

Takoj po občnem zboru občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah so se sestali člani novolvoljenega plenuma, ki so na prvi seji izvolili člane predsedstva ter člane stalnih komisij. Pri tem so mesto predsednika vnovič zaupali tovarišu Vladu Pratnemerju. Medtem ko so za podpredsednika izbrali inž. Jureta Pokorna, so za tajnika izvolili tovariša Jožeta Jelenka.

TELEVIZIJSKI ODDAJNIK NA PLESIVCU

Te dni je začel na Plesivcu delati nov televizijski oddajnik z močjo sto vatov. Njegovo področje je šest kanal. Strokovnjaki pravijo, da posreduje novi TV oddajnik lastnikom televizijskih sprejemnikov v Celju in okolici boljšo in lepšo sliko, kot jo lahko dobijo s pomočjo pretvornika na Kunigundi (osmi kanal), oziroma neposredno s Krvavca (peti kanal). Zato priporočajo vsem lastnikom televizijskih sprejemnikov preusmeritev sprejemnih anten na Plesivec.

specializacijo obratov in vložiti še znatna sredstva za modernizacijo trgovin. Lep korak k temu bo tudi samopostrežna trgovina v Konjicah. Obetajočo perspektivo ima turizem; upravičena pa je še zahteva po gradnji novega gostinskega objekta v Konjicah. Več sredstev bo treba nameniti za krepitev storitvene obrti.

Izreden poudarek v svojem poročilu je dal tov. Pratnemer nalogi sindikalnih organizacij na področju izobraževanja članov. Če ugotovljamo, da je za uspešno delo na katerem koli mestu, zlasti pa še v organih upravljanja potrebno določeno strokovno in splošno znanje, je med drugim dejal, potem je samo po sebi razumljivo, da mora biti skrb za izobraževanje ena osnovnih in poglobitvenih nalog sindikalnih organizacij. To velja tako za strokovno kot za splošno in družbeno ekonomsko izobraževanje vseh zaposlenih.

Občni zbor občinskega sindikalnega sveta je zavzel svoje stališče tudi do vpisovanja ljudskega posojila za pomoč Skopju. Udeleženci konference so bili mnenja, da bodo predvidene naloge v celoti izpolnili. Sicer pa je konferenca analitično ocenila tudi nekatere probleme družbenih služb socialnega zavarovanja in zlasti še delo pri sestavljanju osnutkov statuten delovnih organizacij. Na tem področju se ne morejo kdovekak pohvaliti, saj imajo v občini komaj tri organizacije, ki so napravile nekaj več, kot pa samo razpravljalne potrebi po sestavi novega statuta. Vsekakor pa je to premalo; zato bo treba pohiteti, zlasti še, ker zahteva delo pri sestavljanju statuten veliko odgovornosti in tudi veliko časa.

Enkrat hitreje

enkrat ceneje

V Celju bomo imeli kmalu dva otoka — sicer ne dobesedno, ker dejansko nimamo nobenega, imamo pa naselje Otok. Ob tem v podaljškem proti kopališču pa bo kmalu zrasel še drugi otok — ali kot ga uradno imenujejo — Otok II. Gre za večjo sosese, ki bo sprejela pod streho več tisoč prebivalcev. Toda bolj zanimivo kot to, da gradimo v Celju novo sosese, je dejstvo, da bo Otok II zgrajen po novem sistemu gradnje stanovanjskih poslopij. In sicer gradijo stanovanja po montažnem sistemu.

Gre zares za novost, ki bo izrednega pomena za hitrejšo stanovanjsko izgradnjo našega mesta in ostalih industrijskih središč v celjskem okraju. Prav gotovo pa ta novost, ki je prišla iz inozemstva in se najprej uveljavila v Zagrebu ne bo ostala le v mejah našega okraja. Kajti prednosti montažne gradnje so očitne.

Naj vam za ilustracijo navedemo le nekaj podatkov. Stanovanjski blok s petdesetimi stanovanji je možno zgraditi enkrat hitreje, cena enega stanovanja pa je 60 tisoč dinarjev za kvadratni meter. Naj pri tem omenimo, da je povprečna cena za kvadratni meter stanovanj-

skih prostorov v Sloveniji preko 80 tisoč dinarjev. Gre torej za drugo veliko prednost. Tako so stanovanja kar za 33,5 odstotkov cenejša, kar pa je precej — ali če povemo drugače, gospodarska organizacija lahko z istimi sredstvi, ki jih je namenila za stanovanjsko izgradnjo, zgradi tretjino stanovanj več, kot če bi jih gradili po starem klasičnem sistemu gradnje.

To pa ni tudi vse. Montažna gradnja je zanimiva tudi za gradbeno podjetje. Montažna izgradnja stanovanj se sestoji iz več faz, od katerih je prav gotovo zanimiva izdelava montažnih delov in sestavljanje teh delov v enoto. To vam prikazuje tudi naš posnetek: kup izdelanih mon-

tažnih elementov, ob njemu pa že domala dograjen stanovanjski blok iz teh elementov, ki bo sprejel kakih 55 družin. Tak sistem priprave gradiva za gradnjo stanovanj je prav gotovo velika prednost, saj lahko gradbeno podjetje zaposle svoje delavce tudi v zimskem času, in sicer pri izdelavi montažnih elementov. S tem se izmikajo neprijetnim posledicam nepričlenih sezonskih delavcev in se lahko usmerja na zaposlitev stalnih delavcev. S tem pa se tudi življenjski pogoji gradbenega delavca bistveno menjajo, kar je prav gotovo zelo pozitivno. In prav v tej smeri je celjsko gradbeno podjetje Ingrad že veliko naredilo.

IZJAVA METEOROLOGA-AMATERJA BORISA KOLJČIČKEGA:

Jesen bo lepa in sončna

Konec poletja je in začetek jeseni. Na polju nas čaka še vrsta del: obiranje koruze, sladkorne pese, grozdja in drugih pridelkov. Ljudje že tudi pripravljajo zemljo za jesensko setev pšenice, dosti opravil je na poljih, veliko jih je pa tudi doma. Bodo vsa ta dela pravočasno opravljena? To je odvisno od vremena. Za poljedelstvo je, kot že vemo, najbolj prikladno sončno vreme z občasnim deževjem. Zelo sušno ali pa zelo deževno vreme lahko onemogoči dela na polju in ogroža kvaliteto pridelkov.

Kakšna bo torej jesen? Bo deževna in hladna ali bo sončna? Za vreme se ne zanimajo samo poljedelci, ampak tudi veliko število ljudi, ki živijo v mestih in mislijo svoj letni dopust preživeti v jesenskih dneh.

Na vprašanje, kakšno bo vreme, je odgovoril znani meteorolog-amater Boris Koljčički takole:

Jesen bo takšna, kakršno si želijo na vasi. To pomeni, da bo jesen lepa in sončna, spremljala jo bo pa tudi občasno deževje in nekoliko hladnejši dnevi. Skozi vse jesenske dni bo prišlo do večjih temperaturnih kolebanj. Bodimo še jasnejši: za jesen bodo karakteristične nagle spremembe. Lepo, sončno vreme bo spremljalo kolebanje, veter, padavine, padci in rast temperature. Poletna vročina, ki so jo pre-

kinjali kratkotrajni prodori svežega atlantskega zraka, bo trajala do konca septembra. Prav na koncu poletja, takrat, ko se bo začela jesen, bo pa prišlo tudi do spremembe vremena. To pomeni, da moramo pričakovati poslabšanje vremena z občutnim padcem temperature in deževjem.

Takšno vreme pa ne bo trajalo dolgo — vsega skupaj nekaj dni. Zmerno in relativno toplo jesensko vreme, ki bo potem nastopilo, bodo spremljale občasne ohladike, dež in veter. Takšno vreme bo skozi ves oktober in v dveh dekadah meseca novembra. Po 20. novembru se lahko nadejamo nagle spremembe — vreme se bo takrat namreč ohladilo. Takrat bo prvič pridrli arktični mraz, prišlo bo do prvih lažjih zimskih ohladike s severnimi vetrovi ter večjih jesenskih padavin. V tem obdobju nas ne sme iznenaditi niti prvi sneg, ki se lahko pojavi ob koncu meseca. Takrat bodo jutranje slane in megle.

Boris Koljčički je svojo prognozo zaključil takole:

Na osnovi te analize moremo letošnjo jesen razdeliti na sledeča obdobja: najprej bo še poletno vreme, kateremu bodo sledili prvi jesenski dnevi, ki bodo relativno topli in sončni, spremljale pa jih bodo občasne ohladike in padavine. Od 20. novembra do 20. decembra bo vre-

To ni problem kombinata

Na eni izmed zasedanj občinske skupščine Celje so razpravljali tudi o poslovnih izgubi podjetja »Mleko«, ki je pred kratkim postal ekonomska enota žalskega kmetijskega kombinata. Slo je za preko 10 milijonov dinarjev, torej za precejšnjo številko. V tem obdobju pa so nastopile tudi organizacijske spremembe. Saj pri kombinatu sodijo, da bi lahko poslovne stroške z reorganizacijo znižali za okoli 4 milijonov dinarjev, se pravi, toliko manj bi bilo izgube. Obstaja pa še ena možnost, ki smo jo že enkrat omenili, in sicer, da bi mlekarne ne plačevala za hlajenje, pranje steklenic in podobno vodo po 99 dinarjev, temveč podobno kot v Mariboru in drugje po 5 dinarjev za kubični meter. Tako bi prihranili še 2,5 milijona dinarjev.

Ko smo to omenili, je bilo nekaj ugovorov, in sicer baje zato, ker sanitarna inšpekcija ne dovoli zgraditi v Medlogu pri mlekarni (to pa je tudi pri kmetijski šoli in hlevih) primeren vodnjak. Z zgraditvijo vodnjaka bi stroški poslovanja prav gotovo za nekaj milijonov padli.

Ker gre za sporno vprašanje, smo zaprosili sanitarnega inšpektorja dr. Fludernika za pojasnilo. Takole je dejal:

— Če si mlekarne zgradi vodnjak in bi vodo iz tega vodnjaka uporabljala za hlajenje mleka (tu voda ne pride v stik z mlekom, za pranje tovornih avtomobilov in podobno), a bi hkrati še naprej uporabljala za pranje steklenic vodo iz vodovoda, bi bilo vse v redu — stroški poslovanja pa bi se bistveno zmanjšali ob sedanjih ceni, ki jo plačujejo za vodo. Toda iz prakse vem, da kot sanitarni inšpektor nimam nobene

garancije, da bi se ta voda ne uporabljala tudi za pranje steklenic. In kaj potem, če v enem takem primeru zbolijo več otrok? Moralno kot zdravnik in tudi drugače se čutim odgovornega, da te možnosti ne obstajajo.

Zdi se mi pa vredno omeniti, je dejal dr. Fludernik, da bi občina skupaj z zainteresiranimi podjetji ceno vode le lahko uredila. Sai končno — bodimo pošten — v bistvu občina s tem, ko zaradi vode mora sanirati pri podjetju »Mleko« 2,5 milijona dinarjev več, ta denar posredno dotira vodovodu. In na koncu, če so v drugih večjih središčih v Sloveniji našli ustrezno rešitev — mleko je vendar nujno potrebno, toda ne samo otrokom — zakaj bi ustrezno rešitev ne našli tudi v Celju. Zakaj bi potem morala rešitev tega problema, ki je družben, biti kanalizirana preko pritiska na sanitarno inšpekcijo — na zdravstveno službo, še bolje, če tako rečem. Zato pač menim, da je treba razpravo o reševanju tega problema kanalizirati na odnose med mlekarne in vodovodom.

»Pod odejo«

Tovarni odev v Skofji vasi, mali vasi pri Celju, bi zares lahko rekli, da je pod odejo. Postopoma so namreč tako osvojili tehnologijo dela v tavnari, da je dinamika porasta proizvodnje enakomerna. Ko smo tehničnemu vodji tov. Jeriču zastavili vprašanje, kaj je v sedanjem obdobju njihova posebna naloga, nam je dejal, da trg ni problem. Če bi imeli vsaj še enkrat več odev, bi jih lahko prodali. Potrebno pa bo za zmanjšanje stroškov osvojitve standardne tipe odev, in sicer tiste, ki jih ljudje najbolj kupujejo. Zraven je še povedal, da se mnogi motijo, češ da je tovarna znana po svojih specialnih in izredno kvalitetno izdelanih odejah. Te resda tudi izdelujejo, toda na trgu jih poznajo predvsem po osnovnih tipih odev. In na teh mora sloneti proizvodnja.

Hkrati nam je odgovoril tudi na vprašanje, kakšen je pri njih odnos med produktivnostjo in osebnimi dohodki. Dejal je, da so ta problem rešili v okviru ekonomskih enot. Doslej izplačani osebni dohodki zaposlenih so nekoliko nižji, kot bi spričo domala 20-odstotnega porasta produktivnosti morali biti, in sicer zaradi tega, ker ekonomske enote izplačujejo le akontacije, del sredstev pa se zbira v rezervni sklad osebnih dohodkov vsake ekonomske enote. Naj pri tem poudarim, je dejal, da vsaka ekonomska enota in sleherni delavec natančno ve, koliko imajo še rezerve in tudi koliko je tu njegovega dela.

Zanimivi pa so pri tem primeri, ko neka ekonomska enota zaradi katerega koli subjektivnega vzroka ne ustvari dovolj sredstev za osnovo, ki jo imenujejo akontacije. V teh primerih ji navadno manjkajoča sredstva posodi druga ekonomska enota — seveda s pogojem, da sredstva dobi nazaj. V primerih pa, ko gre za recimo izpad proizvodnje zaradi zunanjih vplivov, se potrebna sredstva usmerijo v to ekonomsko enoto iz sredstev podjetja.

Pri tem je značilno, je dejal tov. Jerič, da ekonomske enote začno gospodariti, za njih postane vsak strošek pomemben, kajti vsak strošek je tudi element v izračunu čistega dohodka. Zaradi tega mirno lahko trdim, je nadaljeval, da nam je sistem ločenega obračunavanja vseh računovodskih elementov po ekonomskih enotah bistveno pomagal pri naporih za uresničitev osnovnih proizvodnih nalog.

Več komisij in imenovanja

Občinska skupščina v Slov. Konjicah je na zadnji seji izvolila več komisij kot svoje pomožne organe. Tako so bili imenovani člani komisije za pripravo 42-urnega tednika, komisija za pomoč delovnim organizacijam pri sestavljanju statuta, odbor za zbiranje pomoči za Skopje in komisija za vpis ljudskega posojila. Na predlog komisije za volitve in imenovanja so bili razrešeni svojih dolžnosti naslednji šolski upravitelji: Franjo Rejec iz Vitanja zaradi upokojitve, tov. Jovan iz Rakovice zaradi preselitve, tov. Franc Taks iz Tepanja zaradi premestitve v Slov. Konjice in tov. Stefanija Drame zaradi ukinitve samostojne šole v Zbelovem, ki je bila priključena osnovni šoli v Ločah. Za upravitelja osnovne šole v Vitanju je bila na predlog komisije imenovana Vera Kramarič-Marošek. V.

O HOTELU „PAKA“ Govorice so neresnične

V Celju so se neverjetno hitro širile govornice, češ da so gostinski delavci hotela »Paka« neverjetno dobro plačani in da je baže direktor dobil v enem mesecu celo za 160 tisoč dinarjev osebnih dohodkov.

Z ozirom na to, da je občina morala letos sanirati za preko 17 milijonov dinarjev izgube hotela »Paka« iz lanskega leta in da tudi sami v hotelu letos računajo na izgubo, čeravno trenutno poslovanje — grobo vzeto — kaže na pozitiven obračun, se pravi, da bo tudi za letošnji velenjski občina morala primakniti »kak« milijonček k hotelu »Paka«, so nas te govornice zanimale. Če bi to bilo res, bi bilo nepojmljivo.

Zato smo hoteli podatke preveriti, in sicer kar iz »prve ro-

ke«. Poizkušali smo dobiti direktorja, nekaj časa smo ga zaman iskali, ko smo ga našli ter mu povedali, da nas zanimajo podatki o finančnem stanju hotela in o osebnih dohodkih, nam je v »opravičilo« dejal, da gre spat?! (Bilo je sredi dopoldneva in ker je morda vso noč delal, mu tega nismo zamerili, čeravno je šlo za nekaj minut razgovora). Pač pa smo prosili predsednika občinskega sindikalnega sveta in podpredsednika občine (občina namreč razpolaga s podatki o osebnih dohodkih) za to uslugo. Rade volje so nam ustregli in zares smo se lahko prepričali, da direktor hotela »Paka« ni dobil naenkrat za en sam mesec 160 tisoč dinarjev osebnih dohodkov, temveč 98 tisoč. Tako

lahko pomirimo vse, ki še verjamejo v pravljico o 160 tisočkah.

Ko smo analizirali nekatere finančne podatke, ki prikazujejo poslovanje hotela, pa smo zasledili, da so v letošnjih poletnih mesecih gostinski delavci tega podjetja morali delovati vse napore, kajti šlo je res na tesno — prostori so bili zasedeni, gostov je bilo polno, in sicer zahtevnih gostov. Istočasno pa smo ugotovili, da so imeli v prvih mesecih zelo slabe osebne dohodke. Hkrati velja tudi pripomniti, da se finančno gledano poslovanje hotela »Paka« izboljšuje, saj letos računajo le na okoli 4 milijonov dinarjev izgube, (tako nam je povedala računovodkinja podjetja). To je prav gotovo zelo pozitivna ocena za ta kolektiv (to je še posebej potrebno poudariti), kajti 13 milijonov razlike, ki so jo gostinski delavci uspešili v enem letu ustvariti ni mala reč. O 160 tisočkah »plače« pa ne kaže več govoriti. Mile Iršič

NADOMESTNE VOLITVE ODBORNIKA

Splošni zbor občinske skupščine v Slov. Konjicah je razpisal nadomestne volitve v volilni enoti Sojek-Kamna gora. Izvoljeni odbornik te enote tov. Ambrož je kmalu po volitvah umrl, tako da je sedaj ta kraj brez svojega zastopnika v občinski skupščini. Volitve v teh dveh krajih, ki tvorita najmanjšo volilno enoto na območju občine, saj šteje le okoli 150 volivcev, bodo v novembru tega leta.

STATUTI NAJBOLJ AKTIVNI V NAŠIH PODJETJIH

Zbor delovnih skupnosti pri občinski skupščini v Slov. Konjicah je na svoji seji med drugim razpravljala tudi o izdelovanju statuta v delovnih organizacijah. Iz poročila, ki ga je za sejo zbora pripravil občinski sindikalni svet, je bilo razvidno, da so s pripravami najbolj aktivni v nekaterih večjih podjetjih. Na prvi seji občinske skupščine bodo postavili tudi posebno komisijo, ki bo delovnim organizacijam pomagala pri sestavljanju osnovnih statuta.

Vpis ljudskega posojila...

(Nadaljevanje s 1. strani)

prostovoljen. Toda prostovoljnost akcije je tudi v tem, da vsak pred skupnostjo pokaže svoj obraz, da pokaže kako s čuti člana te naše skupnosti, ki jo je potres v Skopju v celoti globoko prizadel. Če delavci in uslužbeni v obliki posojila vključujejo tako zavestno v akcijo hitrega odpravljanja posledic te katastrofe, potem pričakujemo, da jim bodo v enaki meri in po svojih možnostih sledili tudi kmetje, obrtniki ter ostali občani v mestih in na podeželju. Toda prvi dan vpisa te zavesti še ni pokazal, saj so kmetje v vsem okraju prvi dan zbrali komaj 1 milijon 277.000 dinarjev, ostali pa 1 milijon 960.000 dinarjev — med slednjimi pa kot po poročilih lahko zaključimo, skoraj ni obrtni-

kov. Najbolje so se obrtniki izkazali v velenjski občini, kmetje pa v občini Sentjur.

POTRESI RUŠIJO MESTA

nič pa ne more
zeušiti naše
pateiatske valje

Dva hleva sta že »naseljena«

V Podlogu pri Sempetru se že lahko pričamo, kako koristna je bila izgradnja nove mlečne farne. Dva nova velika hleva s po sto glav živine sta že »naseljena«. Kmalu pa bosta končana še ostala dva objekta, tako da bo mlečna farma pri Sempetru v grobem končana. Zares je treba reči v grobem, kajti za po-

polno aktiviranje te investicije je potrebno zgraditi še nekatere dodatne objekte. Hlevi so le osnova. Toda pustimo to ob strani, kajti tokrat smo si ogledali nove hleve.

Hlevi v Podlogu so novi, zato se nekoliko razlikujejo od hlevov iz Medloga, čeravno bodo po kapaciteti enaki. Podložki hlevi niso adaptira-

ni, temveč so sodobno grajeni, čisti so, zračni — urejen pa je tudi sistem strojne molže krav.

Ko smo obiskali pred časom še gradilišče hlevov v Podlogu, nam je tov. Adi Goršek pojasnil, da za enkrat nimajo dovolj krmne osnove, da pa bo z »nastanitvijo« novih dveh hlevov postal problem dosti bolj pereč. Zaradi tega je dokaj jasno, da pride zemljišče, ki je južno od mlečne farne v Podlogu, v poštev za enovito priključitev k farmi. Zlasti še zato, ker je to območje delno močvirnato in bo potrebno opraviti nekatera meliorativna dela, da bodo tudi tu lahko začeli z intenzivno proizvodnjo krme.

Tovariš Goršek, ki je tudi predsednik upravnega odbora kmetijskega kombinata Zalec, nam je zaupal, da bo spričo obsežnih nalog ekonomske enote Sempeter, ki je pridobila precej novih zemljišč in ima poudarek na hmeljarstvu, potrebno s pričetkom novega leta ločiti mlečno farmo od ekonomske enote Sempeter. Gre namreč za dve povsem različni dejavnosti, hkrati pa bi bila ta ekonomska enota preobsežna in v bistvu tudi razdeljena na dva dela. Ne samo to, je dejal tov. Goršek, prav gotovo bo potrebno misliti, da bodo kot v Medlogu tudi v Podlogu ločili proizvodnjo mleka od proizvodnje krme, in sicer v obliki obračunskih enot. Jasno pa je, da bo potrebno do tega časa končati z izgradnjo osnovnih objektov farne, kajti sicer bi le-ti kot samostojna enota ne mogla zaživeti.

sta naredili veliko škode

Celjski okraj ima precej predelov, ki so primerni za razvoj sadjarstva. To so predvsem predeli okoli Slovenskih Konjic in Sentjurju, nadalje območje Mirovana ter sevniška, krška in šmarska občina.

Kljub temu da je po rednem zaporedju in po nastavkih kazalo, da bo letos izredno ugodna letina, je vreme le reklo svojo zadnjo slabo besedo. Pri Brdih — v bližini Slovenskih Konjic — smo se pogovarjali s sadjarjem Francem Pavcem. Takole nam je dejal:

»Veste, letos sem pričakoval »bogato« letino. Pa se je spreobrnilo. Najprej je sadje prizadela suša, naše območje izpod Pohorja pa je po vrhu še obiskala toča. Tako, da imam dvojno škodo. Pridelek je zaradi suše manjši, toča pa nam je »pobil« sadje, tako da na trgu zanj ne bom dobil kaj prida. Rešitev iz zagate je mošt, toda kaj bomo sadjarji s tolikim moštom. Razen tega pa tako vestie, kako nizke so odkupne cene raznim alkoholnim pijačam. Težave so že z vinom! Prepričan pa sem, tako kot verjetno vsi drugi sadjarji, da bo drugo leto bolje.«

Enako so nam povedali na obratu v Mirovanu. Tudi tu ne bo pričakovane pridelke. V Savinjski dolini je pač suša naredila zares še največ škode. Nekaj kvalitetnih ja-

boljk pa bo vseeno. Drugače je na območju Krškega. Tam je tudi toča škodovala sadju. Hruške in jabolka so sicer dobile nazaj svojo obliko in ne bodo gnile, tako da jih bo možno vskladiščiti, toda za JUS I (to so najkvalitetnejša jabolka) jih bo letos malo.

Podobno smo izvedeli tudi na šentjurskem območju. Tudi tu bo pridelek vsaj za tretjino manjši od pričakovanega, zaradi suše pa tudi ne bo veliko kvalitetnih jaboljk za izvoz.

Tako lahko mirno trdimo, da je letošje leto za sadjarje razmeroma slabo — vsaj če upoštevamo pričakovanja — sicer pa lahko računamo na normalno letino. Sodijo tudi, da bo v prodaji dovolj jaboljk. Tudi podjetje Agropromet jih je za mesec ozimnice preskrbelo zadostne količine. Povsod pa so nam povedali, da je vsekakor zanimivo, da »mošančke« niso utrpeli posebne škode. Veliko jih je, hkrati pa so tudi zelo lepe. Ta vest je toliko bolj vredna, ker so »mošančke« razen »bobovca« glavna sorta, ki jo naši ljudje shranjujejo za zimsko obdobje. V Mirovanu pa smo zvedeli še za eno zanimivost, in sicer da žlahtna jabolka (jonatan in pd.) pri naših ljudeh še niso »udomačene«, hkrati pa so pristavili — »bržčas zaradi cene!«.

V drobnem denarju je veliko bogastvo

NOVO SKOPJE — NASE SKOPJE

Z vpisom posojila se niso pričeli, vendar se tudi povsod v šmarski občini govori samo o tem. Skoda, ki jo je prizadejal potres, je skoraj nepojmljiva; težko si je predstavljati vso to strahotno resničnost. Ob ruševinah, zadušljivi minljivosti, pa se rodé predstave o novem mestu, o svežem obnovljenem življenjskem ritmu, ki naj vzklikne v porušnem mestu. Novo Skopje mora nositi nov obraz, lice naše sedanosti, našega prizadevanja, naše socialistične skupnosti, da bo to naše Skopje.

Delovni kolektiv industrijske steklarske šole v Rogški Slatini se je prvi sestal in spregovoril o novem Skopju, o tem, da ga skušamo graditi vsi, da čim prej vrnemo 180.000 državljanom domove, ki morajo biti dostojni, svetli in močni, da bodo lahko trdno kljubovali stihiji. Šest dni bodo delali v kolektivu in ves zaslužek teh dni bodo vpisali v posojilo. Takoj za njimi so se sestali kmetijci zadržne ekonomske enote v Rogški Slatini, ko so slišali o razpisu posojila, in se prav tako zedinili za šestdnevno storilnost, katere učinek bodo vpisali za Skopje. To sta bila prva dva delovna kolektiva, ki sta v šmarski občini že pretekli teden odločila svoj delež. Do danes so jim že vsekakor sledili tudi ostali.

Šmarska mladina se po svoje zbira sredstva za pomoč škopski mladini. Vsi mladinski in pionirski aktivni so se vključili v to. Svoje skromne prihranke, denar, ki ga dobe za staro železo in papir, za nabrane gobe, za vse, v čemer se lahko znajde pionir, podarjajo za novo Skopje. In prav v tem drobnem denarju je veliko bogastvo. Ob tem se oblikuje tudi mlad človek v vsem občečloveškem dostojanstvu, ki si ga želimo v naši družbi! To je odraz naše mladine. Občinskemu komiteju ZMS so oddali obljubljena zbrana sredstva konec preteklega tedna prvi pionirji iz Šentvida pri Grobelnem, čeprav lahko rečemo, da so jim do danes sledili še ostali šmarski odredi! Pionirji, hvala vam za vse!

Tako tudi v šmarski občini mladina in odrasli gradijo novo Skopje, naše Skopje!

Mladina je pričela prva saditi ribez

Črni ribez postaja pravo bogastvo Kozjanskega. Vsako leto je več kozjanskih strmin pokritih s košatimi grmiči. Letos so Turnškovi, Simoniškovi in Tacerjevi nasadi dali po grmiču 3,30 kg pridelka, kar je gospodarsko že zelo dobra proizvodnja. Pred pet-

najstimi leti pa na Kozjanskem še skoraj poznali niso črnega ribeza.

Mladi zadržniki, ki so se prvi v Sloveniji strnili prav v Kozjem, so prvi zasadili na 30 ha sadike, ki jih je iz Radeč prinesel Božičkov Beno. Najbolj pa se je za novo kulturo ogrel takratni upravnik kmetijske zadruge v Lesičnem Franc Vovčina. Skoraj nezaupljivo so posadili neznane sadike na Drenskem rebru, v okolici Lesičnega in Kozjega, danes pa je zasejanih na Kozjanskem že 68 ha površin. Pravkar pa urejajo še nadaljnjih 15 ha na obronkih Kozjega.

Mladina, ki je zmeraj vneta za novo, je tako tudi na Kozjanskem pričela uvajati novo kulturo, ki postaja za šmarsko občino že gospodarsko zelo zanimiva. Črni ribez razvijajo še v ostalih območjih šmarske občine in predvidevajo, da bodo zasadili ob izvrševanju sedemletnega razvojnega načrta okoli 500 ha črnega in rdečega ribeza.

R. L.

Mednarodni dan gluhih

Vsako leto, zadnjo nedeljo v mesecu septembru širom po svetu praznujemo mednarodni dan gluhih, dan štiridesetih milijonov ljudi s poškodovanim sluhom, zaradi česar tudi govoriti ne morejo. Namen proslave je, da se široka javnost seznani s težkim položajem teh ljudi, z možnostjo njihove koristne rehabilitacije. Ker je gluhost splošni socialni problem, je dolžnost celotne družbe, da sodeluje pri njenem reševanju.

V svetu še danes obstajajo zablode o možnostih usposabljanja gluhih oseb in često jih smatrajo za ljudi manjše vrednosti, za nesposobne in pomilovanja vredne. Takim pojmovanjem danes ne smemo pritrjevati. Obstajajo pota usposabljanja, s katerimi se posledice defekta zmanjšajo na najmanjšo mero. Rehabilitirana oseba zavzema sebi ravnoopravno mesto, katero ji pripada v družbi, ker vsi polklici, za katere ni potreben sluh so dostopni tudi gluhih.

V naši državi se uveljavljajo sodobna načela usposabljanja gluhih oseb in so doseženi že izredni rezultati. Tisoče gluhih se šola po zavodih. Na opisne-

njevalnih tečajih se izobrazijo, da se zlahka vključijo v proizvodnjo.

Po nepopolni statistiki imamo v naši državi 45.000 gluhih oseb. Mnogi izmed njih še niso zajeti z rehabilitacijo v glavnem zaradi zablod in neznanja staršev gluhe mladine. Pred nami je naloga, da z združenimi močmi zberemo vse gluhe v naši državi ter jih s sodobnimi sredstvi rehabilitacije usposobimo za koristne in produktivne člane naše družbe.

Delovni kolektivi! Sprejemajte v svoje kolektive tudi gluhe delavce, ker oni poleg enakih delovnih sposobnosti, posebno na delovnih mestih z velikim rotom, lahko zamenjajo tovariše z zdravim sluhom, s čimer zmanjšujete število obolenih.

Zdravstveni in prosvetni delavci! V primernih oblikah in s sodobnimi metodami dajte svoj doprinos za zmanjšanje posledic gluhoste.

Roditelji gluhe mladine! Samo s šolanjem se lahko Vaš otrok pravilno izobražuje in usposobi za samostojno življenje.

Bodimo budni

Na področju Slovenije prirejajo letos gasilske organizacije od 22. 9. do 30. septembra »Teden požarne varnosti«. V tem tednu bodo gasilci celotnega celjskega okraja pregledali svoje dele, hkrati pa pregledali vse kurilne in druge naprave, ki so največkrat povzročitelji požarov. Tako bodo gasilci v tovarnah in na terenih imeli mnogo dela, ki se bo prav gotovo poznalo pri boljši požarni varnosti. Pa ne samo to. S pregledom kurilnih in drugih naprav bodo seznanili državljane z odstranjevanjem pomanjkljivosti in jih podučili najosnovnejše o požarni varnosti. Tam, kjer so se društva dobro pripravila na delo v »Tednu požarne varnosti« bodo organizirali predavanja za šolsko mladino in ji prikazali osnove gašenja s sodobnimi gasilnimi sredstvi. Demonstracije z gasilskim orodjem in javne

dnevne in nočne vaje so tudi na programu v tem tednu.

Za uvod v proslavljanje tedna požarne varnosti je bilo v nedeljo v Kozjem tekmovanje ženskih ekip celjskega okraja. Na tekmovanju se je zbralo 6 tekmovalnih ekip s 60 tekmovalkami, ki so se med seboj pomerile v redovnih vajah. Prehodu po gredi, trodelnem napadu, prvi pomoči in gasilski preventivi v gospodinjstvu. Najboljša je bila tekmovalna ekipa Kozje II — mladinke z 813,8 točk pred Kozjem I — članice 788,3 točk, Storam 760 točk, Krško vasjo 736, Škopicami 717,3 in Celulozo Videm-Krškega s 706 točkami.

Na tekmovanju so vse ekipe pokazale solidno znanje, prav posebno pa mladinke iz Kozjega, katere bodo celjski okraj zastopale na tekmovanju v Ljubljani.

Ce se bodo gasilske organizacije v tem tednu pravilno lotile svojega dela, potem bodo državljani zvedeli mnogo o delu in nalogah gasilcev.

S tem pa bodo tudi aktivno vključeni v reševanju požarne varnosti doma in tam, kjer so zaposleni. To je pa tudi cilj, ki ga zasledujejo gasilci v tem tednu. Vsek napredek pri vzgoji državljanov v požarno-varnostnem pogledu samo koristi pri ohranjanju splošno družbenega in zasebnega imetja. Vse kar bomo naredili v tem tednu od pregleda kurilnih naprav, čiščenja podstrešij, pregleda električnih instalacij, pregleda strelovodov itd. pa do pouka otrok o koristni in škodljivi rabi vžgalic, bo koristilo nam vsem.

Pomagajno z našim sodelovanjem gasilec pri delu v tednu požarne varnosti odstranjevati napake, ki bi lahko dovele do požara — do uničenja doma, tovarne in okolice. kar smo si z našim delom ustvarili. Poostroimo budnost, da očuvamo to, kar smo si z delom ustvarili.

M. A.

Strokovnost, sodelovanje in zaostriti

Šmarski občinski komitej ZKS je zadnjo sejo posvetil zlasti vprašanju kmetijstva in delu šmarske kmetijske zadruge. Druga delu je na območju obsežne občine in s svojim delom vključuje skoraj vse občane. Zato je njeno delo še bolj odgovorno in težavno. Na seji so posebej opozorili na tesnejše sodelovanje strokovnih služb in sklenili, da se bodo odslej zadržni kmetijski strokovnjaki pogoste-

je posvetovali o proizvodnji in sproti ustrezno ukrepali. Nikakor ne smemo pozabljati na zasebno kmetijsko proizvodnjo, ki še vedno zajema izdatno večje površine kot družbena. Zato je potrebno na tem področju okrepiti strokovno sodelovanje in pomoč. Kooperacijsko proizvodnjo je potrebno izboljševati, obenem pa odločneje ostvarjati močno lastno proizvodnjo v kmetijski zadruzi ter jo z vso odgovornostjo strokovno spremljati. Mesto izkušenih kmetijskih strokovnjakov je vsekakor predvsem na terenu, sredi proizvodnje in proizvajalcev in dosti manj v pisarniškem zavetju. To naj velja kot načelo, čeprav bi kot izrazite pomanjkljivosti šmarski kmetijski zadruzi tega ne mogli očitati.

Gospodarski rezultati zadruge v prvem polletju so glede na pretekle razmere vsekakor zadovoljivi in ugodni, vendar je ta zagon potrebno ohraniti, ga nadalje razvijati in utrjevati ekonomske enote ter izluščiti najboljše oblike dela teh enot, zlasti pa še odnose med enotami in osrednjo upravo. Včasih ob delu pride do drobnih spodrsrlajev, da ni pravočasno spravljena krma, da odkup ne steče v redu zaradi pomanjkanja embalaže ali ustrezne prevoza in podobno. Prav na take spodrsrlaje pa dostikrat radi kažemo s prstom, obsojamo, dolžimo celotno zadruzo, medtem ko je krivda na odgovornem posamezniku v delovnem kolektivu. Prav osebno odgovornost je potrebno tudi v družbenem kolektivu postaviti v ospredje, da se nihče ne bi

osebno odgovornost

mogel skrivati za plašč samoupravljanja; navsezadnje smo vsi odgovorni, v posameznih delih proizvodnega procesa pa vendar vsakdo na svojem delovnem mestu. Prvenstveno pa so na seji podčrtali krepitev sodelovanja in strokovnega dela v šmarskem kmetijstvu. Vso kmetijsko problematiko bodo v zadruzi tudi organizacijsko še podrobneje proučili in ustrezno ukrepali.

Skopska katastrofa

je nesreča nas vseh
• Posojilo je obveza nas vseh

Neizpolnjene naloge v okviru ugodnih povprečij

LETO SE ŽE NAGIBA H KONCU IN PRAV JE, DA NAPRAVIMO VSAJ DELNI OBRAČUN NAŠIH PRIZADEVANJ IN HOTENJ INDUSTRIJSKEGA RAZVOJA. ZADNJE UGOTOVITVE NA OKRAJNI SKUPŠČINI KAŽEJO V SPLOŠNEM ZADOVOLJIVE REZULTATE, SAJ GOVORIMO O UGODNIH POVPREČJIH. IN ČEPRAV SO TA POVPREČJA UGODNA, SI MORAMO VENDARLE NATOČITI ČISTEGA VINA IN SE POVPRASATI, ZAKAJ NISO UGODNEJŠA?

Vzrokov je nešteto. Žal pa prevladuje dvoje mišljenj o njih. Eno je last podjetja, ki v celoti prikazuje svoje težave skozi okvire objektivnih pogojev, drugo pa je bolj dognano, saj analitično prodira v podjetje kot celoto in kaže vse objektivne in subjektivne težave, ki so vzrok, da ne moremo govoriti o ugodnejših povprečjih.

Bežen vpogled v oceno osem mesečnih prizadevanj naših delovnih kolektivov kaže, da jih je cela vrsta, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti. Pri tem pa nikakor ne smemo pozabiti na dejstvo, da dandanes podjetje ni ozki dom proizvajalca, ni problem za njih same, temveč sleherne večje akcije skupnosti. In tako kot se vsak uspeh odraža v boljšem, lažnjem življenju, v lepši sedanjosti za nas in našo mladino, prav v taki meri se vsak neuspeh odraža v naše slabo.

Mnoga podjetja še vedno boleha za znanimi boleznimi, češ, saj bomo do konca leta nekako že se stisnili. Toda, pred nami je samo še kratko četrtletje in marsikatera obljuba se bo razblinila — postala bo neresnična in kdo bo nje posledice prvi občutil. Neposredni proizvajalec, njegova družina in ne navsezadnje skupnost tistega kraja, občine itd. In vendar bi se marsikje dalo pravočasno ukrepati, namesto da »zvonimo po točilo«.

Vprašan je nešteto in ni dobro, če jih podcenjujemo. Kar niza je v celoti vrsti kot tesno odvisna veriga. Proizvodnja, storilnost, izkoriščenost strojev, dinamičnost proizvodnje, iskanje materialnih in delovnih rezerv, vključitev v mednarodni trg, prodaja, nabava, prilagajevanje asortimentov, specializacija, poslovno sodelovanje, stimulativnost osebnih dohodkov, nenehna rast kvalitete, remont, izboljšanje delovnih procesov in delovnih pogojev, medsebojni odnosi, decentralizacija, izobraževanje — strokovno in družbeno-ekonomsko, statuti, sedemletni programi itd. Cel niz, ki pa mora vsebinsko zaživeti, kajti šele takrat bodo vidni uspehi. In gotovo zadostuje, če samo eno ali drugo prezremo, opustimo, omalovažujemo, pa se znajdemo v slepi ulici.

In prav naše vrstice so danes namenjene tistim kolektivom, ki so zaradi teh ali drugih vzrokov zaostala za predvidevanji in brčias niso storili vsega, da bi se vključili v vrsto tistih, ki so dosegli ali celo presegli planске obveznosti. Vendar pa je še čas, čeprav tanko odmerjen, da se stanje izboljša. Prepričani smo lahko, da bodo to prizadeti kolektivi storili.

Karel Koren:

Naša proizvodnja preveč zavisi od uvoza

Oboroženi s podatki »male statistike« smo se napotili k podjetjem. Sprva smo obiskali kolektiv tovarne nogavic v Polzeli. Direktor podjetja Karel Koren nam je v zgoščeni obliki nakazal nekaj težkih rešljivih problemov.

— Povečanje plana za več kot 3 milijarde je bilo postavljeno na preveč gotovo osnovo, da bodo prispeli stroji do konca decembra 1962. Imamo jih žal le 60 odstotkov. Najtežji problem naše proizvodnje pa je nedvomno izredno menjajoča se dinamika. Večkrat nam manjka raznih prej in prav tako nepravčasna dostava utencilij vpliva na izredno negotovost našega proizvajalca. Prav tu prihaja do izraza težnja po tem, da si s počasnim delom zagotovijo daljše delo. Čeprav smo pod planom, smo v primerjavi z lanskim letom le močno dvignili proizvodnjo in upamo, da se bomo le približali planskim obvezam.

Za odpravo slabosti, ki so, smo uvedli redno enomesečno obravnavanje rezultatov z enotedenskim programom vnaprej. Uvedli smo tudi tedensko enkratno kontrolo in pregled pogojev in gibanja proizvodnje, ki jo gradimo na samostojnem ukrepanju ekonomskih enot.

Žal opažamo, da ob pomanjkanju surovin upade storilnost, s čimer izgubimo vsaj 6 do 8 odstotkov. Težko je, ker smo skorajda 100-odstotno vezani na uvoz surovin. Rešitev za nas bo čez pet let, če bo energokemični kombinat v Velenju do takrat že začel s proizvodnjo nam potrebne surovine. Še to: uvoz naših surovin je odvisen od predhodnega izvoza celuloze; smo torej v posredni odvisnosti. Tako je torej jasno, da naše kapacitete niso optimalno izkoriščene. Z enkrat moram reči, da delavski sveti ekonomskih enot vse premalo kompleksno rešujejo te težave. Preveč so se zaprti v krog svoje enote.

Velika težava je tudi z nabavo strojnih delov. Pa ne le to: letos je zaskrbljujoče, da doslej še nismo zmogli odvojiti dovolj sredstev za sklade. Zavedali smo se, da moramo storiti premik pri osebnih dohodkih kar se pri nas odraža v 18 odstotkih v primerjavi z lanskim letom. Pešajo pa nam tudi servisne službe v podjetju. Pred časom smo nabavili knjiž-

ni stroj v vrednosti nad 6 milijonov, a računska služba podjetja vsebinsko še vedno ne odgovarja potrebam.

Tudi domači dobavitelji, ki so vezani na uvoz, nam niso doslej dobavili več kot 40 odstotkov pogodbeno vezanih surovin. To pa zna biti prihodnje leto še kritičnejše.

Nedvomno je to kup problemov, ki tarejo podjetje in kos jim bomo lahko ob tistem skupnem delu, kajti le enotna prizadevanja so kronana z uspehi.

Na zavodu za plan pri okrajni skupščini v Celju smo se pozanimali za podjetja, ki ne izpolnjujejo predvidenih obveznosti. Takoj v začetku nam je direktor zavoda Pavle Čremožnik poudaril, da se v celoti številke ne ujema s številkami podjetij, kajti zaenkrat se ocenjujejo izvršitev plana po dvanajstih. To pa bodo že ta mesec spremenili, tako da bo analiza devetmesečne proizvodnje temeljila že na dinamičnih planskih podjetij. To opravičilo pa ne drži za vsa podjetja, kajti čestokrat se nekatera prav skrivajo za to trditvijo. In tudi vpogled v tabelo nam kaže, da marsikje kljub najbolj volji in prizadevanjem ne bo več mogoče nadoknaditi tistega, kar je zaostanku. Stanje je torej naslednje:

Podjetje:	Izvoz (jan.-avg.)	Izvršitev plana v 8 mesecih	Primerjava 63 : 62
Železarna Štore	73,2	96,3	99,0
Cinkarna Celje	129,2	98,0	123,2
Keramična Liboje	97,3	77,9	108,1
Steklarna Rogaška Slatina	75,5	89,2	107,4
Tovarna kov. orodja Zreče	94,3	76,1	126,2
Žična Celje	—	86,2	88,1
IFA Celje	—	50,0	115,1
Gorenje Velenje	19,6	71,7	218,0
Podjetje za popravilo železniških vozov, Dobova	—	74,4	78,8
Metka Celje	92,2	88,8	90,8
Tovarna nogavic Polzela	34,3	78,0	125,3
Tovarna usnja Šoštanj	151,2	83,6	133,0

Zanimivost, ki nam jo kaže tabela, je gotovo ta, da večina podjetij kljub neizpolnjevanju predvidenega plana vendarle ima več ali manj povečano proizvodnjo v primerjavi z lanskim letom. Najvidnejše izstopa »Gorenje« iz Velenja, ki je v osemih mesecih več kot podvojilo proizvodnjo lanskoletnega istega obdobja. In najbrž bo zanje veljalo, da plan ni bil najreal-

Peter Sprajc:

V izredno naglem industrijskem razvoju, ki ga preživljamo, se vedno znova poraja nešteto zaviralnih vzrokov. Naša naloga pa je, da smo budni in da pravočasno odklanjamo le-te, kajti v nasprotnem slučaju se kaj lahko najdemo v brezizhodnem položaju. Največjo skrb pa mora posvetiti kadrom.

Še vedno primanjkuje dobrih kadrov

Oglasili smo se pri predsedniku okrajne skupščine Petru Sprajcu in ga povprašali, kaj meni o »ugodnem povprečju« porasta proizvodnje in izvrševanja predvidenih nalog.

— Ali smo lahko zadovoljni z doseženimi rezultati v osemih mesecih?

— To ni moč odgovoriti z da ali ne. Vsekakor nam ugodna povprečja govorijo o velikem trudu večine podjetij, čeprav jih ni malo, ki so daleč pod predvidevanji. Tudi pri teh ne smemo pavšalno izhajati iz odstotkov. Pri neizpolnjevanju nalog je nedvomno botrovalo mnogo objektivnih vzrokov; vemo pa, da so še druge slabosti.

— Katere pa so najznačilnejše subjektivne slabosti?

— Ena izmed otipljivih tovrstnih slabosti je slaba zasedenost s kadri. Nekatera podjetja še sedaj ne čutijo potrebe po strokovnih kadrih in četudi so dandanes še med tistimi, ki v redu izpolnjujejo naloge, je jasno, da tega jutri ne bodo več zmogli, če ne bodo mislili vnaprej. V večini podjetij, ki loto niso uspela uresničiti predvide-

vanja, se očituje slabo poslovno sodelovanje ali povezovanje z drugimi podjetji zaradi specializacije. Prav slednje je več ali manj šibka točka naše industrije.

— Kaj pa osebni dohodki?

— Večina podjetij je v tem letu pravilnike o delitvi čistega in osebnega dohodka pustila kar nedotaknjene. In prav tu je možno v največji meri vplivati vzpodbudno. Zdi se mi, da se kolektivi vse premalo zavedajo možnosti, ki jih imajo.

— Kako pa se v naši industriji odraža vključevanje v mednarodni trg?

— Tam, kjer so se resno vključili v mednarodno delitev dela, so slejkoprej dohodki marsikaj notranje spremeni. Trg je vplival na kvaliteto in na angažiranost nekaterih služb v podjetju — predvsem prodajne. Žal pa nepravilno ocenjevanje domače konjunkturo vpliva na to, da nekatera

podjetja neresno jemljejo naloge, ki jih imajo v zvezi z zunanjim trgom. Prav vključitev na zunanje tržišče je in če porojava potrebo po remontih, po vse boljšem gospodarjenju in seveda po perspektivnih programih. Prav ta podjetja imajo danes jasen in precizen start za družbeno perspektivno planiranje.

— Kaj pa določene administrativne norme? Nekatera podjetja mečejo celotno krivdo prav na te?

— Zunanji objektivni vzroki za neuspeh obstajajo. Se zmerom je davek na izredni dohodek zaviralen, prav tako medfazni davek na promet, ki je za nekatere proizvode nemogoč (predvsem v kovinsko predelovalni industriji); obstaja še nereseno vprašanje funkcionalnosti amortizacije. To so resne težave nekaterih podjetij in brčias bo treba niz teh vprašanj rešiti v ugodnejši obliki.

— So občinske skupščine v svojem startu dovolj poglobljeno načele vprašanje naše industrije in ali so tam, kjer je bilo potreba, tudi priskočile na pomoč?

— Vsekakor so, čeprav moram reči, da so analitične službe na občinah preveč šibke in zato tudi prepočasne, da bi se stanje reševalo pravočasno ali da bi problemi bili dovolj osvetljeni. Razumljivo je, da so preventivni posegi v industrijo opravičeni le po vsestransko poglobljeni analizi. Zato je večina občinskih skupščin doslej nudila le bolj aktivistično pomoč, ki pa ima zgolj moralno mobilizatorični pomen. Prav pri občinah je pomanjkanje kadra še občutnejše kot v industriji.

— In v kolikšni meri je gospodarska zbornica uspela pri skupnem reševanju problemov v industriji?

— Zbornica je v enoletnem delu navezala dokaj pristne stike z nekaterimi podjetji in se njena pomoč marsikje že odraža. Žal je zaenkrat pustila vse preveč ob strani vprašanje kooperacije v kmetijstvu in nič kaj razveseljivo stanje v obrti. Na našem področju so opazni še vedno veliki tržni viški, ki jih bo v bodoče treba zajeti. Prav tako pa zaenkrat še ni poiskala vseh tistih podjetij, ki si žele njene pomoči.

— Še to: leto bo že, odkar je v Celju bilo posvetovanje o estetskem oblikovanju industrijskih predmetov. Kakšne sadove je rodilo posvetovanje?

— Kolikor mi je znano, se je to omajilo predvsem na keramično industrijo (Liboje), industrijo pohištva (Krško) in uspešen primer v kovinski stroki (»Tehtnica« Celje). Vendar pa je to nuja in podjetja bodo morala v vse večji meri prisluhniti psihologiji kupca.

— Nam lahko ob koncu zaupate, kakšna so vaša predvidevanja?

— Menim, da bo večina podjetij v preostalem četrtletju storila vse, kar se storiti da, in bo končna podoba vendarle boljša od ugodnega povprečja. Jasno pa nam mora biti že sedaj, da vseh predvidevanj ne bomo realizirali, kajti v mnogih primerih je nastopila tudi višja sila, ki jo je včasih kljub določenemu odstotku rizika težko vnaprej nazreti.

J.

Mi smo nad planom

je dejal glavni inženir proizvodnje Milko Starc v železniari Štore, ko smo povprašali za vzroki nedoseganja zadanih nalog. Seveda gre za dvojna tolmačenja. Prvotni plan, ki je predvideval rekonstrukcijo elektroplavža s 1. 1. 1963, je nujno padel v vodo, ker še dosedaj ni podjetje ELIN z Dunaja izpolnilo pogodbeno vezane dobave. Brčias je razumljivo, da ta pogodbeni zakasnitev ne more biti krivda nas samih in zato smo povečano proizvodnjo predvidenega elektroplavža črtali v našem planu ter to spremembo tudi javili na zavod za plan v Celju.

Še vedno pa se nam poznajo posledice dolge zime, in to v jeklarni ter pri elektroplavžu. Po našem internem — ali novem planu smo torej za 1,3 odstotke presegli predvidevanja. Najresnejša ovira večjih uspehov pa je nekalitvni ognjestalni material SM peči, kar nas bo kmalu primoralo k rednemu remontu. To pa bo že tretji remont po vrsti. Značilnost naše proizvodnje je, da je čutili premik v kvaliteto, deloma po zaslugi konjunktura ter po napredku tehnologije in osvajanju novih oblik proizvodnje; pozna pa se tudi vpliv zunanega trga. Doslej smo že izvozili že za 960.000 dolarjev in ni bojzani, da ne bi dosegli izvoznega plana.

K.

Vpisujmo

PO SOCIALISTIČNEM NACELU
VSAK PO SVOJIH
ZMOŽNOSTIH!

SVETEL ZGLED

Vpis ljudskega posojila za obnovo ponesrečenega Skopja je spet potrdil vero v bratstvo in enotnost naših narodov. Dal je nekaj svetlih vzgledov in lepih primerov solidarnosti, požrtvovalnosti in velike ljubezni.

V četrtek, 26. septembra smo tudi v »Celjskem tisku« vpisovali ljudsko posojilo. Že v zgodnjih jutranjih urah so vpisali posojila mnogi člani naše kolektiva. Mnogi so vpisali visoke zneske. V dolgi vrsti imen smo našli tudi ime mlade kartonažne delavke devetnajstletne Lidije Andrejčič. Lidija ne zasluži mnogo. Skozi življenje se prebija s sedemnajstimi tisočaki. Pa vendar je prišla pred komisijo veselih oči in zadovoljnega obraza.

»Vpisala bom pet tisoč dinarjev,« je rekla in tako tudi storila. Njenih pet tisoč dinarjev, prispevek od sedemnajstih tisočakov njenega osebnega dohodka, prav gotovo veliko pomeni. Pomeni nedvomno več kot samo pet tisoč dinarjev — so rezultat lepe zavesti in svetel vzgled vsem nam.

Zaščitimo otroke v prometu

Nedvomno so najbolj težke od vseh tiste prometne nesreče, pri katerih se ponesrečijo otroci. Težke so za starše, za otroke, pa tudi za voznika samega, ki si še dolgo ne more oprostiti, da je povzročil otroka — pa čeprav nesreče ni sam zakrivil. Vsi ti torej — starši, otroci in vozniki motornih vozil so najbolj zainteresirani za akcije, ki naj bi zmanjšale število ponesrečenih otrok. Na vse te in na vse koristnike cest je zvezni svet za varnost prometa naslovil trimesečno akcijo »Zaščitimo otroke v prometu«. Akcija se bo začela prvega oktobra in bo trajala še ves december.

Tudi v celjskem okraju je bilo v preteklih letih več prometnih nesreč, pri katerih so bili žrtve najmlajši. Zato so se zlasti komisije za varnost prometa v občinah te trimesečne akcije, ki naj bi otrokom zagotovila varnejšo hojo in vožnjo na naših cestih, izredno resno lotila. V treh mesecih bodo prometni vzgoji na šolah posvetili še več pozornosti. Potrudili se bodo, da bodo na promet in cestnoprometne predpise navajali že otroke v nižjih otroških ustanovah, seveda primerno njihovi bodo več razgovorov z najmlajšimi, vrteli jim bodo filme o prometu itd. Potrudili se bodo, da bodo o prometu in o otrokih v njem poučili

tudi starše in voznike motornih vozil ter jih opozorili na najbolj karakteristične napake, ki jih otroci zagrešijo na cestah.

V akciji, ki naj bi najmlajše obvarovala najhujšega, bi lahko pomagala tudi društva prijateljev mladine, telovadna društva in ostala društva in organizacije. Svoje bi lahko storila tudi strokovna združenja šoferjev in seveda tudi šole.

V okrajnem merilu pripravljajo poleg tega tudi obširno analizo, ki bo zbrala vse zanimive podatke o tem, kakšne so bile v zadnjih petih letih tiste prometne nesreče, katerih žrtve so bili naši najmlajši. Uspeh akcije »Zaščitimo otroke v prometu« si lahko obojemo samo v primeru, če bo akcija potekla res na mnogih področjih hkrati in če se bodo zanjo zavzeli vsi, ki delajo z otroki.

Pionirska knjižnica vabi

Že ob otvoritvi novih prostorov je Pionirska knjižnica v Celju v svoj delovni program vključila še druge oblike pionirske vzgoje. Pri izdelavi programa je morala upoštevati zmogljivost organiziranja prireditelj v teh prostorih, ki istočasno služijo za izposojanje knjig.

Zato bodo najpogostejša srečanja z mladinskimi pisatelji, predvajanje filmskih in lutkovnih predstav ter pripovedovanje pravljic. Prvo srečanje s pisateljem Franom Rošem, dne 1. oktobra ob 17. uri. Prireditelja je vodila želja, da otroci najprej spoznajo domače ustvarjalce.

V četrtek, dne 3. oktobra bo ob 17. uri predvajanje ozkočrtnega filma, v petek, dne 4. oktobra pa bo najmlajšim pripovedovala pravljice članica SLG tov. Nada Belakova. Po tem tednu bo kolektiv nadaljeval s takim delom.

Starši naj omogočijo svojim otrokom obiskovanje knjižnice, še posebno pa »čitalnice«, kjer najdejo mladi vse potrebne revije in časopise.

pise, najmanjši pa privlačne slikanice. S tem je staršem ali skrbnikom odvzeta stalna skrb za otroke, saj se v čitalnici izobražujejo in so pod pedagoškim nadzorstvom.

S pomočjo staršev bo kolektiv še lažje izvajal svojo izobraževalno nalogo, ki ni majhnega pomena za našo družbo.

KOLEKTIV CELJSKE BOLNICE MED PRVIMI

Nesreča Skopja je nesreča nas vseh! Pod tem geslom je kolektiv celjske bolnišnice izpričal svojo zavest in solidarnost s prizadetimi v mestu ob Vardarju. Že na dan potresa je poslal v Skopje kirurško ekipo ter istočasno denarno pomoč v znesku 4,5 milijona dinarjev.

Razpisu posojila pa se je kolektiv množično odzval. Tako je že prvi dan do osme ure zjutraj vpisalo posojilo nad 80 % članov delovnega kolektiva. Pričakujejo, da bo kolektiv bolnišnice vpisal okoli 5,5 milijonov dinarjev posojila.

Prometna kronika

Ceprav je glavna turistična sezona že pri kraju, promet na naših cestah še ni upadel. Kljub temu pa nas število prometnih nesreč, ki so se pripetile v preteklem tednu, vendarle preseneča. Bilo jih je kar 51, od tega velika večina težjih. Zanimivo je tudi to, da so v teh dneh pripetile kar štiri prometne nesreče, ki so jih zakrivila vozila vprežnih vozil s tem, da so v mraku vozili brez luči in odbojnega stekla. Pri vseh štirih nesrečah so se ponesrečili motoristi, med njimi celo eden, ki je neprevidnost voznika vprege plačal z lastnim življenjem. Vse to in pa velika materialna škoda, ki jo take nesreče zapuste, nas opozarja na največjo previdnost zlasti v času spraviljanja kmetijskih pridelkov. Seveda pa bi bilo prav tudi to, da bi v teh dneh tudi prometni organi poosttrili kontrolo tako na cestah prvega reda kot na manj pomembnih poteh. V preteklem tednu so se pripetile tudi tele prometne nesreče:

POD LOKOMOTIVO

V ponedeljek 23. septembra se je v Medlogu pripetila huda prometna nesreča. Voznik Demperja je iz gramoznice peljal proti Ljubljanski cesti. Vozilo mu je nekaj nagajalo in voznik ga je ustavil ravno na nezavarovanem železniškem prelazu. Prav v tistem trenutku je tirih pripeljal vlak, zbil avto in nesreča je bila tu. Voznik je bil k sreči samo laže poškodovan, medtem ko je na vozilu za okrog tri milijone dinarjev materialne škode.

NEPREVIDEN OTROK

V nedeljo, 22. septembra je na Gregorčičevi ulici v Celju skočil pod motorno kolo sedemletni otrok Anton Malec.

tič. Motorist je otoka zbil po cestišču, vendar k sreči ni bil poškodovan. Deček je stekel čez cesto ne da bi se prepračil, če je cestišče prosto.

V DROG ELEKTRIČNE RAZSVETLJAVE

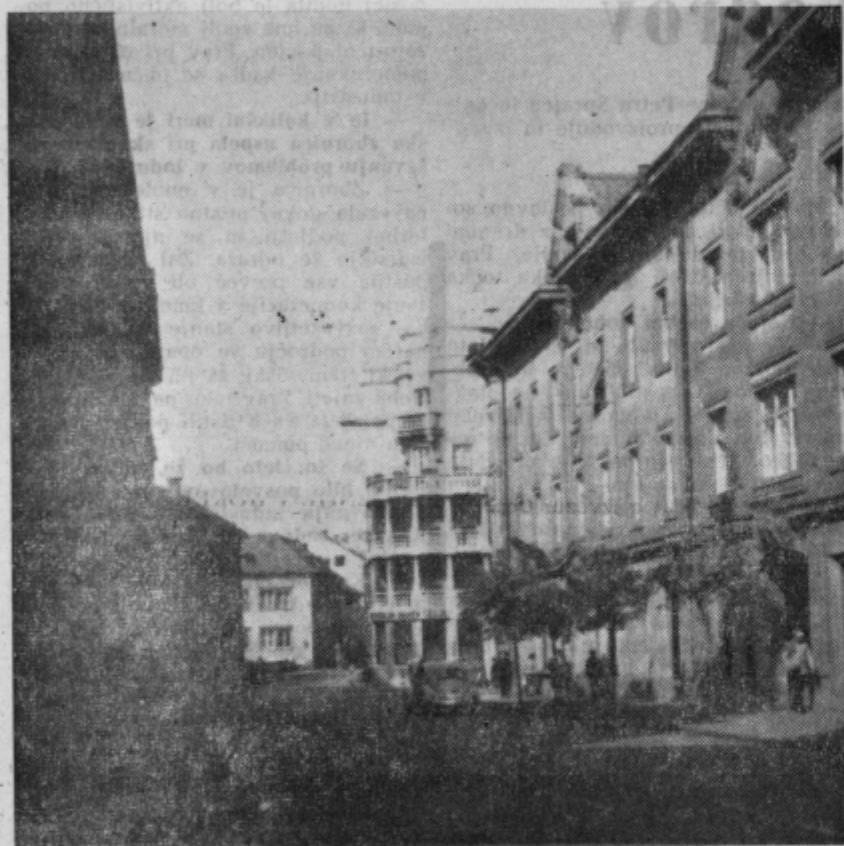
V nedeljo, 22. septembra je za volanom zaspal voznik osebnega avtomobila CE 57-74 Stanislav Klebšar iz Celja pri Vranskem. Voznik je vozil proti Zalcu — bilo je nekaj pred peto uro zjutraj — in je zaradi utrujenosti za krmilom zadremal. Tako je izgubil oblast nad vozilom in se zaletel v drog javne razsvetljave in ga podrl. Pri nesreči je bila sopotnica Anica Hudina težje poškodovana — ima dvakrat zlomljeno levo in enkrat desno nogo — sopotnik Ivan Hudina in voznik pa sta se poškodovala le laže. Materialne škode je za okrog 300 tisoč dinarjev.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

V nedeljo, 22. septembra je na križišču v Petrovčah izsiljeval prednost mopedist Maks Speh, ki je pripeljal iz Velenja. Iz žalske smeri je po prednostni cesti vozil osebni avtomobil LJ 236-89. Mopedist se je zaletel v osebni avto, vendar se k sreči ni težje poškodoval. Materialne škode pa so ocenili na 250 tisoč dinarjev.

PONESREČEN MOPEDIST

V ponedeljek, 23. septembra, sta se na cesti tretjega reda v vasi Laze pri Velenju pri prometni nesreči težje poškodovala mopedist Milan Marbut in njegov sopotnik Dominik Zupančič. Do nesreče je prišlo takole: proti Sentilju je vozil motorist Krajnc Stanislav iz Velenja s svojo ženo Franciško. Ko se je izogibal vprežnega voza, ki je stal na desni strani ceste pred ovinkom, je z nasprotni smeri pripeljal mopedist. Oba voznika sta trešila. Pri nesreči je mopedist utrpel kompliciran zlom desne noge, njegov sopotnik pa močan udarec v nogo. Materialne škode je za približno 40 tisoč dinarjev.

Pogled skozi Cankarjevo in Vodnikovo ulico

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 14. do 21. septembra je bilo rojenih 29 dečkov in 23 deklic.

POROČILI SO SE:

Ernest Vodusek, delavec in Ivana Povirk, delavka oba iz Celja. Alojz Urh, tekstilni tehnik in Magdalena Zorko, uslužbenka oba iz Celja. Orsini Vittorio, tekstilni tehnik iz Ghemme, Italija in Ottilija Klemenšek, tekstilni tehnik iz Celja. Florijan Kač, finomehanik iz Bukovžlaka in Veronika Sovinek, tekstilni grafiki iz Celja. Jožef Jekli, električar in Terezija Hrovat, delavka oba iz Zadobrove. Josip Gašparlin, ključavničar iz Celja in Darinka Kopušar, študent iz Primorja pri Ljubnem. Josip Cozej, strugar iz Dobrove in Ivana, Jožefa Leban, usli iz Celja. Vsevolod Peer, gledališki igralec in Marija Breznik, gradbeni tehnik oba iz Celja. Janez Zajc, gradbeni tehnik in Erika Skuk, gradbeni risar oba iz Velenja. Andrej Skolnik, frizer iz Rakovljca in Antonija Dernač, trgovska pomočnica iz Celja. Sime Kastelan, dekorater iz Pule in Marija Vodišek, delavka iz Celja. Dagmar Suster, uslužbenec iz Vojnika in Marina Jagodič, uslužbenka iz Celja. Jožef Hribnik, delavec iz Pletovarja in Franciška Zupane, poljedelka iz Kanjuc. Alojz Pelc, delavec in Terezija Sumrak, delavka oba iz Lopate. Anton Krajnc, delavec iz Košnice in Ana Višnar, delavka iz Tremarja. Franc Rotar, zidar iz Lopate in Ljudmila Lešnik, delavka iz Gorice pri Smartnem. Peter Marinek, gozdni tehnik iz Celja in Alojzija Pirš, uslužbenka iz Kozjega.

UMRLI SO:

Ivan Kovač, delavec iz Dobriše vasi, star 48 let. Miroslav Jug, upokojenec iz Celja, star 78 let. Marija Pliberšek, upokojenka iz Lokrova, stara 76 let. Leopold Košec, vzdrževan iz Loke pri Zidanem mostu. Martin Karner, upokojenec iz Celja, star 61 let. Franc Smole, kmetovalec iz Sodne vasi, star 69 let.

KRONIKA NESREČ

Pri padcu so si zlomili nogo: Anton Kosi iz Ivatnega pri Grobelnem, Jožefa Gačnikler iz Vitanja, Katarina Svetelšek

iz Svetelke pri Dramljah, Karolina Sen iz Smarjete in Matilda Fric s Tomšičevega trga. Anton Guček iz Zagrada si je pri padcu zlomil rebra. Stane Kos iz Maribora je med vožnjo padel z vlaka. Zlomil si je nogo. V Cinkarni se je pri delu poškodoval Jože Dergan. Marija Lenko iz Trnave si je pri padcu poškodovala nogo. S sekro se je vsekala v nogo Marija Sinker iz Bukovja pri Slivnici. Ivan Golob iz Trnovelja je padel z motorjem. Poškodovan si je nogo. S kolesom je padla Karla Berliž iz Megojnice. Pretresla si je možgane. V pretepu je bil ranjen Franc Pahole iz Brezove pri Vojniku. Alojz Milnar iz Jazbine je padel z motorjem. Poškodovan si je nogo.

RADIO CELJE

V prihodnjem tednu bo imela celjska radijska postaja takle spored: kot po navadi, bo tudi tokrat ob delavnikih najprej na vrsti celjska kronika, ob 17.10 obvestila, ob 17.35 čestitke in pozdravi radijskih poslušalcev in ob 17.45 zabavna glasba in reklame. Poleg tega pa bo v ponedeljek ob 17.15 na vrsti še nekaj popevk v izvedbi Flo Sandona, ob 17.25 pa redni ponedeljkovi športni pregled. V torek bo ob 17.15 pred mikrofonom trio P-3 iz Trnovelja, v sredo ob istem času koncert za klavir in orkester št. 1 v Es-duru Franca Liszta, v četrtek jazz, v petek pa pesmi v izvedbi moškega zbora »Svoboda« Vojnik. V petek bo poleg tega ob 17.25 oddaja »V galeriji kulturnih in zgodovinskih spominov«. Sobotni spored se bo od prejšnjih dni razlikoval samo toliko, da bo ob 17.15 na sporedu oddaja »Za prijeten konec tedna«.

Nedeljski spored pa bo takle: ob 12. pogovor s poslušalci, ob 12.10 obvestila, ob 12.15 naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 12.25 orkester Jackie Gleason in Frank Chacksfield ter ob 12.45 literarna oddaja, v kateri bomo lahko poslušali črtnico iz partizanskega življenja — Napad na Šoitanj.

Zaprte ceste ali samovolja in neznanje

Ko se mi je v nedeljo že tretjič v zadnjih štirinajstih dneh primerilo, da so me zaprte ceste spravile v slabo voljo in mi pokvarile prijetno planirano popoldne, je bila mera polna. Tako zdaj vprašujem, kdo je pristojen za zapiranje cest in v kakih primerih je to mogoče in dovoljeno. Kajti nekaj je prav gotovo potrebno: red in disciplina tudi v tem pogledu.

Prvi primer: V torek, 17. septembra smo se s fičkom namenili v Logarsko dolino. Dan je bil lep in upali smo, da bomo ostanek dopusta v Logarski lepo in prijetno preživeli. Spriznaili smo se z dejstvom, da bo fičko dobro uro poskakoval po slabi cesti in pohiteli smo, da bi že pred večerom prispeli na cilj. Bilo je okrog pol štirih popoldne, ko se je naš fičko ustavil pred Solčavo in izkrcal svoje presenečene potnike, ki so se zastrelili v podr most čez Savinjo. Namesto mostu so bile čez rečico položene nosilne gredi in okrog njih vse polno delavcev. Stopila sem k vodji dela in ga povprašala, kaj vse to pomeni: »Upam, da vidite,« mi je dejal. »Most popravljamo.«

»Ze — toda, kako to, da na to niste opozorili s prometnim znakom. Vso pot od Celja do Solčave ni nikjer niti sledu o tabli, napisu ali znaku, ki bi povedal, da je pot od Solčave do Logarske zaprta.«

»To je meni popolnoma vseeno! Dal smo obvestilo v radio in Ljubljana je to ves čas objavljala.«

Tako torej: vozniki motornih vozil naj lepo sedijo pri radiu in poslušajo obvestila. To potemtakem velja tudi za tujce, ki morajo, hoče-neče razumeti našo govorico. Zapreti tako prometno pot kot je cesta v Logarsko dolino pa po mojem le ni tako preprosta zadeva. Oznaka, da je most v Solčavi onesposobljen za promet, bi morali stati že v Sentrupertu na odseku proti Mozirju. Vse pa kaže, da v Solčavi niso bili takega mnenja.

Kasneje se je z obeh strani mostu nabralo še več takih grešnikov, ki niso poslušali radia. Res je, da so se graditelji mostu več kot potrudili in da smo po treh urah čakanja čez most le nekako prišli, toda napaka in slab vtis sta ostala.

Druga dva primera smo doživeli v nedeljo, 22. septembra, ko smo hoteli na Pesek. Popoldne okrog pol treh smo se pripeljali do Opotnice, kjer nas je ustavil mlad fant v gasilski uniformi in nam pojasnil, da ne moremo naprej, ker imajo v trgu »moto-dirke«. In kdaj bodo te motodirke končane, smo ga povprašali. »Tega pa ne vem,« je odgovoril. Čakali smo dobre tri četrt ure in gledali vrlje domače fante, ki so tekmo-

vali z mopedi. Vsa čast društvu, ki je tekme pripravilo! Vem, da so pomenile prijetno spremembo v kraju, toda takole brez opozorila zapreti cesto, se mi pa vendarle ne zdi prav.

Proti pol četrti popoldan smo se tako končno začeli vzpenjati proti Pesku. Nenadoma pa smo spet obstali. Čez cesto je bila postavljena zapornica in na njej dva prometna znaka: zaprt promet za vsa vozila in splošna nevarnost. Obstali smo pred zagonetko: kaj zdaj, kateri znak pravzaprav velja? Če ne bi prišel iz nasprotni smeri — torej od tam, kamor je bila cesta »zaprta«, težak tovrstni naprej — cesta je takole »zaprta samo za deset metrov,« bi se prav gotovo vrnili. In res — za zaporo je bila cesta na levi strani nekoliko vdrtja, vendar ne toliko, da ne bi mogel po desni avtomobil. Znak »zaprto za vsa vozila« pa je stal tudi z nasprotni smeri. Torej — zaradi majhne vdrtine je bilo treba cesto deset metrov zapreti. Verjetno si cestarji niso bili na jasnem, kakšen prometni znak naj postavijo, pa so izbrali kar najbližnjega.

To so bili torej trije cvrkvi o zaprtih cestah. Nedvomno jih je še več. Prav bi bilo, da bi take zapore — zlasti v času turistične sezone — smotrneje urejevali.

CELJSKI TRG

CENA NI VEDNO ODRAZ KVALITETE

Najbolj bogat letni čas — jesen — je bogato preskrbelo tudi celjsko tržišče. Vrste pridelkov so čedalje bolj redke, pojav in na tržišču je lahko k pimo vse vrste zelenjave in sadja. Drugače pa je s cenami, katere se prav trdovratno jo najvišje meje. Tako je primer krompir še vedno po 38 do 45 dinarjev kilogram, kar za te dni nedvomno veliko. Krompirja pa je sicer dovolj. Veliko je povpraševanje za zelje. To pa je tudi razumljivo, saj je prav zdaj tisti čas, ko zelje »ribamo«. Prodajajo ga po 38 do 45 dinarjev kilogram, kmetijskem kombinatu Zala pa prodajajo tudi ribano zelje. Takega je potem treba doma samo še pripraviti in kisto tje je tu. Na trgu je seveda tudi že kisto zelje. V preteklem tednu so ga prodajali po 80 do 120 dinarjev. Ohrovt je bil po 60 do 80 dinarjev, korenček po 70 do 120, špinača pa po 200 do 250 dinarjev kilogram.

Da cena ni vedno odraz kvalitete, nam na celjski tržnici kazuje solata. Kmetje jo prodajo po 100 do 150 dinarjev, medtem ko jo družbeni sektor prodaja po 80 do 90 dinarjev kilogram. Toda zanimivo: čeprav je solata popolnoma enake kvalitete, ljudje bolj kupijo tisto, ki je dražja. Rad je bil v preteklem tednu po 200 dinarjev, cvetača pa po 150 do 200 dinarjev kilogram. Fižol v stroču so prodajali po 150 do 150 dinarjev, v zrnu pa po 150 do 240 dinarjev. Trg je tudi čudovito preskrbljen s papirko, ki jo je dovolj že po 50 do 80 dinarjev kilogram. Dijne kumare so po 35 do 40 dinarjev, medtem ko so one vlagarje po 100 do 200 dinarjev. Agropromet je v preteklem tednu na tržnici prodajal tudi že vložene kumare. Bile so petlitrskih kozarčih in so stle 750 dinarjev s kozarcem vre. To je vsekakor dostopna cena, saj ni skoraj nič višja od tiste, ki jo moramo upoštevati, kumare vložimo doma.

Dovolj je tudi sadja. Hruše so po 60 do 140 dinarjev, vinogradiške breskve po 50, delješe pa tudi po 140 dinarjev kilogram, grozdje je po 150, češnje pa po 50 do 80 dinarjev. Jajca so spet najbolj iskani najbolj dragocen artikel celjske tržnice. Malo jih je, za jim cena neprestano raste. Pred tednom so bila po 36 dinarjev, zdaj pa je treba za 36 dinarjev, češnje pa po 150, češnje pa po 50 do 80 dinarjev. Jajca so spet najbolj iskani najbolj dragocen artikel celjske tržnice. Malo jih je, za jim cena neprestano raste. Pred tednom so bila po 36 dinarjev, zdaj pa je treba za 36 dinarjev, češnje pa po 150, češnje pa po 50 do 80 dinarjev. Jajca so spet najbolj iskani najbolj dragocen artikel celjske tržnice. Malo jih je, za jim cena neprestano raste. Pred tednom so bila po 36 dinarjev, zdaj pa je treba za 36 dinarjev, češnje pa po 150, češnje pa po 50 do 80 dinarjev.

V povprečju ugodni rezultati

PRED DNEVI JE BIL ZASEDANJE UPRAVNEGA ODBORA OKRAJNE GOSPODARSKE ZBORNICE, NA KATEREM SO RAZPRAVLJALI RAZEN O DOSEDANJH REZULTATIH V GOSPODARSTVU TUDI O NEKATERIH OSNOVAH DOLGOROČNEGA PLANIRANJA, NADALJE PODROBNO O RAZVOJU GOSPODARSTVA V CELJSKEM OKRAJU V NASLEDNJEM LETU TER O NEKATERIH PERECHIH PROBLEMNIH KADROVSKE POLITIKE V NAŠIH GOSPODARSKIH ORGANIZACIJAH.

Prav gotovo je res, da smo lahko z rezultati gibanja gospodarstva v povprečju in primerjavi s preteklim letom lahko letos samo zadovoljni. Vendar moramo tudi vselej poudariti — v povprečju, ta pa dvigujejo nekatera izredno dobra industrijska podjetja — in hkrati tudi v primerjavi s preteklim letom. Zaradi tega so člani upravnega odbora menili — preteklo leto je, kar zadeva gibanje gospodarstva, bilo eno najslabših —

da je predvsem potrebno primerjati uresničene zadolžitve posameznih gospodarskih organizacij. Vendar tudi na ta način v povprečju za ves okraj dobimo zelo ugodne rezultate.

Vredno pa je posebej pohvaliti izredno prizadevanje za uresničitev plana izvoza in stremiljenja nekaterih gospodarskih organizacij, da se mimo splošnega plana vključujejo v mednarodno delitev. Toda tudi tu moramo pripomniti, so dejali na seji

upravnega odbora zbornice, da obhajajo v strukturi izvoza velike anomalije, ki pa so tudi osnova za trditve, da bi z odpravo teh lahko dosegli na tem področju še lepše rezultate.

Posebno pozornost so člani upravnega odbora posvetili nekaterim osnovnim zahtevam za sestavo kratkoročnih in dolgoročnih načrtov razvoja gospodarskih organizacij in območij. Pri tem so kot prvi pogoj postavili naslednje elemente:

● Večji, bolj rečeno popoln pregled nad realnimi možnostmi razvoja.

● Določiti potrebna sredstva za začetni razvoj, ki je v bistvu poznejše lahko osnova za dolgoročnejšo finančno politiko in usmeritev investiranja.

● Večji pregled nad posameznimi obrati in ekonomskimi enotami v delovni organizaciji.

● Predvsem pa bo potreben, so menili, veliko večji pregled nad splošnimi pogoji poslovanja in gospodarjenja. Hkrati so tudi dejali, da je razumljivo, da bo letne razvojne načrte potrebno prilagajati sedemletnemu razvojnemu programu.

Ko so v razpravi še podrobneje razvijali nekatere misli, so posebej poudarili, da se je potrebno boriti proti vsem pojavom formalizma pri izdelovanju letnih in zlasti sedemletnega razvojnega načrta. Istočasno pa je potrebno temeljito analizirati nekatere obsežne razvojne načrte, kajti praksa je že dokazala, da so ponekod v razvojnih programih skušali dokazati rentabilnost za vsako ceno, kar se je vselej maščevalo.

— m

Mladina in statuti delovnih organizacij

Pretekli petek je bil v sejni dvorani Narodnega doma razširjeni plenum ObK ZMS Celje o »statutih gospodarskih organizacij«, katerega so se udeležili predstavniki osnovnih organizacij Zveze mladine v delovnih organizacijah v celjski komuni. Plenum je imel namen ugotoviti vlogo mladine pri neposrednem sestavljanju statutih delovnih organizacij.

Po poročilih predstavnikov posameznih proizvodnih aktivov je bilo dojeti, da v večini podjetij v naši komuni še niso pričeli z delom na tem področju, medtem ko so v ostalih pripravljeni delati, pa nimajo ali dovolj strokovnega kadra, ali pa so dela še v teku. Ob vprašanju, kakšnega načina se pri sestavljanju osnutkov statutih poslužujejo komisije, so predstavniki plenuma povedali, da nekateri prilagajajo stara pravila novim principom v našem gospodarskem in političnem življenju, drugi se poslužujejo raznih »strokovnjakov« iz Zagreba itd. Le malo je takšnih odgovorov, ki bi povedali, da se je komisija postavila na lastne noge v želji, da glede na specifičnosti podjetja sestavi osnutek in ga potem v takšnem »surovem« stanju preda strokovnjakom, ki bi ga šele potem prilagodili ekonomsko — pravno — političnim zahtevam.

Na vprašanje, v kakšni meri je mladina neposredno sodelovala pri razpravah ali konkretnem sestavljanju osnutkov statutih, je bilo slišati od povsod negativen odgovor. Zato so udeleženci plenuma bili mnenja, da je naloga mladine predvsem programsko razpravljati o aktualnih problemih, ki so se morda pokazali kot negativni v proizvodnji, in da glede na trenutno situacijo, ob realnih predvidevanjih perspektivnega razvoja, posreduje komisijam za izvedbo osnutkov konkretne predloge. Glede na zelo kratke čas, v katerem morajo biti sestavljeni osnutki, imajo zato klubi mladih proizvajalcev in proizvodne konference dovolj dela, kajti le z našim študijem posameznih problemov, ki bi jih naj s statutom povsem odpravili ali vsaj omilili, bomo lahko dosegli končno tudi neki realni rezultat.

Plenum je pokazal, da večji del mladine v celjski komuni ni seznanjen z vsebino in obliko statutih, ki bi jo naj le-ti imeli. Zato bi naj vodstva mladinskih aktivov v proizvodnji seznanila mladino o tem, kakšna naj bi bila vsebina in kvaliteta osnutkov statutih glede na specifičnosti posamezne gospodarske organizacije. Predvsem je treba paziti, da statute ne bi zgolj kopirali, oziroma, da ne bi prejšnja, večkrat slaba pravila podjetja prilagajali novim principom in ustavi, saj bi tako še vseeno dobili sorazmerno slabe statute. Plenum je bil mnenja, da je ta problem najbolj pereč v trgovini. Zato je nujno, da se prav v tej dejavnosti posveti sestavljanju osnutkov največ pozornosti.

Glede na negativne odgovore o vlogi in mestu mladine pri sestavljanju osnutkov v delovnih organizacijah je plenum poudaril, da mora prav mladina biti tista, ki bo z realnimi predlogi pokazala, da si tudi sama kuje dokument, ki bo regulator in steber nadaljnjega gospodarjenja in napredka. Principi, tako kot sedemletni plan in prehod na 42-urni tednik, morajo biti svetel spomenik v naši povojni stvarnosti, zato jim je treba v statutu najti pravo mesto.

Ob koncu je plenum sprejel sklep, da se delo mladine pri konkretnem sestavljanju statutih delovnih organizacij oceni in upošteva pri tiskovanju za najbolj delovni aktiv ZMS v celjski komuni.

V KONJIŠKI OBČINI LE TAKO NAPREJ!

Podatki o gibanju gospodarstva na območju konjiške občine za prvih sedem mesecev kažejo dokaj ugodno sliko. Planirani obseg industrijske proizvodnje za to obdobje je bil presežen za dobrih 7%, v primerjavi z enakim razdobjem lanskega leta pa je bila proizvodnja večja za okoli 19%. Tako je industrija na območju občine do konca julija izpolnila po fizičnem obsengu 62,5% letnega plana, po vrednosti pa 62,3%. Med po-

sameznimi podjetji zlasti izpadajo z visokim doseganjem tovarna umetnih brusov »COMET« v Zrečah, ki je v sedmih mesecih dosegla nad 75% letne proizvodnje, in usnjarski kombinat »KONUS«, kjer so izpolnili že okoli 69% letnih proizvodnih nalog. Precej uspešno so postavljene naloge izpolnjevali še v tovarni kovinskih izdelkov v Vitanju, v tovarni usnjarskih strojev »KOSTROJ« in pri LIP v Slov. Konjicah, medtem

ko so v TKO Zreče nekoliko zaostali. Tu so nabavili nekatere nove stroje, ki pa zaradi nekaterih okvar še niso v celoti začeli obratovati, delno pa je na neizpolnjevanje proizvodnih obveznosti vplivala tudi neredna dobava reprodukcijskega materiala. Se ugodnejši od proizvodnih pokazateljev so podatki o izvozu. Čeprav je bil letni plan izvoza postavljen v vrednosti nad 2 milijona dolarjev, so ga industrijske delovne organizacije do konca julija izpolnile z nad 80%. Zlasti viden uspeh je tu zabeležil usnjarski kombinat »KONUS«, ki je v letnem izvoznem planu občine udeležen skoraj s polovico celotne vrednosti, v prvih sedmih mesecih pa je svojo obveznost izpolnil že z 108%. Tudi TKO Zreče je do tega časa izvozilo izdelkov v vrednosti 66,9% letnega plana, nekoliko nižje pa sta »KOSTROJ« in LIP Slov. Konjice. Razveseljivo je dejstvo, da je izven letnega plana tovarna kovinskih izdelkov v Vitanju izvozila za okoli 10.000 dolarjev lastnih izdelkov. Ob tako ugodni izvozni dinamiki, posebno v usnjarski industriji, je pričakovati, da bo letni izvozni načrt konjiške občine precej preokračen. To še tembolj, če bo tudi lesna industrija, ki ima precejšnje izvozne obveznosti, v drugem polletju izvoz nekoliko povečala.

Številke o zalogah gotovih izdelkov v primerjavi s stanjem ob koncu lanskega leta kažejo, da so v večini podjetij nižje. Najmanjše zaloge ima opekarna v Ločah, kar je razumljivo, saj je prav sedaj gradbena dejavnost najmočnejša. Pač pa so se skoraj povsod povečale terjatve do kupcev na eni strani in obveznosti dobaviteljev. Tu kaže najugodnejše rezultate TKO Zreče.

Finančni podatki kažejo, da so se skoraj v vseh panogah povečala sredstva za osebni dohodek, v manjši meri pa za sklade razen pri obrti. Čisti dohodek v primerjavi s prvim polletjem lanskega leta pa je industrija letošnjo prvo polletje dosegla z 164,2%, gostinstvo z 159,7%, obrt z 128% in trgovina z 112%.

MIT : ZKK Celje 79:78

V četrtem kolu druge republiške lige (vzhodna skupina) so košarkaši ZKK Celje gostovali v Mariboru, kjer so po izredno dramatičnem razpletu tekme izgubili dvoboj v podaljšku z rezultatom 79:78. Tekma v rednem času se je namreč končala z rezultatom 68:68.

Pri ZKK Celju sta se najbolj odlikovala Čepin s 33 in Černoša s 16 koši.

V derby tekmi vzhodne druge skupine se bodo košarkaši ZKK Celja srečali v soboto ob 19. uri na igrišču pod Skalno kletjo z moštvom Proletarca iz Zagorja.

PORAZ V ZAGREBU

Celjski hokejisti na travi so v nedeljo nastopili v Zagrebu ter se v prijateljski tekmi pomerili s tamošnjo ekipo Elektro- stroja. Zmagali so domačini z razmeroma visokim rezultatom 6:2. Precejšen del krivde za visok poraz nosi slab in nezanesljiv vratar celjskega moštva.

Makedonski zbor »Stiv Naumov« v Celju

Pojutrišnjem, torej v nedeljo, 29. septembra, bo v Celju gostoval makedonski pevski zbor kulturno umetniškega društva »Stiv Naumov« iz Bitola v Makedoniji. Ta priznani zbor, ki ima za sabo že veliko let plodnega dela, bo priredil za Celjane dva koncerta. Dopoldne ob desetih bo v Narodnem domu predstava za šolsko mladino, zvečer ob 20 pa za odraslo publiko. Tudi ta koncert bo v veliki dvorani Narodnega doma. Zanimivo je tudi to, da zbor spremlja folklorna skupina, ki bo tudi v Celju prikazala nekaj narodnih domačih plesov.

Prihodnje leto bo kulturno umetniško društvo »Stiv Naumov« slavi- lo dvajsetletnico svojega delovanja.

Začelo je s stošestdesetimi člani zbor, folklorne skupine in mandolin- skim orkestrom. Prva leta so nastopali le v okolici Bitola, kasneje pa — ko so se uveljavili z nastopom na progi Samac—Sarajevo — so izvedli več uspešnih turnej po naši domovini. Zdaj ima to društvo že 500 članov. Največ je delavcev, veliko pa tudi srednješolske mladine. Poleg zbora delajo v društvu še zabavni, pionirski, mandolinski, harmonikarski in pihalni orkester ter folklorni ansambel in narodni orkester.

Zbor se je na gostovanje v Sloveniji temeljito pripravil, zato se obeta Celjanom, ki bodo v nedeljo obiskali koncert, resnično kulturno do- živetje.

S SEJE OBCINSKE SKUPSCINE MOZIRJE

Zaskrblijujoča investicijska politika

Občinska skupščina Mozirje je na zadnji seji razpravljala o realizaciji družbenega plana. Industrija je preselila plan za 7 odstotkov, prav tako gostinstvo za 10 odstotkov, obrt, gozdarstvo in trgovina pa sta blizu planskih predvidevanj. Prav solidne rezultate so letos dosegli pri podružbljanju gozdne proizvodnje. Doslej so zajeli že 78,3 odstotke predvidenih površin. Dobro napredujejo tudi gradnje gozdnih cest. Letos gradijo kar tri večje in tri manjše — zakar je predvidenih 320 milijonov.

Zaskrblijujoča pa je realizacija investicij v višini nad 400 milijonov dinarjev — ta sredstva niso bila odobrena in so izvršena le z 9 odstotki. Najbolj težavno pa je stanje v

kmetijstvu, kjer niso pravočasno pripravili načrtov za gradnjo objektov. Občinska skupščina je sprejela nekaj priporočil, kako reševati to stanje.

R. Z.

Redni sestanki s poslanci

Preteklo soboto so se v Celju sestali vsi poslanci republike in zvezne skupščine celjskega območja, da bi se s predsednikom občinske skupščine tovarišem Marjanom Učakarjem pogovorili o delu v prihodnjem razdobju. Največ so razpravljali o programu razvoja celjske komunice, o reorganizaciji uprave občinske skupščine ter o akciji za vpisovanje posojila za pomoč ponesrečenemu Skopju. Razgovor je bil dolg in živahen, poslanci pa so se dogovorili, da bodo podobni sestanki, kjer bodo programirali svoje delo in razpravljali o problemih komunice, postali redna oblika sodelovanja poslancev in občinske skupščine.

— a

POKALNO PRVENSTVO SLOVENIJE V HOKEJU NA TRAVI

Odbor za hokej na travi Slovenije je te dni razpisal pokalno republiško prvenstvo. Kot vse kaže se bo tega tekmovanja udeležilo več kot osem moštev iz Slovenije, vse- kakor pa ekipe HDK Celja, Partizana iz Senovega, Krškega itd.

Po razpisu tekmovanja bodo prijavljena moštva najprej nastopila v tako imenovanih conah. Prvo kolo tega predtekmovanja bo 13. oktobra, drugo 20. in tretje 27. oktobra letos. Termine za zaključni del tekmovanja bo organizator razpisal pozneje.

Celjski hokejisti na travi se marljivo pripravljajo tudi na to tekmovanje.

Pokvarjena šunka

V zadnji številki CELJSKEGA TEDNIKA v rubriki VASE VRSTICE, je pisal tov. Anton Konica, kako je prejšnjo soboto kupil v delikatesi »MATICA« pokvarjeno šunko. Med ostalim omenja, da se mu čudno zdi, da ob tako urejeni veterinarski službi še lahko pride do takega pojava. Ne mislim zagovarjati organizacije in dela veterinarske službe. Objasnil pa bi rad piscu in ostalim bralcem, da si veterinarska kontrolna služba prizadeva zagotoviti potrošnikom neoporečna živila.

Dolžnost vsakega proizvajalca in prodajalca pa je, da proizvaja oziroma prodaja le neoporečna živila. V konkretnem primeru, če je šunka imela neprijeten vonj, tako da ga je potrošnik takoj občutil, ko je odvijal papir, bi to moral opaziti tudi prodajalec in jo izločiti iz prodaje. V tem primeru je neposredno odgovoren prodajalec sam.

Cudno pa se mi zdi, da niti eden od potrošnikov in sam pisec, ki pravi, da so šunko množično kupovali, tega ni javil veterinarski ali sanitarni inšpekciji. Le tako bi lahko ugotovili resnično stanje in ukrepali proti neodobrnim prodajalcem. Zelo redko se primeri, da bi potrošniki sami prijavili takšne pojave, saj bi s tem kontrolnim organom olajšali delo.

Za veterinarsko inšpekcijo
veterinar
Marjan Tiselj

Podjetje »AVTO CELJE« Celje, Medlog štev. 16

sprejme v uk vajence naslednjih strok:

AVTOKLEPARSKE, AVTOTAPETNISKE, MEHANIČNE, AVTOLICARSKE

Pogoj: končana osemletka.

Dalje sprejme v službo:

kvalificirane delavce avtokaroseriste
kvalificirane ali visokokvalificirane delavce avtokleparje
kvalificirane delavce avtotapetnike
korespondenta

Pogoj: ekonomska srednja šola.

Pismene prošnje sprejema sekretariat podjetja do zasedbe prostih delovnih mest

Cestna podjetja v Celju razpisuje sledeča delovna mesta:

analitika — kalkulanta
pravnega referenta
geometra in
dveh gradbenih tehnikov

Za delovno mesto pod 1. se zahteva višja ali srednja strokovna izobrazba z večletno prakso; za delovno mesto pod 2. visoko, za ostala pa srednja strokovna izobrazba.

Nastop službe na takoj ali po dogovoru. Prejemki po pravilniku o osebnih dohodkih.

Ponudbe je nasloviti na CESTNO PODJETJE V CELJU, Jurčičeva štev. 1.

OBJAVE IN OGLASI...

KOMPAS OBVEŠČA

SVOJCI POKOPANIH ŽRTEV OKUPATORJA V GRAZ-u!

Obiščite 1. novembra 1963 grobove padlih v Grazu. Cena avtobusnega prevoza s potnim dovoljenjem je 5.900 din. Prijave sprejema Kompas-Celje vključno do 1. oktobra 1963. Pri prijavi je potrebno predložiti 3 fotografije in kolek za 250 din.

GROSSCLOCKNER — dvodnevni avtobusni izleti za delovne kolektive in organizacije — popusti!

KOLEKTIVI! Prihajamo stalne eno in dvodnevne opremljenih avtobusov posebnih stalne dvodnevne izlete v Trst — Benetke s posebnim popustom.

KOLEKTIVI! Za Vaše izlete vam nudimo od 10. 10. 1963 dalje pri naročilu Kompasovih TRST — BENETKE. Za kolektive prihajamo dnevne izlete po slovenski Koroski.

KOLEKTIVI! Prihajamo enodnevne izlete v Trst!

Za vse objavljene izlete vam po želji brezplačno dostavimo programe.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rodnimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačila sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Obveščamo naše komitente, da ima Kompas svojo novo filijalo v Beogradu — Branikova 9, tel. 22-877. Ob priliki našega bivanja v Beogradu se poslužite uslug »Kompas — Beograd«.

»Kompas — Celje
Telefon 23-50

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 27. septembra 1963 ob 20. uri: SMEH NI GREH — večer poljske satire. Gostovanje na Dobrni.

Petek, 4. oktobra 1963 ob 19.30: Matej Bor: RAZTRGANCJI. Premiera. Premierski abonma in izven. Prodaja vstopnic dan pred predstavo od 18.30 do 19.30 na dan predstave od 17.30 dalje ure dalje.

Slovensko ljudsko gledališče bo od 28. septembra do 3. oktobra, za stare abonente do 1. oktobra, za nove 2. in 3. oktobra, vpisovala ABONMA za sezono 1963/64. Abonenti bodo imeli poleg določenih prednosti pri gostovanjih drugih gledališč še 10 % popust pri običajnih vstopninah. Abonma je plačljiv v obrokih, cena je ostala nespremenjena. Abonenti bodo videli 7 predstav v naslednjih abonmajih: Red Premierski, Sobota, Torek, Abonma za upokojece, Abonma za delovne organizacije. Nedeljski abonmaj, dopoldanski in popoldanski, šolski abonmaj.

Abonma bo obsegal ta dela: Matej Bor: Raztrganci, Eugene O'Neill: Strast pod brest, A. Rivemale: Rezervist, Sean O'Casey: Junak pa tak, Odón von Horvath: Sem in tja, Velimir Lukić: Dolgo življenje kralja Osvolda, Miha Remec: Srečni zmaji.

Vpisovanje abonmentov bo pri gledališki blagajni od 28. septembra do 3. oktobra dnevno od 8. do 10. in od 18. do 20. ure. Rezervacije v dopoldanskih urah po telefonu 29-60, 29-64.

Uprava SLG

KINO

KINO UNION

Do 28. 9. »OPERACIJA KOBRA«, ruski film

29. 9. — 1. 10. »VIRIDIANA«, španski film

2. — 3. 10. »KMETJE«, jugoslovanski film

KINO METROPOL

Do 30. 9. »ZADNJI SOMRAK«, ameriški barvni film

1. — 3. 10. »PREDSIEDNIK STOJ«, italijanski film

LETNI KINO

27. — 30. 9. »BABET GRE V VOJNO«, francoski barvni Cs film

MATINEJA

29. 9. 1963 »PREDIJA, KI IZGINJA«, ameriški barvni film

KINO »SVOBODA« Sempeter v Sav. dolini

28. in 29. 9. »CLOVEK Z ZLATO PIŠTOFO«, ameriški barvni Cs film

2. 10. »MATTI INDIJE«, indijski barvni film

3. 10. »GREH MLADOSTI«, francoski film

ZAVOD ZA RAZVOJ KULTURE IN PROSVETE BREŽICE

27. — 28. 9. »ALAMO« II. del ameriški film

29. — 30. 9. »SALAMBO«, francoski film

»PARTIZAN« DRUŠTVO ZA TELESNO VZGOJO KINO ODEK SEVNICA

28. — 29. 9. »OBRAČUN PRI O. K. KOBALU«, ameriški film

KONCERTI

Sreda, 9. oktobra: Händlova opera »Julij Cezar« v koncertni izvedbi. Izvajalci so solisti ljubljanske opere, komorni orkester Slovenske filharmonije in komorni zbor opere. Dirigent je Ciril Cvetko.

Začetek ob 20. uri. Predprodaja vstopnic je v glasbeni šoli. Cene 300, 200, 100 din.

PRODAM

PRODAM dobro ohranjeno otroško poslejo z vložkom. Cena ugodna. Naslov v upravi lista.

PRODAM jabolka obrana in za stiskanje. Kovac — Loke. Planina pri Sevnici.

PRODAM dobro ohranjeno strednjak »Goran«. Naslov v upravi lista.

PRODAM moderno trodelno omaro. Naslov v upravi lista.

MASTOVO KAD preko 100 l prodam. Celje, Japljeva 3 (Polule).

KLAVIRSKO HARMONIKO 32 basno z registrom prodam. Kulčar, Celje — Prešernova 8/II.

POLOVICO VSELJIVE hiše prodam. Naslov v upravi lista.

PRODAM nerabljeno 100 l stiskalnice, dvokrilna hišna borova vrata 210 x 134 cm, borove stopnice 415 x 80 cm in vzdolžni levi štedilnik. Pilih Jakob, Trnovlje 203.

PRODAM športni kombiniran italijanski otroški voziček. Kunc, Cigaletova 6.

KOČIJO, prano opremo (šlre) za dva konja in pet oken z gornjo svetlobo prodam. Sketa Franc, Topovlje — Brastovec.

PRODAM 48-basno harmoniko po ugodni ceni. Ogled v nedeljo 29. 9. 1963 od 8. do 12. ure pri Lah, Teharje 46.

STANOVANJA

SOLIDNI upokojenki stari okoli 55 let nudim dosmrtno stanovanje za manjšo pomoč v gospodinjstvu. Cimperšek Hedvika, Dobrteša vas 4, Sempeter.

SPREJMEM dijakinjo na stanovanje. Naslov v upravi lista.

MIRNA uslužbenka nujno potrebuje stanovanje. Naslov v upravi lista.

TROSOBNO STANOVANJE s kabineto (kabinete primeren za ureditev kopalnice) v centru mesta Celja zamenjam za dvosobno tudi v centru. Ponudbe na upravo lista pod »Ugodno«.

ZA PRIMERNO stanovanje nudim večje posojilo. Ponudbe pod »K. V. 341«.

ZAMENJAM udobno garsonjero s kopalnico v novem bloku za dvosobno stanovanje. Najemnine plačam za dve leti. Matjaž — Malgajeva ul. 8.

ZA PRAZNO sobico nudim posojilo. Ponudbe pod »K. V. 341«.

SLUŽBE

ISCEM VAJENCA za elektro instalacijsko stroko in samostojnega POMOČNIKA elektro instalaterja. Velenšek Milan, Mariborska 48.

DEKLE bi pazilo v dopoldanskem času otroka. Naslov v upravi lista.

RAZNO

DNE 18. 9. 1963 sem na poti od Savinjske ulice do Branibora izgubila otroško jopico. Poštenega najditelja prosim, da jo vrne proti nagradi na upravo lista.

PREKLICUJEM veljavnost izgubljene članske izkaznice Zveze borcev na ime Rožič Rudi — Skofja vas 15.

KDOR MI DA POSOJILLO 300.000 din mu nudim visoke obresti ali po dogovoru sobo. Naslov v upravi lista.

DNE 22. 9. sem izgubila zeleno jopico od Savinjskega nabrežja do kolodvora. Poštenega najditelja prosim, da jo vrne proti nagradi na naslov: Mazovec Jožica — Elektro, Mariborska 2.

SITUIRAN upokojenec želi oskrbo pri simpatični lastnici hišice ali udobnega stanovanja. Slika zaželjena proti vrtniti. Ponudbe na upravo lista pod »Zimzelen«.

39-letni možiki, ki ima hišo z vrtom, išče življensko tovarišico stari okoli 25 let. Slika zaželjena. Ponudbe poslati pod šifro »Lep dom«.

OBVESTILA

OBVEŠČILO

Oddelek za notranje zadeve Občinske skupščine Celje brani večje število moških in ženskih koles ter nekaj delov koles najdenih v območju Občinske skupščine Celje. Kolesa imajo naslednje številke:

Moška kolesa:	Barva	St. okvirja
	plava	583902
	črna	D 37304
	rdeča	682926
	rdeča	60-9225
	zeleno	1406
	črna	143235
	črna	269736
	svila	60-932365
	črna	38076
	črna	1111795
	črna	08333
	črna	15013
	črna	3732
	sv. zelena	19465
	črna	0845794
	plava	510 X 632
	črna	154091
	črna	350512
	črna	67026
	odpad.	92688
	črna	486489
	zeleno	62282
	odpad.	645550
	sv. zelena	184543
	sv. zelena	57090819
	tem. plava	brez štev.
	zeleno	5895842
	zeleno	brez štev.
	zeleno	1218826
	črna	15744
	Rog — Sport	211977
	rdeča	122235
	zeleno	1937
	zeleno	800623 — 53
	črna	0017
	črna — ogrodje	1252262

Zenska kolesa:	Barva	St. okvirja
	črna	192657
	temno siva	785466
	zeleno	20018
	rdeča	759102
	krem	459 H 3517
	plava	61-L — 23682
	svila	brez štev.
	črna	322618
	sv. zelena	83531
	črna — ogrodje	brez štev.

Otroška kolesa:	Barva	St. okvirja
	zeleno	brez štev.
	zeleno	8506858
	Plasirano motornega kolesa,	št. 057059
	črne barve star	št. RS 13 1741
	Moška ročna ura znamke UNF	
	Moška ročna ura znamke FOND — ARICO	št. 1336
	Lastniki navedenih predmetov se lahko zgledajo z dokumentacijo na Oddelek za notranje zadeve Občinske skupščine Celje, Gledališka 2 soba št. 22, vsak ponedeljek od 16. do 12. in vsako sredo od 14. do 16. ure.	

Iz pisarne oddelka za notranje zadeve Občinske skupščine Celje

OBVEŠČILO
BALETNA ŠOLA SONJE GORJANC prične z rednim poukom 1. 10. 1963 na I. osnovni šoli — pri-
tliče, od 17. ure dalje

Sonja Gorjanc
Dečkova 44, Celje

OBVEŠČILO

bralcem in naročnikom Celjskega tednika

Ker se dnevno dagaja, da naši bralci naprošajo, da jim naj sporočamo pismeno naslove malih oglasov, prosimo da nam v ta namen v svoje pismo priložijo znamko za 40 din, ker sicer njihovi želji ne moremo ugoditi.

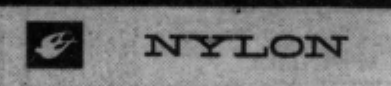
Obenem prosimo tudi naše naročnike, da nam ob sporočilu spremembe naslova javijo tudi svoj stari naslov, kar nam omogoča hitrejšo poslovanje pri urejevanju eviden-
ce naročnikov.

Uprava
Celjskega tednika

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

od 28. 9. do 5. 10.
je dežurni veterinar
KOZELJ Bojan,
Kocenova 2/II
(pri Hotel »Evropa«),
telefon 25-67.

IZLETNIK

ZAHTEVAJTE PROGRAME V NASI POSLOVALNICI

Za vse inozemske izlete, ki jih organizira Putnik Beograd, sprejemamo prijave v naš poslovalnici.

14-dnevno potovanje z avionom, vlakom in v spalnem vagonu v ZSSR z ogledom BU, DIMPESTE, KIJEA, LENINGRADA, MOSKVE v mesecu septembru in oktobru. Prijave do zasedbe.

2-dnevni izlet z avtobusom v BENETKE in TRST v septembru. Prijave do zasedbe.

1-dnevni izlet v TRST, GRAZ in na KO.

8-dnevno potovanje z vlakom v RIM-POMPEJE-CAPRI-NAPOLI-BENETKE-TRST v oktobru. Prijave do zasedbe.

13-dnevno potovanje z avtobusom in ladjo po JUGOSLAVIJI in GRČIJI v oktobru. Prijave do zasedbe.

7-dnevno potovanje z vlakom v LONDON.

PARIS-MONCHEN. Prijave do zasedbe.

9-dnevno potovanje z vlakom v PARIS-NICO-MONTE CARLO-BENETKE-TRST v oktobru.

Za vse delovne kolektive prihajamo izlete po domovini po znižanih cenah.

Izletnik
Celje, Titov trg 3
Telefon 28-41

ZAHVALE

ZAHVALA
Za številne izraze sožalja, za prelepe vence in spremstvo na zadnji poti naše nepozabne mame, stare mame in tašče

MARIJE PLIBERSEK

se prav iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem. Posebna zahvala hišnemu zdravniku dr. Malgaja, zdravniku kirurškega oddelka, sestram in strežnemu osebju za požrtvovalno zdravljenje. Hvala sodelavcem Cinkarne Celje, podjetju in uslužbenec »Veležitar« Celje, Braniboru, Mesninaru Celje in ZB Lokovec. Prisrčna hvala č. duhovščini za poslovljni govor ter pevcev za petje, katerega je tako ljubila.

Se enkrat vsem lepa hvala.

Zalujoči sin z družino, hčerke z družinami in ostalo sorodstvo.

Podjetje za PTT promet Celje
Osnovna PTT enota Celje

več PISMONOS za pošto Celje, Sentjur pri Celju, Smartno v Rožni dolini in Skoljo vas.

Vsak kandidat naj predloži nekolikovano vlogo in lastno-ročno napisan življenjepis na naslov: Podjetje za PTT promet Celje — Osnovna PTT enota Celje. Kandidati morajo imeti v kraju zaposlitve zagotovljeno stanovanje. Zaželeni so domačini.

NOVA JESEN
NOVI VZORCI
pletenin
V VELEBLAGOVNICI
Njudeški magazin
CELJE

Komunalna banka CELJE

razpisuje sledeča prosta delovna mesta:

Za ekspozituro v Slovenskih Konjicah:

1. referenta bančnih poslov

Za ekspozituro v Zalcu:

2. referenta bančnih poslov

Pogoji: pod 1 in 2 se zahteva srednja strokovna izobrazba, nad 3 leta prakse, po možnosti bančne.

Prošnjo s šolskim spričevalom, življenjepisom in navedbo prakse je poslati na Komunalno banko Celje.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Osnovna PTT enota Ljubljana 1
sprejme v službo večje število

pismonoš

Pogoj za sprejem je starost 18 let in dovršenih najmanj 6 razredov osnovne šole. Samsko stanovanje je zagotovljeno. Prosnje pošljite na naslov: Osnovna PTT enota Ljubljana 1, Ljubljana, Copova 11

ZAHVALA

Ob britki izgubi mojega moža

JUG MIROSLAVA

se iskreno zahvaljujem primariju dr. Rojniku, dr. Cundrovi, dr. Fišerju ter strežnemu osebju, ki so mu tako požrtvovalno nudili pomoč.

Prisrčna hvala vsem, ki so ga spremili na zadnji poti, ter mu darovali vence in cvetje.

Zalujoča žena Jožica in sin Jure

Odločala naj bi kvaliteta

V PETEK POPOLDNE SO SE V CELJU PRVIČ SEŠTALI STEVILNI LIKOVNI AMATERJI IZ VSE SLOVENIJE Z NAMENOM, DA OB PRVI REPUBLIKI RAZSTAVI SVOJIH DEL. UTRDE DOSLEJ NEORGANIZIRANO MEDSEBOJNO VEZ TER DA V SKUPNI RAZPRAVI DOLOČIJO NEKAKŠEN PROGRAM SVOJEGA BODOČEGA LJUBITELJSKEGA UDEJSTVOVANJA NA POLJU LIKOVNE KULTURE. POSVET O AMATERSKI LIKOVNI DEJAVNOSTI STA PRIPRAVILA LIKOVNA KOMISIJA SVETA SVOBOD IN PROSVETNIH DRUSTEV SLOVENIJE TER LIKOVNI SALON CELJE

Posvetovanje je otvoril član okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev Celje Drago Predan, med gosti pa so bili tajnik republiškega sveta Svobod Dane Robida, znana likovna pedagoginja Alenka Gerlovičeva, člana žirije likovne komisije sveta Svobod in prosvetnih društev Slovenije tovariša Pirnat in Sušteršič ter drugi.

Namen posvetovanja je bil dosežen ali celo presežen, saj je raz-

prava osvetlila nešteto različnih mišljenj in odnosov med akademskimi in neakademijskimi likovniki. Zanimivo je, da je prav na tem posvetovanju našla močan odmev težnja po osvojitvi izraza »amater«. Veliko število amaterjev namreč s solidno kvaliteto nešteti del v enaki meri aktivno posega v prosvetljevanje in osveščanje ljudi na likovnem področju. Dandanes je pri nas le redko število svobodnih likovnih umetnikov in je torej nujna, da se tudi akademski likovniki izživljajo »amatersko«, čeprav s šolsko pridobljenim znanjem. Kvaliteta del pač leži v ustvarjalno izrazni sili ustvarjalca.

Odpor proti »amaterizmu« se je porodil zaradi uspešne kritike tistih amaterjev, ki svojega konjička podreajo zgolj komercialnim namenom. Tovrstnega kiča je dandanes mnogo in prav naloga številnih neakademijskih likovnikov je, da z izpopolnjevanjem svoje ljubiteljske ustvarjalnosti in prikazom (razstavo) le-te estetsko vzgajajo občinstvo ter s tem vse bolj ožijo plodna tla neresnih amaterjev.

Mnogo je bilo govora o prvi razstavi in tehničnih pripravih. Nekateri so menili, da razpis ni dovolj

široko zajel nešteti ustvarjalcev, čeprav je do roka bilo vročenih 142 del, od katerih je žirija likovne komisije izbrala 28 del 22 avtorjev. Po besedah Janeza Pirnata je žirija izbrala tista dela, ki so vredna posebnega priznanja. Opustila je torej teritorialni princip in se prav tako izognila revialnemu prikazu delovanja neakademijskih likovnikov.

Prav to pa kanijo drugo leto spreminiti, kajti dogovorili so se, da naj bo prihodnja razstava revialni prikaz sil številnih amaterskih likovnikov. To hotenje bo bržčas sčasoma vendarle moralo iskati rešitev v izboru stroge kvalitete, ki je in mora biti edino veljavno merilo. To je zgovorno podrejeno ustvarjalni potenciali, ki odloča o vrednosti.

Izredno zanimiva pa je delitev neakademijskih slikarjev na dve svojstveni smeri, ki se očitujeta: prva v tipično folklorno nedotaknjenem, preprostem svetu izražanja in druga v iskanju izrazne moči v vse mogoče znanih likovnih smereh. Bržčas bi v bodoče res kazalo, da se na razstavi ti dve smeri poudarita s posebnimi prostori.

V nadaljevanju posveta so posamezni neakademijski likovniki nakazali probleme, ki jih imajo v likovnih sekcijah ali krožkih. Tako smo o problemih iz našega okraja slišali žal le zastopnika iz Soštanja, kjer prav pridno snujejo Napotnikovo galerijo. Seveda pa zaenkrat marsikateri Svobode še nimajo dovolj posluha za likovne sekcije, ki bi lahko največ doprinele k estetski vzgoji ljudi. Čas je torej, da poleg dramskih, pevskih, godbenih in drugih sekcij damo pravo mesto in dovoljna sredstva likovnim sekcijam.

Kl.

Direktor celjskega muzeja Anton Stupica med razpravo

Letos: še manjši ansambel

Slovensko ljudsko gledališče v Celju je pred vstopom v sezono, saj bodo že prihodnji petek imeli otvoritveno predstavo sezone, in sicer Borove »Raztrgance« v režiji Jureta Kislingerja. Predstava je posvečena v počastitev 20. obletnice kočevskega zbora.

O nešteti težavah, ki tarejo našo gledališko hišo, pa nam je postregel z odgovori umetniški vodja Bruno Hartman.

— Letos bo nam prav težko, kajti moški del ansambla je dokaj okrnjen. Od našega kolektiva sta se poslovila Slavko Strnad in Janez Bermež. Na sluzenje vojaškega roka pa odhajata Anton Solar, kmalu pa mu bo sledil Stanko Potisk. Torej kar štirje, medtem ko smo dobili nove člane, in sicer sta prišla iz Maribora režiser Miran Herzog — bivši direktor mariborske drame in Mira Mencejeva.

— Kaj pa mladi absolventje akademije?

— Lanskoletni absolventje so se prelevili v svobodne umetnike, le-ti pa imajo v Celju premalo možnosti za vsestransko udejstvovanje. Bržčas bomo te »nemožnosti« morali v Celju stimulirati v osebnih dohodkih. To je pač splošen pojav pokrajinskih gledališč.

— In kako je s sredstvi?

— Nekako gre, čeprav na tesno. Nič kaj pa ni razveseljivo, da je večina ustanov izvedla 6-odstotno povišanje osebnih dohodkov, medtem ko mi tega nismo dobili. Zmanjšana dotacija na 48 milijonov nas je utesnila, tako smo za najnujnejša popravila strehe morali dati lastna sredstva. Razumljivo je, da je naša rešitev v ekonomsko trdnjejši politiki gostovanj in v povečanju domačih predstav.

— Torej boste tudi letos sledili politiki izredno številnih gostovanj?

— Vsekakor. Prvi pogoj pa je, da so ta gostovanja umetniško in ekonomsko utemeljena. Vsekakor pa bomo težili za tem, da še bolj okrepiamo vlogo gledališča prav v Celju. Prepričani smo, da nam bo vsaj delno uspelo pritegniti vse večje število delovnih organizacij in bomo letos tudi zanje razpisali posebni abonma. Doslej smo premalo korakali vzporedno z ekonomskim potencialom domačega kraja. Razumljivo bomo gostovali predvsem v tistih krajih, kjer so pogosti. Tako mislimo na Velenje, Mozirje, Slov. Konjice, Sentjur, Voivnik, Brežice, Krško, Sevnico, Trbovlje in Zagorje. Seveda pa pridejo tudi drugi v poštev, toda ne z abonmajskimi programi.

— Katera dela in koliko jih nam boste letos predstavili?

— Za redni repertoar predvidevamo 7 del, poleg tega bomo dali na program dvoje mladinskih del in v kolikor bodo igralci zmogli dodatno obremenitev, bodo tudi na komornem odru zaživela štiri dela. Žal se že sedaj moramo odreči posezonski zaključni predstavi na letnem odru. Naša letošnja prizadevanja, ki so predstavljala turistično in kulturno manifestacijo, so naletela na dokaj gluha ušesa turističnih delavcev okraja.

Igrali pa bomo Mateja Bora »Raztrgance«, Miha Remca »Srečni zmaji« (nova slovenska drama), Velimira Lukića »Dolgo življenje kralja Osvalda« (farsa), Eugenia O'Neill »Strast pod brestic«, Alexandra Rivala »Rezervist« (komedija), Sean O'Casey »Junak pa tak« (tragi-komedija) in Ödön von Horvátha »Sem in tja« (groteska).

Od mladinskih del pa smo izbrali Hep van Delfovo »Hura soncu in dežju« ter igro Jura Kislingerja »Izlet«.

Se to: gledališče je z lanskim letom začelo načrtno sodelovanje z likovnim salonom in tako imamo v gledališču tesno povezani dve veji umetnosti. Razstave v foyerju nudijo obiskovalcem gledališča sočasnost dveh umetniških manifestacij.

Pred občnimi zbori

V velenjski občini več ali manj uspešno deluje 11 prosvetnih društev. Letošnja žetev je po številu predstav in raznovrstnih prireditvah manjša v primerjavi s prejšnjimi leti, ima pa dvoje prednosti. Vodstvom je uspelo pritegniti večje število mladine v kulturno prosvetne

vrste, kar je nedvomno osnovni namen prosvetljevanja, na drugi strani pa so z redkimi izjemami posvetili veliko skrb kvaliteti. Najpomembnejši uspeh velenjske Svobode je gotovo mladinski oder, ki si je v enem samem letu pridobil soliden ugled v očeh domačinov. Pomembna pa je tudi zaživetost soštanjske Svobode. Prav v zadnjem času so nekatere sekcije soštanjske Svobode dosegle izredno kvaliteto, kar se najbolje zrcali v številnih gostovanjih.

Te dni se vsa prosvetna društva pripravljajo na občne zборе, ki bodo opravljeni v prvih oktobrskih dneh, 17. oktobra bo namreč že občni zbor občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev. Tako zgodnji občni zbori so bržčas koristni, kajti ob menjavi vodstva je prav, da je to na začetku sezone in ne nekje sredi nje.

V letošnji sezoni pričakujejo pozivitev dela na področju kulture. Delno bo na to nedvomno vplivala podelitev nagrad iz Kajuhovega sklada. Tako bodo letos prvič nagrajeni najbolj postrtovalni kulturno prosvetni delavci v občini. Nagrade bodo podelili na svečani seji občinske skupščine, ki bo na sam občinski praznik — 8. oktobra.

Z VSAKIM KOŠČEK ...

Učiteljski poklic je po svoje težak in izredno bogat. Dober prosvetni delavec se med mladino razdaja košček za koščkom in tako njegove ideje, znanje in delo bogate življenje, se nedojemljivo bogato obrestuje v življenju družbe, v delu mnogih, ki jih je pedagog sooblikoval. Takšen je bil v dolgi verigi delovnih let tudi dosedanjí upravitelj šmarske osnovne šole tovariš Viktor ROM, ki se je pred kratkim poslovil s svojega mesta.

Ceprav je odšel v pokoj, se od dela ni poslovil, temveč bo še vedno pomagal ob svojem nasledniku, mlademu tovarišu v delovnem kolektivu, Jožetu Jakšu, ki ga je na zadnji seji občinske skupščine potrdila za novega šolskega upravitelja — vzgajati šmarsko mladino in jo voditi še naprej v skrivnosti matematične znanosti.

Tovariš Rom ima za seboj težko delovno pot. V mladosti se je s trdim delom prebijal skozi študij, med vojno so ga pregnali na Hrvaško, kjer je kmalu ujel stike z narodnoosvobodilnim gibanjem in bil prvi ravnatelj partizanske gimnazije v osvobojeni Glini. Po osvoboditvi se je vrnil v Celje, kjer je bil pooblaščenec za prosveto, pozneje pa v svoje rodno Šmarje pri Jelšah, kjer je z veliko ljubeznijo in postrtovalnostjo vzgajal mladino in vodil šolo ter bil dober tovariš vsem. Predsednik republike mu je predlagal podeliti posebno odlikovanje za dolgoletno in uspešno delo, s čemer je za svoj trud sprejel lepo priznanje za svoje nesebično in plodovito delo.

Kratka iz Celja

Kot vsa leta je tudi letos na celjski gimnaziji organizirana večerna gimnazija. V vse tri letnike oddelkov za odrasle je vpis že pred zaključkom, kajti v torek, 1. oktobra je že pričetek pouka zvečer ob 18. uri. Dosedanji rezultati večernega šolanja kažejo lope uspehe in nedvomno se bo vedno našlo dovolj tistih, ki v svojem poklicu žele dodatno širšo izobrazbo. Kandidati večerne gimnazije potrebujejo pri vpisu zadnje šolsko spričevalo (končana osemletka ali vajenska šola), potrdilo o zaposlitvi, rojstni list in prijavo.

Pred dnevi so se sprejema celjskega komornega zbora v foyerju slovenskega ljudskega gledališča v Celju udeležili predstavniki družbenih in političnih organizacij. Sprejem, ki je bil namenjen edinstvenemu uspehu Kunejevega zbora, je priredil predsednik okrajne skupščine Peter Sprajc. Med gosti so bili sekretar OK ZKS Celje inž. Andrej Marinc, predsednik okrajnega odbora SZDL Jože Marolt, sekretar okrajnega odbora SZDL Janko Zevart in drugi. Zbor je domačim gostiteljem zapel vse tri pesmi, s katerimi je na izbranem tekmovanju v Arezzu zasedel tako zavidljivo mesto

škoda na objektu, temveč bo tudi podražila gradnjo. Toda uradna pota so pač uradna in zato nimajo nič skupnega z napovedmi vremenoslovcev in še manj s potrebami kulture.

Problem torej ostaja. Popolnoma razumljivo je, da študijska knjižnica nikakor ne zmora v celoti izpolnjevati svoje naloge v tako utesnjenih prostorih, čeprav je po uradni poti določena za matično knjižnico celjske občine. Pa ne le-te; obstoja načrt, po katerem naj bi študijska knjižnica prevzela tudi matično službo še za občine Mozirje, Laško, Sentjur in po vsej verjetnosti tudi za Šmarje. Takšna služba pa terja novih moči. Toda kam z njimi. Saj se že sedaj prav na tesno stiskajo v utesnjenih prostorih.

Tako mimogrede je nekdo našel salomonsko rešitev: »Pričnejo naj z gradnjo — uradna potrditev bo že prišla!« Najbrž bi ta nasvet tudi upoštevali, če ne bi bili tako blizu občine.

Kako dolgo bodo še čakali?

Celjska študijska knjižnica se je te dni znova znašla v dokaj neprijetnem položaju, kajti uradna pota so včasih tako polževa, da so skorajda kar težko razumljiva. Nič kolikokrat smo že pisali o pomankanju prostorov, ki je več kot pereče. Rešitev je v novem traktu stare grofije, ki pa ima prav malo izgledov, da bo pravočasno dobil svojo streho. Za sredstva ni težava. Tudi glavni projekt je že zdavnaj gotov in leži na svetu za urbanizem in komunalne zadeve pri občinski skupščini v Celju. Toda potrditev projekta se vleče. Zadnji rok začetka gradnje je že štirinajst dni za nami in vse kaže, da bo bržčas zima prehitela dobro voljo. In najbrž ni treba nič preveč razmišljati, da veš, da bo zima storila ne le dokaj

RAZGOVOR O INGRADOVIH »SEZONCIH«

V stalnosti zaposlenih so pogoji za večji uspeh podjetja

Prišel sem, da bi se seznanil z delom, življenjem in problemi tako imenovanih sezonskih delavcev. Toda že začetek razgovora, v katerem sta sodelovala tudi direktor gradbenega industrijskega podjetja INGRAD, inž. Vital Mlejnik ter direktor za splošne službe v podjetju, Franc Vitanc, je pokazal, da tu pravih sezonskih delavcev sploh ni.

Naša želja in velika težnja je, je dejal tovariš Vitanc, da bi število zaposlenih ustalilo, da bi bilo čim manj odhodov in prihodov in da bi tako prišli do kolikor mogoče ustaljenega kadra. Sezonec pravzaprav nimamo, saj z nikom ne sklepamo takšnih pogodb; razumljivo pa je, da se navzlic težnji po ustaljenosti delovne sile, pojavlja fluktuacija, ki je za nas vsekakor velik in boleč problem.

Spričo trenutnega značaja našega dela, ki v zimskih mesecih močno zastane, se v takih obdobjih pojavi vprašanje odvisne delovne sile. Vendar tudi v teh primerih ne odpovedujemo nikomur. V našem pravilniku je namreč tudi člen, po katerem dobivajo delavci, katerim v zimskih mesecih ne moremo nuditi zaposlitve, petdesetodstojni nadomestek osebnega dohodka po startni osnovi. Takšno zimsko prekinitve dela odobrava centralni delavski svet: denarno nadomestilo v višini 50% osebnega dohodka pa seveda prejema le tisti, ki v tem času ne prekinejo delovnega razmerja in ki se po takšnem zimskem odmoru ponovno vračajo na delo v naše podjetje. Tako skušamo tudi s tem ukrepom, pa čeprav za nas ne preveč ugodnim, zlasti glede finančnih pokazateljev, čim bolj navezati na podjetje stalne delavce. Da res veliko žrtvujemo za uveljavitev tega načela, se vidi tudi po tem, da smo samo v letošnjih zimskih mesecih izplačali na račun tako imenovanih zimskih dopustov nad 65 milijonov dinarjev. To niso majhna sredstva, in če bi nas pri vsaj zadevi ne vodila skrb za stabilizacijo delovne sile, bi jih nikoli ne odobrvali in izplačali.

Ali je to edini ukrep, ki vodi k ustaljenosti zaposlenih in ki jih skuša čim bolj navezati na podjetje?

Ne, to je le del naporov, je del prizadevanj, je poudaril inž. Mlejnik. Naša skrb za zagotovitev stalnosti zaposlenih pa ima še druge odtenke. Zavedamo se, da bomo morali zgraditi še veliko stanovanj za naše delavce, oziroma jim v okviru sekcije stanovanjske zadruge pomagati, da bodo prišli do lastnih hiš. Ljudem, ki prihajajo iz vseh koncev in krajev naše države, moramo nuditi ustrezne delovne in zlasti še življenjske pogoje. Če ne bodo videli neke perspektive, potem bodo vsi naši napori zaman. Doslej v tem še nismo najbolje uspeli, pa čeprav se ponašamo z lepo urejenim samskim naseljem in četudi smo članom kolektiva zagotovili primerno športno ter kulturnoprosvetno izživljanje, da o skrbih za družbenopolitično in strokovno izobraževanje ne govorimo. Ko pravim, da v tem še nismo dosegli najboljših uspehov, imam pred očmi tistih v povprečju sto ljudi, ki vsak mesec prihajajo v naše podjetje in ga zapuščajo. Samo v juliju, avgustu in septembru se je na novo zaposlilo v našem podjetju 294 ljudi, a hkrati je iz njega odšlo 282 delavcev. To so visoke številke in proti njim se borimo.

Seveda pa so še druge možnosti, ki prav tako vodijo k stabilizaciji delovne sile. Tu mislim zlasti na mehanizacijo v gradbeništvu, na uvažanje montažne gradnje, na takšno industrijsko gradnjo, ki se lahko razvija tudi v zimskih mesecih in podobno. Pomemben činitelj v okviru vseh teh naporov je še stimulativno nagajevanje po delu.

Po podatkih, ki so znani, prihajajo v vaše podjetje tudi delavci iz Kosova in Metohije ter iz drugih oddaljenih krajev. Ali to dejstvo govori, da ni moči dobiti za zidarska dela domačega človeka?

Da, tako je, je odvrnil tov. Vitanc. Kolikor je pridobivanje kadrov iz oddaljenih krajev za nas velik ekonomski udarec, v prav tolikšni meri smo prisiljeni, da tako tudi delamo. K temu nas sili ne samo okolnost, da se domačini nočejo zaposlovati v gradbenih podjetjih, marveč tudi skrb za čim boljše izpolnjevanje planskih nalog. Medtem ko je dotok delavcev iz Prekmurja in Medžimurja skoraj povsem prenehal, smo v letošnjem letu dobili precej novih ljudi iz Hrvatskega Zagorja, potem iz Prištine,

Negotina in nazadnje iz Varaždina ter njegove okolice. Iz Varaždina smo zlasti sprejeli nad trideset mladih fantov, ki so se odločili, da postanejo kvalificirani zidarji. Zato smo z njimi sklenili učne pogodbe. Pri vsem tem je zanimiv še en podatek, ki pove, da smo iz celjskega okraja dobili samo tri vajence! Toda ta slika ni značilna samo za zidarsko stroko. Tudi za poklice kovinskih strok, ki jih prav tako vključujemo, nismo mogli dobiti mladih ljudi.

Prej ste omenili veliko fluktuacijo delovne sile in jo podkrepili s številkami. Ali lahko poveste, kaj kažejo te

Franc Vitanc

številke in zakaj zlasti tako velik odliv delavcev iz podjetja?

V razgovorih z njimi smo ugotovili, da jih največ odhaja drugam, zlasti pa v druge kraje, zaradi neurejene prehrane, ali bolje povedano zaradi prevelikih stroškov, ki jih imajo s prehrano. Ogromna večina naših delavcev se hrani v gabski samopostrežni restavraciji. Toda tam s hrano niso zadovoljni, še manj pa s ceno, ki se prebogostokrat spreminja navzgor. Razen tega je kolektiv samopostrežne restavracije pokazal zelo neresen odnos do redne dostave zajtrka v samsko naselje. V zadnjem

ZIMA JE PRED VRATI-

120.000 Skopjanov

pa je brez strehe nad glavo!

času se je že trikrat zgodilo, da so dostavili zajtrk v naselje prepozno in da so zaradi tega delavci morali oditi na delo tešči. Razumljivo je, da so tudi za te spodrsiljaje takoj našli opravičilo, kot na primer, da jim mlekarina prepozno dostavlja mleko in podobno. Toda, mi smo sklenili dogovor s samopostrežno restavracijo, ne pa z mlekarino.

Vse te in podobne okolnosti so nas vodile, da smo sprejeli sklep, po katerem bomo v zimskem obdobju uredili lastno menzo.

Seveda pa so vzroki fluktuacije tudi druge. V mnogih primerih je naše podjetje samo odskočna deska za zaposlitev v nekaterih celjskih industrijskih podjetjih. Mnoge motijo razmeroma nizki osebni dohodki, nadalje delo na gradbiščih in podobno. Značilno je, da je fluktuacija največja v Celju in da je v ostalih krajih, kjer imamo svoja gradbišča, skoraj ne poznano.

Težnja po ustalitvi delovne sile se ne kaže samo v lepo urejenem samskem naselju, ki lahko sprejme nad 600 delavcev, marveč tudi v delu sindikalnega športnega društva, v delu kulturno prosvetnega društva itd. Zanimivo je, da se internih športnih tekmovanj udeležuje tudi po 350 in več mladih delavcev.

Pomembno vlogo v skrbih za človeka ima tudi izobraževalni center, ki pomaga, da si mnogi delavci pridobijo vsaj naziv polkvalificiranega delavca. V zadnjem času je sedem kvalificiranih mladih zidarjev končalo šolanje na večerni srednji tehniški šoli, prav tolikšno število Ingradovih delavcev obiskuje tudi delovodsko šolo. Skratka, tu si močno prizadevajo, da bi si sami vzgojili potreben strokovni kader in da bi ta kader ostal tudi v podjetju.

Stalnost delovne sile je pomembna tudi zavoljo dela organov samoupravljanja. Razumljivo je, da se človek, ki hoče vsaj nekaj let ostati v enem kolektivu, drugače zavzema za razvoj podjetja, za reševanje njegovih problemov in nalog, kot pa tisti, ki namerava že čez mesec ali dva spremeniti delovno okolje.

Prizadevanja delovnega kolektiva Ingrad po stabilizaciji zaposlenih so vredna vsega posnemanja; pomembna pa so tudi zavoljo tega, ker so se spoprijeli z vsemi tistimi nevšečnostmi, ki jih prinaša sezonska delovna sila. V stalnosti zaposlenih vidijo tudi uspeh podjetja; zato ne štedijo s sredstvi, da bi čim bolj uredili samsko naselje, ne štedijo s sredstvi za delo ambulante, za ustanovitev zobne ambulante, za ureditev lastne menze, za gradnjo novih stanovanj, za delo izobraževalnega centra, športnega in kulturnoprosvetnega društva.

NAPISAL
IN FOTOGRAFIRAL
MILAN BOŽIČ

Del Ingradovega samskega naselja ob Dečkovi česti

Ležal je na postelji in bral. Bil je eden od tistih mladih fantov, ki so proti koncu lanskega leta prišli iz Prijedora v Celje ter s pomočjo ustreznih zavodov za zaposlovanje v Celju in Prijedoru našli zaposlitev pri gradbenem inindustrijskem podjetju Ingrad.

Kot njegovi tovariši in ostali je tudi dvajsetletni Rase Omanović našel svoj dom v Ingradovem naselju ob Dečkovi cesti. Dobil je sobico, ki jo deli s tovarišem. Lepa je in čista. Ob steni sta dve mehki postelji na drugi strani sobe pa miza ter vžidana omara. Nad posteljo njegovega tovariša in priprtjenih nekaj barvnih slik filmskih igralcev in zlasti igralk.

Doma sem se najprej hotel izučiti za zidarja. Vendar so bili pogoji slabi. Zato sem opustil uk in se rajši vključil med delavce. Za pot v Slovenijo se nas je tedaj odločilo deset mladih fantov. Tako smo šli v novembru lani na pot v neznano Celje. Vedar meni in mojim tovarišem ni žal, da smo prišli v vaše mesto. Tu se dobro počutimo in imamo boljše delovne ter življenjske pogoje, kot smo jih imeli doma.

Boste postali Celjani?

Za enkrat se ne vem, kako bo; vsekakor pa bom ostal tu vse dotlej, dokler ne bom šel k vojakom. Kam me bo pot popeljala po odsluženju rednega roka je težko reči. Morda se bom znova vrnil

v Celje, kdo ve.

Kako živite in če ni vprašanje preveč zaupno, koliko zaslužite na mesec?

V povprečju zaslužim na mesec okoli dvaindvajset tisoč dinarjev. Če bi delal še v nadurah, bi zaslužil več. Vendar sem zdaj nadure opustil in rajši počivam v prostem času. Če rečem, da sem z delom zadovoljen, oziroma da nimam pripomb, pa to ne drži za hrano. Hodim v gabsko samopostrežno restavracijo. Vendar s hrano nisem zadovoljen, zlasti pa ne s podražitvijo, ki sem jo že večkrat občutil. Samo pri srbskem pasulju je v zadnjem času nastalo za nekaj kovačev razlike. Če bo šlo tako naprej, ne vem kako bo. Za sobo, v kateri stanujem, plačujem po 2.500 dinarjev na mesec. To ni veliko.

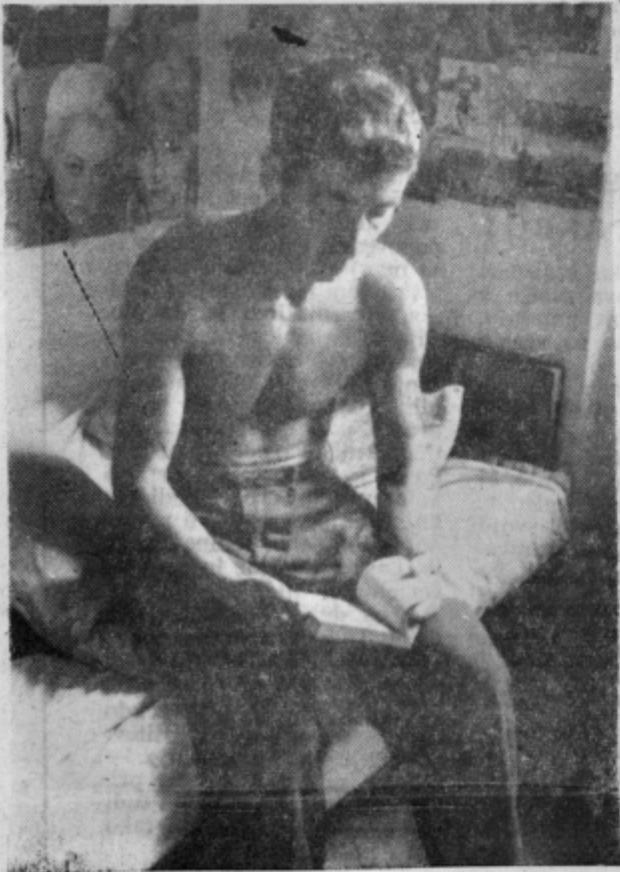
Kako preživite prosti čas? Ali hodite radi v kino? Kako pa je s športnimi prireditvami?

Več del prostega časa prebijem pri knjigah. Rad berem. V kino zelo malo zahajam; na športne igre pa sploh ne.

Tako se je razvijal razgovor z enim izmed tistih nekaj sto mladih fantov iz najrazličnejših predelov naše domovine, ki so našli pri Ingradu zaposlitev, v naselju ob Dečkovi cesti pa svoj novi dom.

Da bi jim bil zmeraj lep in tople.

Stanovanja - da, prehrana - ne

Ni mi žal...

Celjska »Cinkarna«, od koder je ta motiv, bo postala pravi industrijski velikan.

Tisoč stanovanj bo potrebno zgraditi

PRED KRATKIM SMO OBISKALI ŽELEZARNO V STORAH. OB TEJ PRILožNOSTI SMO ZASTAVILI DIREKTORJU TOVARNE TOVARISU TUGOMIRJU VOGI NEKAJ VPRAŠANJ, NA KATERE NAM JE TAKOLE ODGOVORIL:

Vprašanje: Kakšne so osnovne karakteristike razvoja železarne in za koliko se bo povečala vrednost proizvodnje po končani rekonstrukciji? Odgovor: Z uresničitvijo predvidene rekonstrukcije tovarne bo železarna Store dosegla tehnološko zaokroženost, tako da bo mogoča popolna in ožja specializacija v proizvodnji surovega železa, jekla, valjanih proizvodov in valjev. Pri proizvodnji novoosvojenе litine — modularna — pa predvidevamo razširitev do te stopnje, da bo možna veliki serijska proizvodnja za avtomobilsko in strojno industrijo. Sodimo, da se bo po končanih investicijah obseg proizvodnje povečal za najmanj 3,5-krat.

Vprašanje: Pri raznih analizah smo lahko ugotovili, da pri vas količinsko (v tonah) plan niste dosegli, da pa ste istočasno zabeležili izredno lepe uspehe pri finančni realizaciji zastavljenih nalog. Odkod ta pojav?

Odgovor: V sedanjih naporih, da popolnoma preidemo na specializirano in serijsko proizvodnjo in zaradi nekaterih nedokončanih investicij zares nastopijo težave pri izpolnjevanju zastavljenih nalog po količini. V istem času pa se nam pojavlja izrazit padec teže posameznih komadov, vrednost proizvodnje pa se nam v tem času zaradi posebnega poudarka na kvaliteto nenehno dviga. Zato menim, da je prav, če to smer zasledujemo tudi v naslednjem obdobju.

Vprašanje: Pri vas je eden od osnovnih problemov vprašanje polproletariata. Zaradi tega je prav gotovo zanimivo, kako so vaši načrti za stanovanjsko izgradnjo v naslednjih sedmih letih. Razen tega je v ospredju tudi vprašanje, kje naj gradite nova stanovanja v Storah ali v Celju?

Odgovor: Po načrtu izgradnje je potrebno v daljšem obdobju oskrbeti stanovanja za okoli 1000 delavskih družin. To hkrati pomeni 1000 novih stanovanj. Gradnja bo vsekar skrajšana z urbanističnimi principi in rešitvami posameznih krajev in občin. Pri nas pa je potrebno upoštevati tudi dejstvo, da bo kvalitetno spremenjena stopnja mehanizacije bistveno vplivala na kvalifikacijsko sestavo zaposlenih in je jasno, da je to okolnost potrebno upoštevati pri določanju lokacije za stanovanjska naselja ali posamezna stanovanjska poslopja. Vsekakor pa je potrebno stanovanjsko naselje »Lipa« komunalno urediti. Menim pa, da bo kolektiv o gradnji stanovanj v Celju za nekatere delavce moral še posebno obravnavati.

Vprašanje: Ze dalj časa je za slovensko železarsko industrijo in isto panogo v ostalih republikah potrebno zgraditi primerno koksarno. Zelo so razširjene govorice, da bo koksarna zgrajena v Storah, koliko je pri tem resnice?

Odgovor: Res je, tak obrat je potrebno zgraditi, in sicer gre za polkoks, ki ga potrebujejo železarne. Tega bi izdelovali na osnovi velenjskega lignita in zagorskega rjavega premoga. Povedati pa moram, da gre za objekt, ki bo zveznega značaja in zanj še ni določena lokacija, čeravno bi po mnenju strokovnjakov prav Store bile najbolj primerne. Vendar lahko tudi povem, da bo ta problem kmalu rešen, prepričan sem pa — nam v korist.

POVEČAN JE TEMPO PROIZVODNJE

V žalski občini so se zelo resno lotili priprav za sedemletni načrt razvoja občine. Tako kot drugod so se tudi tu naslonili na načrte gospodarskih organizacij. Vendar je treba takoj v začetku povedati, da imajo v sedemletnem razvojnem načrtu, ki je zares šele v povojih dve osnovni nalogi — ojačati družbeni sektor kmetijstva, ga modernizirati in usposobiti za visoko in ceneno blagovno proizvodnjo — hkrati pa so si zastavili nalogo, da bi v naslednjih letih čim bolj smotrno izkoristili in popolnoma aktivirali dosedanje investicije, zlasti v tekstilni industriji.

Znano je namreč, da se je zlasti tekstilna industrija v žalski občini v zadnjih letih izredno izpopolnila, obnovili so domala vse obrate, v vsaki tovarni pa so rekonstruirali vsaj osrednje proizvodne obrate, v vsaki tovarni pa so rekonstruirali vsaj osrednje proizvodne obrate. Razumljivo je tudi, da v prvem obdobju, ko novi modernizirani obrati začno z obratovanjem, ni možno pričakovati kakih posebnih rezultatov. Resnici na ljubo pa vendar moramo priznati, da se obnova tekstilne industrije in tudi drugih industrijskih podjetij (»Kovinsko«, »Agroservis« in podobno) že pozna. Toda njihova težnja v tem obdobju bo, da bi kar najbolj izkoristili dosedanje investicije in vse vsaj približali evropskim povprečjem v produktivnosti. Le tako bo namreč tudi zunanji trg za te gospodarske organizacije docela odprt — zunanja trgovina pa bo postala pravi smoter kolektivov.

Zaradi tega tudi ni čudno, če v tezah za sedemletni načrt postavljajo izvozne obveznosti zelo visoko. Če gledamo s tega stališča, tega tudi ne bo težavno uresničiti. Ko govorimo o izvozu gospodarskih organizacij v žalski komuni, moramo pripomniti, da so le-te s kmetijstvom vred dajale doslej levji delež v okrajnem merilu. Istočasno pa pri njih niso redki primeri,

Predsednik okrajne gospodarske zbornice VELJKO REPIC:

Izdelava sedemletnega načrta je zelo odgovorna naloga

PREDSEDNIKU OKRAJNE GOSPODARSKE ZBORNICE TOVARISU VELJKU REPICU SMO ZASTAVILI NEKAJ VPRAŠANJ GLEDE IZDELAVE SEDEMLETNIH RAZVOJNIH NAČRTOV GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ, KOMUN IN OKRAJA.

● V čem mislite, da mora biti poudarek pri izdelavi slehernega razvojnega načrta gospodarske organizacije?

Vsako poglavje, vsako posebnost in nazadnje tudi malenkost je potrebno posebno poudariti. Vendar menim, da bodo gospodarske organizacije v svojih sedemletnih razvojnih načrtih morale zlasti posvetiti posebno pozornost in poudariti naloge glede reševanja vsebinskih problemov. Nadalje morajo resno proučiti potrebe tržišča za spremembami strukture proizvodnje, asortimanov in podobno. Ko pa o teh nalogah, ki so izrednega pomena, govorim, vsekakor ne smem iti mimo nalog izvoza, kjer se v ospredje postavlja še posebna naloga, in sicer ugodnejše razmerje med uvozom in izvozom. Za enkrat obravnavamo izvoz v bruto količinah ali bruto finančnih učinkih. To pa se mi zdi napačno. Kajti brez dvoma pomeni zmanjšanje uvoza enak finančni devizni učinek kot povečanje uvoza. Zaradi tega je uvozu enakovredna naloga zmanjšanje uvoza.

● V okrajnem merilu so predvidene za sedemletno razvojno obdobje velike investicije. Prosim vas, če mi poveste, katere od teh bodo za razvoj industrije in tudi nasploh najpomembnejše?

Prav gotovo sodijo med najpomembnejše investicije v tem obdobju izgradnja Energo-kemokombinata v Velenju, nadalje modernizacija in izgradnja novih objektov Cinkarne, ki bo tako prešla v industrijskega velikana, rekonstrukcija nekaterih oddelkov železarne v Storah in novogradnje pri železarni ter zgraditev primernih, sodobnih in ustreznih obratov lesne industrije, pri katerih bi bil poudarek na finalnih proizvodih.

Seveda ostane izvoz še naprej med pomembnimi nalogami, razen tega pa vse bolj v ospredje sili zahteva po povečanju produktivnosti, zniževanju lastne cene, stroškov in podobno, kar bo v bistvu ustvarilo pogoje, da bodo gospodarske organizacije dosegle večji čist dohodek, ne da bi povečali cene, kar se mi zdi bistveno.

● Kako ocenjujete tempo dela pri izdelavi sedemletnih razvojnih načrtov v gospodarskih organizacijah?

Najprej moram povedati, da smo v glavnem lahko zadovoljni. Obstajajo pa primeri, ko gospodarske or-

ganizacije še s tem delom niso prav niti začele. To je toliko bolj graje vredno, ker so ustrezni občinski organi, politični forumi — to pa je storila tudi naša gospodarska zbornica — podjetja še posebej opozorila, da zaradi poletnih dopustov delo pri izdelavi sedemletnih načrtov ne sme zastajati. Na take primere bi morali v občinah biti posebno pozorni, kajti kaj hitro se lahko pripeti, da bodo pozneje zaradi pomanjkanja časa izdelali le formalne načrte brez vsebinske vrednosti. To pa bi bilo seveda najbolj napak, saj bi taki načrti bili tudi brez haska.

M.

Glavna naloga sprememba strukture prebivalstva

V Sentjurju smo o delu pri izdelavi sedemletnega načrta razvoja občine govorili s predsednikom občinske skupščine tov. Petrom Hlastecem. Na vprašanje, kako daleč so že z delom, je dejal, da bi sedaj le težko dali kake točne ocene. Potem pa je nadaljeval:

Pri nas smo sestavili posebno komisijo, ki ima razen glavne naloge, da sestavi sedemletni načrt, tudi to, da bo življenjski. Zaradi tega člani občinske komisije ves čas tesno sodelujejo z gospodarskimi organizacijami, ki pripravljajo svoje razvojne načrte in na katerih bo slonel občinski načrt sedemletnega razvoja.

Tov. Hlastecu smo zastavili tudi vzporedno vprašanje, in sicer, kaj pri njih v osnovi v sedemletnem razvoju zasledujejo. Takole je odgovoril na to vprašanje:

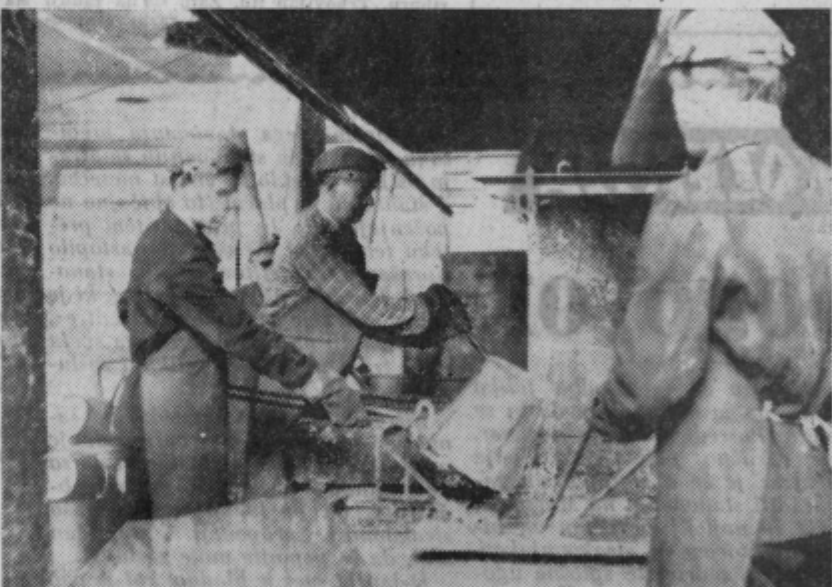
Postavili ste me zares v neroden položaj, kajti izbirati moram med zelo pomembnimi nalogami, ki bodo zajete v sedemletnem načrtu. Toda vendar se bom odločil za eno. Znano je, da je naša občina pretežno še vedno kmetijska — to pomeni, da se večji odstotek prebivalstva preživlja s kmetijstvom, čeravno naravni pogoji narekujejo drugačno strukturo. Sedaj je odnos zaposlenih v kmetijstvu v primerjavi z zaposlenimi v industriji 60:40.

Menim, da je naša osnovna naloga, da ta odnos menjamo, in sicer da bo obraten, da bo 60 odstotkov zaposlenih v industriji in le 40 v kmetijstvu.

Tovariš Hlastec pa je na koncu še nekaj dodal. Rekel je, da je nujno pripomniti, da v sedanjem obdobju, ko gospodarske organizacije intenzivno delajo pri izdelavi sedemletnih razvojnih načrtov, moramo računati tudi na nekatere posebnosti, želje, ki presegajo zmognosti. Zato take pojave odklanjamo že sproti. Toda menim, da bomo v celoti ves občinski razvojni načrt vskladili šele, ko nam bodo znane tudi posebnosti posameznih organizacij. Jasno pa je, da bomo morali naš občinski sedemletni razvojni program vskladiti z načrtom okraja in republike.

Mirno pa lahko trdim, da je želja vsake občine, da bi se v sedemletnem načrtu ustvarila kar najugodnejše perspektive. To je res velika želja. Pri nas pa v tem obdobju, je dejal tov. Hlastec, v nobenem primeru ne smemo pozabiti na razvoj obrti, in sicer obeh — uslužnostne in proizvodne. Zaradi zaoznanja te panoge smo namreč v preteklih obdobjih imeli že veliko težav in zakaj jih ne bi končno odpravili?

č

M.

Emajlirci na delu ob boksih za emajliranje posode

„Če nam uspe...“

V Sentjurju smo se zanimali tudi o razvojnem programu tovarne Alpos. Zvedeli smo zanimivo zadevo, za katero so nam povedali, da se bodo zanj zavzeli z vsemi močmi in so trdno prepričani, da jim bo uspelo. To pa še posebno, ker so jih podprli tudi občinski organi, gospodarska zbornica in podobno. Gre za nabavo posebnega stroja za izdelavo tankostenskih šivnih cevi. Res je sicer, da je ta stroj potrebno uvoziti in da bo zanj potrebno odšteti okoli 100 tisoč dolarjev. Vendar moramo vedeti, da sedaj zapravimo za uvoz teh cevi, ki jih v Jugoslaviji nihče ne izdeluje, veliko več v tujih plačilnih sredstvih.

Istočasno pa se tovarni Alpos z nabavo tega stroja odpirajo velike možnosti za razvoj. Naj omenimo, da bi pri polnem izkoristku stroja

vrednost proizvodnje teh cevi znašala okoli osem milijard dinarjev. Gre torej za pomemben načrt, ki zasluži veliko pozornosti. Naj hkrati omenimo, da sedanja vrednost proizvodnje tovarne ALPOS ne dosega milijardo dinarjev. Zaradi tega bi razumljivo bila nabava novega stroja v Alposu izrednega pomena. Saj bi na primer pri polnem obratovanju potrebovali zanj kar okoli 3 vagonne surovin dnevno.

Toda to tudi niso vsi načrti Alposa. Znano je dejstvo, da ima ta tovarna zaradi sezone prodaje nekaterih svojih izdelkov velike težave zaradi dobavnih rokov. Jasno je namreč, da v konicah niso mogli doslej izdelati dovolj nekaterih proizvodov — zlasti vrtnih garnitur, katere gostinska podjetja kupujejo v glavnem spomladi in v začetku

poletja. Jasno je zaradi tega bilo, da bo potrebno urediti primerno skladišče, s čimer bi dosegli kontinuirano proizvodnjo in vskladiščenje izdelkov pred sezono. To pa velja tudi za nekatere druge proizvode, ki so sezonskega značaja, ali ko gre za večja naročila v isti pošiljki.

Zanimali smo se tudi, kako je njihova komisija postavila vprašanje zaposlovanja nove delovne sile. Povedali so nam, da bo sedemletni načrt razvoja tovarne zajel razen proizvodnih nalog tudi nekatere druga področja, ki so glede proizvodnje, produktivnosti in podobno enako pomembna. Vsekakor sodi med temi na prvo mesto stanovanjsko vprašanje. Zaenkrat še nimamo podrobnih analiz, vendar že sedaj lahko rečemo, so dejali, da bomo v naslednjem sedemletnem obdobju posvetili stanovanjskemu problemu posebno pozornost.

-le

Pitna voda še vedno problem Velenja

Vprašanje pitne vode v Velenju se še vedno ni premaknilo s kritične točke, saj še vedno nastopajo dnevi, ko prav v času največje porabe preneha teči. Seveda ni to zgolj problem Velenja, kjer je zaenkrat zadnja najbolj pereča, temveč bo to vprašanje kmalu problematično tudi v Sošanju, medtem ko je v Pesjem ž. Za rešitev nastale krize s pitno vodo v Šaleški dolini je izdelal projekt za vodno-gospodarsko osnovo projektant dr. Franc Jenko. Po teh osnovah bi rešili pomanjkanje vode z izkoriščanjem Paških vrelcev in z zajezitvijo rečice Ponikve, ki teče skozi Hudo luknjo v Pako. To bi bila najboljša rešitev. Na ta način bi zadovoljili potrebe prebivalstva v Velenju in Pesju ter bodoče potrebe lahke in kemične industrije na industrijskem področju med Velenjem in Sošanjem. Za potrebe Sošanja pa je najbolj ekonomična rešitev v gradnji vodovoda termoelektrarne, ki bo gradila svoj vodovod izven premeščenega sloja. Le-ta namreč potrebuje vodo za napajanje obrata. Možno je, da na ta vodovod priključijo izvir pitne vode v Topolšici in tako rešijo rastoče potrebe Sošanja.

Poleg pomanjkanja za preskrbo Velenja s pitno vodo pa je osnovni vzrok za naglo rešitev tudi v razvoju rudnika lignita, ki bo kmalu prešel na odkopavanje premeščenih varnostnih stebrov pri starem jašku. S tem v zvezi že delajo priprave za odvodnjavanje triadne vode, ki veže velike količine premoga. To pa pomeni presahnitev dosedanjega vira pitne vode. Za gradnjo vodovoda od Paških studencev do Velenja bi rabili okrog 192 milijonov, za nadaljnjo zvezo Velenje-Sošanje pa še dodatnih 100 milijonov.

O tem problemu je razpravljala na zadnji seji občinska skupščina, ki je priporočila vsem gospodarskim organizacijam in stanovanjskim skupnostim, da obravnavajo pereče stanje in da prispevajo sredstva za nov vodovod v Šaleški dolini.

KL.

Državno prvenstvo letalnih modelov na krožni stezi v Velenju je odlično uspelo, prav tako propagandni del letalskega mitinga — pristanek padalca v parku in jadralnega letala na gladini jezera sta pritegnila veliko število tujih in domačih obiskovalcev. V enaki meri pa so bili vsi navdušeni nad modeli, ki so dosegali tudi 180 km brzine. Na sliki: sodniki pri delu.

Ozirnice bo dovolj

Trgovsko podjetje »Velma« v Velenju se je v svojem dvoletnem obstoju močno razraslo, saj ima danes že osem poslovalnic. Od tega štiri v Velenju, ostale pa v Skalahu, Vinjski gori, Sentilju in Sošanju. Pred dnevi pa je postalo še grostično podjetje za kurivo in gradbeni material. Potrebe po gradbenem materialu so v Šaleški dolini izredno narasle in je uvedba tovrstnega grostičnega podjetja dokajšna prednost za vse, ki gradijo. Podjetje predvideva v letošnjem letu nad 700 milijonov realizacije. V osmih mesecih so 26 odstotkov nad planom. Edina resna težava se kaže zaenkrat le v prodaji kuriva — lignita, ki ga kljub bližini vira (rudnika lignita) primanjkuje. Trenutno je namreč izredno konjunktorno obdobje za lignit in tako roma iz Velenja dnevno tudi do 10.000 ton lignita, medtem ko ga grostično podjetje »Velma« ne dobi dovolj, da bi krilo potrebe prebivalstva.

Te dni v špecerijski poslovalnici »Velme« že vpisujejo naročnike za ozirnico. Predvidevajo, da bodo prodali okrog 150 ton krompirja, 100 ton grozdja, medtem ko bodo

letos prodali mnogo manj jabolk in ostalega sadja, ker je boljše sadna letina. Istočasno pa bodo vskladiščili okrog 30 ton krompirja in okrog 5 ton jabolk za redno prodajo v zimskem času.

Cene za krompir so že znane. Tako bodo prodajali naročnikom merkur po 27, a cvetnik po 35 dinarjev. Cena jabolk pa se bo vrtila nekje med 30 in 40 dinarji.

KL.

Kdo naj plačuje odvoz smeti?

Velenje je mesto in si je zato tudi uredilo odvoz smeti. Komunalno obrtni center je doslej odvažal smeti, pri čemer so stanovalci plačevali od vsakega smetnjaka 55 dinarjev. To pa je poročilo odpor pri marsikaterem stanovalcu novega mesta in ni bilo nič kaj redkega, če si videl, kako stanovalec vsake zase odvažajo to nujno zlo na smetišča ali pa celo na tista mesta, ki niso predvidena za tovrstno odlaganje.

Podobno se je dogajalo tudi v Sošanju. Vsekakor to ni in ne more biti všeč komunalno obrtnemu centru, ki ima za to svrhu preurejen kamion in tudi delovno ekipo, čeprav so stanovalci imeli nešteto pripomb na delo le-te. V mnogih primerih niso izpraznili niti polovice smetnjaka ali pa so

pol napolnjen smetnjak zaračunali kot polnega itd.

Spor je nastal in ker so važna sredstva in z njimi posredno čistoča, je komunalno obrtni center predlagal, da bi v bodoče plačevali po 2 dinarja na kvadratni meter stanovanjske površine, kar nedvomno v večini primerov močno podraži odvoz smeti (v skupni letni vsoti v primerjavi z lanskim letom za okrog 0,5 milijona). Za delovne in druge organizacije pa bi to rešili s posameznimi pogodbami, kajti tudi gospodarske organizacije so odvoz smeti reševale doslej samoiniciativno.

Problem bi bil nekako rešen, če ne bi ob povečani tarifi za odvoz smeti predlagali in tudi sprejeli na občinski skupščini, naj to plačevanje gre iz sredstev hišnih svetov. Ker skupna vsota letno prekašuje 2 milijona dinarjev, je bržčas umestno vprašanje, zakaj je odvoz smeti zapravljen v okviru sredstev hišnih svetov, ki so namenjeni predvsem za nešteta popravila hiš. Jasno je, da Komunalno obrtni center, ki vso komunalno stanovalcem in da so le-ti dolžni plačevati. In v enaki meri je dojemljivo, da smeti nimajo s stanarino in amortizacijskim delom teh sredstev nič skupnega.

KL.

VELIK NAKUP ŠOLSKIH POTREBŠČIN

Naval na edino trgovino s šolskimi potrebščinami v Slov. Konjicah je sedaj že močno ponehal. Zaposleno osebje je v prvi polovici septembra, deloma pa tudi že v avgustu, delalo dnevno tudi po 10 ur, samo da so lahko ustregli vsem kupcem. Seveda pa so v teh dneh zelo izpraznili svoje zaloge torbic, papirja, knjig, zvezkov in ostalih pripomočkov za šole. Starši pa so se ob teh nakupih znebili kar lepih tisočakov, posebno v tistih družinah, kjer imajo več šolobveznih otrok. Ker so posamezni učenci veljavni le nekaj let, si tudi s tem ne da dosti pomagati, zato so ti izdatki še toliko večji.

HOTEL »PAKA« NI VEČ OSAMLJEN

Gostinsko podjetje »Paka« v Velenju je v letošnjem letu v osmih mesecih povečalo promet za 58 odstotkov v primerjavi z lanskim letom. Del povečanja gre na račun zvišanih cen za jedila, medtem ko so mnogim alkoholnim pijačam znižali cene. Kolektiv je tako prvič »zlezal na zeleno vejo«. O kvalitetni postrežbi pa nedvomno pričča tudi visok porast nočitev domačih in tujih gostov. V celoti se je zvišalo število nočitev za 105 odstotke. Doslej je v letošnjem letu nočevalo v prostorih »Pake« in weekend naselju pri jezera 10.235 gostov, od tega 7205 domačih in 3028 tujih.

Vse kaže, da bodo morali slej ko prej zgraditi večje število weekend hišic. V osnutkih za sedemletni perspektivni plan zasledimo, da bodo nočitvene kapacitete povečali od razpoložljivih 139 ležišč na 259 v letu 1970. Istočasno pa bodo uredili tudi veliko pokrito verando pri restavraciji »Jezero« in vrsto drugih manjših izboljšav.

Uspeh podjetja pa je tudi v tem, da so si že pridobili lepo število stalnih gostov, ki so letos že drugič letovali v Velenju in kanijo to tudi v prihodnje.

Te dni se je od občanov velenjske občine poslovil dolgoletni družbeno-politični delavec, sekretar občinskega komiteja ZKS Velenje — tovariš Stane Ravljen. Odločil se je za visokošolski študij.

Le kdo ga ne pozna? Sestnajst let neumornega družbeno-političnega dela ga veže na Šaleško dolino. Že takoj po vojni, leta 1945 je deloval kot organizacijski sekretar OK SKOJ v Mozirju, zatem je bil nekaj časa inštruktor v organizacijsko-inštruktorskem oddelku OK KPS v Sošanju in v letih 1950 do 1953 sekretar OK LMS v Sošanju. Po ukinitvi okraja v Sošanju pa na enaki dolžnosti v Celju, odkoder se je znova vrnil v Sošanje ter vršil dolžnost predsednika občinskega ljudskega odbora tri leta. V zadnji mandatni dobi je bil tudi republiški poslanec za Sošanje z okolice. Zadnja leta pa je uspešno vodil delo občinskega komiteja kot sekretar.

Toda podatki niso tisti, ki bi nam govorili o vrednosti človeka. O Stanetu ve sleherni povedati dobre stvari. In ni ga, ki ne bi poudaril, kako je blizek ljudem in kako prijetno je priti k njemu na razgovor. Nemalo so bile naloge, ki jih je opravljal. Svojestven tempo industrijske rasti Šaleške doline je porajal vedno znova nešteto nasprotujočih situacij, ki jih je bilo nujno reševati. Kot človek in kot partijec je bil Stane vzgled nam vsem, saj smo prav v njem in v njegovem

delu čutili veliko pomoč pri zasledovanju velikih ciljev socialistične revolucije — pri utrjevanju medsebojnih človeških odnosov. Še to, marsikdo vam povedati o posebni vrlini Staneta: bil je skromen in delaven.

Rodil se je v številni delavski družini. Oče mu je umrl v tabornišči in mati se je šele po dobrem letu vrnila iz taborišča. Stane pa se je vključil v vrste narodnoosvobodilne vojske ter dočkal osvoboditve v Tomševici brigadi.

Ob odhodu iz naše sredine mu želimo uspeh pri študiju, za katerega se je odločil, in prepričani smo, da se bo po uspešno končani šoli vrnil med nas.

KL.

Izobraževanje je pred vrati

Delavska univerza v Smarju pri Jelšah se je temeljito pripravila na izobraževalno sezono. Izobraževanje je pred vrati, zato so pravkar razpisali jezikovne tečaje za angleščino, ruščino in nemščino, ki jih nameravajo izvajati v Rogški Slatinici in Smarju pri Jelšah; v kolikor pa bi bilo dovolj zanimanja, pa še morda v Podčetrtku, Kozjem in Bistrici ob Sotli.

Prav tako so razpisali šole za življenje, v katerih nudijo koristne življenjske napotke zlasti odraslačjo pošolski mladini, in šole za starše, v katerih nameravajo seznanjati starše s pojavi družinske in splošne vzgoje, o gospodinjstvi ekonomiki, zdravju prehrani in zdravstvu ter podobno.

Poleg tega splošnega dela pa se pripravljajo še na vrsto seminarjev in tečajev po delovnih kolektivih ter na organizacijo političnih šol v večjih krajih šmarske občine. Pravkar pa skupno z občinskim odborom SZDL podrobno proučujejo kadrovske problematiko po podjetjih in ustanovah, da bodo dobili jasen pregled o izobraževalnih potrebah in razmerah v občini, o čemer bo razpravljala prihodnji plenem občinskega odbora SZDL.

MAŁA KRONIKA

Laško

Na območju matičnega urada so se pretekli teden poročili: BOLSEC Ivan, rudar, stanujoč Pesje št. 59 in JABLANSEK Marija, tkalka iz Hude Jame št. 4. BELEJ Jože, rudar iz Rečice št. 100 in BREČKO Zofija, sukalca iz Rečice št. 91. MAVRI Franc, rudar iz Strmce št. 39 in DROBEZ Ana, tkalka iz Strmce št. 68. Umrli so: POBREZNIK Mihael, star 68 let, invalidski upokojenec iz Ojstrega 16. RAZPOTNIK Franc, star 65 let, upokojenec iz Debrega št. 52. JERAN Gregor, star 82 let, upokojenec iz Rečice št. 83. Rojeni: GRASNER Rozalija, gospodinja iz Rečice št. 67 je rodila hči Mihaelo.

Brežice

Na območju matičnega urada Brežice je bilo v času od 14. do 20. 9. 1963 rojenih 6 dečkov in 5 deklic. Smrtnih primerov ni bilo. POROČILI SO SE: Maksimovič Radomir, delavec iz Busnovi 46 in Osojnik Rozalija, bol. strežnica iz Defnih št. 44. Bukor Josip, dentist in Gregi Dušica, usl. oba iz Brežice.

Šentjur pri Celju

V preteklem tednu so se na območju občine Šentjur pri Celju dogodila naslednja matična dejstva:

Poročili so se: KRIŽNIK Martin, strojevodja iz Rinfika št. 47 in REČKO Karolina, delavka iz Cankarjeve 8, Celje. SENICA Franc, uslužbenec iz Zg. Seic pri Ponikvi in HEINZ Stefanija, uslužbenka iz Vrbnega št. 11. Umrl je: ARLIC Matija, upokojenec iz Črnočice 8, star 70 let.

Rojstnega primera ni bilo.

KOLERIJJA

Dogovor

Pravzaprav je ta zgodba toliko resnična, da je kar možno, da bi se dogodila. Posredi je bil le dogovor, ki se različno pojmuje. Podjetje »Excentra« je še v zlatih časih začelo graditi stanovanja na Marsu, ki je baje še najbolj primeren za bivanje direktorjev in strokovnjakov. Toda čas je zahteval te splošne ugotovitve in stanovanja na Marsu so prišla v odločitev delavskega sveta, ki je dejal: »Ko bo stanovanje gotovo, pa bomo govorili o razdeljevanju!«

V redu! je dejal nato direktor »Excentre«, »želim le, da se držite dogovora.«

Dogovor je bil ta, da bodo štiri stanovanja razdeljena sledeče: eno za »Excentro«, tri za »Extraexcentro«. Obe podjetji sta bili na planetu, ki so ga strokovnjaki označevali s Sibirijo. Edina prednost Sibirije je bil masten zaslužek, zato so si strokovnjaki zaželeli stanovanje na Marsu. Vprašanje prevoznih sredstev pa ni bilo pereče, saj so jim delovski sveti že zdavnaj odobrili nakup »super raket«.

In čas je dalje tekkel — baje v Sibiriji celo hitreje kot na Marsu, kjer so dela polževo napredovala. Toda v zimskem sibirskem koledarju je le napočil slavnostni dan in direktor »Extraexcentre« se je uselil v novo zgradbo. Ostala stanovanja pa so čakala stanovalcev. Toda, ker je direktor »Extraexcentre« smatral, da

je stanarina tega stanovanja previsoka (to v novih stanovanjih smatrajo vsi), je poteklo že enajst mesecev, a stanarine ni plačal (to običajno ne počenjajo vsi). In prav po tem preteku teh enajst mesecev je nastopilo vprašanje razdelitve ostalih stanovanj. Direktor »Extraexcentre«, ki je nekoč bil šele direktor »Excentre«, se je oštulil na sejo delavskega sveta in se trkal po prsih z velikimi zaslugami.

»Strokovnjake imam, sedaj pa samo še stanovanja. Saj čutite, da je o tej Sibiriji težko podnebje in da so naši dihalni organi le preveč občutljivi, da bi lahko toegali našo strokovnost propadati. Prepričan sem, da še pomnite moje zasluge!«

Delavski svet je hladno, kot je pač običajno v Sibiriji, sprejel na znanje zasluge in zasedal nemoteno. Imel je boljše rešitve. Podal jo je predsednik delavskega sveta. »Tovariši, menimo, da naj se izsli, kdor ne plačuje stanarine v novem stanovanju na Marsu. Ostala stanovanja pa bomo prodali strokovnjakom, ki žive in delajo na Marsu.«

Vsi so se strinjali z edino pametno rešitvijo, le zaslužni direktor ni mogel tega požreti.

Malo mu je bilo mar mnenje sveta, kajti on je imel zasluge. In začel je veliko pot od komiteja, do občine in drugih važnih činiteljev. V eni sami sapi (ta se mora v Sibiriji običajno štediti) je grmel v zasluge — seveda strokovnih — in o tem, kako so požrli dogovor. Bemtil je in bemtil, dokler ga ni ustavil neki delavec in ga vprašal, če potrebuje posojilo, da bo lahko plačal stanarino.

Toda to mu žal ni bilo dovolj. Odpejal se je na Mars, kjer je rovaril dalje. Ker ni uspel, ga je pot vodila nazaj k delavskemu svetu, tja, kjer so mu storili veliko krivico, ker so požrli dogovor.

Znova se je izprsil. »Tovariši, ali

ste pozabili moje zasluge. Ali veste, kaj bi bila »Excentra«, da nisem bil jaz direktor. Kaj bi bilo z vami itd...« Govoril je in govoril vse dotlej, dokler ni nekdo iz vrst delavskega sveta ostal in dal predlog, da tovariš postavi čudovit spomenik, na katerem pa naj bodo njegove zasluge označene s skromno osoto tistega, kar je možakar zaslužil v Sibiriji.

Baje je direktor bil zelo užaljen, da se je nekdo upal govoriti o zasluzku, kajti njega še nikoli niso zanimali zasluzki delavcev. Torej je le dogovor bil kriv — mar — ne?

Jože

DROBNE IZ NAŠIH KOMUN

KOSILO NA SOLI

V letošnjem letu so se na obeh osnovnih šolah v Velenju odločili, da bodo otrokom pripravljali kosila namesto dosedanjih malic. To je predvsem razveseljivo za vse tiste oddaljene (in teh ni malo, kajti v Velenju je nad 1500 šolobveznih otrok), ki imajo po uro in še več hoda v šolo. Uvedba kosila bo bržčas pripomogla k skladnejši in bolj zdravi telesni rasti ter bo marsikateri družini rešila doslej težak položaj. Otroci obojestransko zaposlenih staršev so zaradi dvoizmeničnega pouka imeli nešteto krat prav s kosilom težave.

Zal je zaenkrat predvidena cena 150 dinarjev skorajda malce visoka in zato že premisljujejo, da bi ceno obroka pocenili.

OTROK IN MISEL

Spet se je pričelo šolsko leto in z njim tudi množica skrbi in težav staršev šolskih otrok. Pokazali se bodo prvi dobri ali slabi učni rezultati in povečale se bodo možnosti za neupravičene očitke enemu ali drugemu zakoncu — češ, preveč si

razvajal najinega otroka, zato zdaj ne dela tako kot bi moral. Naučiti misliti se pa je pravzaprav dolgotrajen duševni proces, ki se prične že zelo zgodaj. Razvojna pot mišljenja se začne pri otroku že ob koncu prvega leta njegove

življenjske dobe in to v obliki prve otrokove dejavnosti — igre. Otrok s pomočjo igre vedno bolj obvladuje telo, pridobiva prve izkušnje itd. Če se mu posrečijo kakšni kompliciranejši gibi, je zelo zadovoljen in srečen.

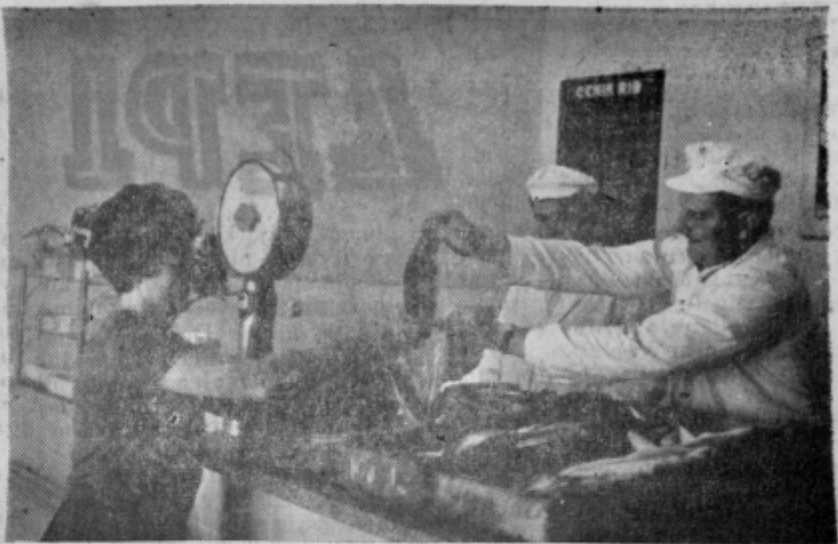
Tesno povezan z vsemi temi procesi je tudi govor. Prva beseda se pojavi pri otroku ponavadi že ob koncu prvega leta starosti. Nagiblje k besedam, ki pomenijo naravno zvezo med glasom in pomenom — na primer: tik-tak je zanj ura, pi-pi avto itd. Sčasoma bo začel govoriti pravilno in to tembolj, čimbolj bodo tudi odrasli z njim govorili tako kot je treba. Zato sta govor odraslih in ukvarjanje z otrokom velikega pomena za njegov intelektualni razvoj. V tem času je lahko ločitev od staršev in osamljenost zelo nevarna. Kakšne hude posledice lahko zapustijo takšna dejanja so pokazali primeri otrok v nacističnih domovih, kjer je pomanjkljiva telesna in duševna nega v mnogih primerih nepopravljivo zavrla telesni in duševni razvoj otrok.

Napredek mišljenja se kaže v nadaljnjih letih v bogastvu novih pojmov, ki se nanje čustveno odziva. Pokaže veselje, strah, žalost, če govorimo o tem (strah na primer, če ga spominjamo groma, čarovnic, žalosti, kadar pripovedujemo o nesrečah itd.). Tako torej strah ni prirojeno čustvo, temveč pridobljeno. Zato se ga lahko otrok, če z njim primerno sodelujemo, tudi popolnoma otrese.

Okrog drugega do četrtega leta otrok mnogo vprašuje. Na vsa vprašanja naj dobi primerne odgovore, preproste in razumljive. Vprašanja so navsezadnje tudi merilo njegovega duševnega razvoja, interesov in želja.

Kasneje začne otroka zanimati zlasti funkcionalnost določenih predmetov. Ne zanima ga toliko zunanji videz igrače, temveč bolj kot to njeno delovanje in to, kar je v njej. Zato so čenejše, toda domiselne igrače, ki jih otrok lahko sestavlja in razdira po mili volji, mnogo primernejše kot drage in marsikdaj neuporabne igrače. Otroka zanima vse, kar je pisano, kar se giblje, skače in ropoče. Igra mu ni več sama sebi namen, temveč mu je postaja sredstvo za dosego cilja. Za dosego skupnega cilja se otrok družbi podreja in v njej odigra svojo vlogo. V njej tudi sam ustvarja; kaže se želja po samostojnosti. Trma v tej dobi je le posledica napadne vzgoje.

V nadaljnjih letih se otrok vedno bolj telesno in duševno razvija. Telesni razvoj okrog sedmega leta nekoliko poneha, duševno pa je otrok že dovolj razvit za šolsko delo. Vstop v prvi razred pa je hkrati tudi važen mejnik na poti vključevanja otroka v družbeno življenje.

KUPITE RIBE

Nasproti celjske tržnice, skorajda skrita v veliki hiši, je prodajalna rib. Polna je skoraj ob vsaki uri. Ljudje pa radi hodijo vanjo tudi zavoljo tega, ker jih Marjan Lešar, ki je v prodajalni zaposlen, hitro in

viljudno postreže. Prodajalna rib je v Celju prav gotovo nepogrešljiva in prav bi bilo, da bi v njej poskrbeli še za večjo izbiro raznih vrst teh prebivalcev sladkih in morskih voda.

NASVETI

● Če imate mehke lase in ne marate laka, jih po pranju osušite z limoninim sokom. Vendar v ta namen ne uporabite več kot četrtno limone, kajti sicer se vam bodo lasje lepili.

● Po navadi na močno zloščenem podu preproge drsijo. Ker pa se tako lahko hitro primeri nesreča — zlasti še, če so v hiši tudi otroci — je tak gladek pod in »plešoča« preproga nevarna reč. Lahko si pomagata s tem, da na vogale preproge pritisnete gumo, najbolje tisto, ki jo sicer uporabljate za zapiranje kozarcev za vkuhanje. Preproga tako ne bo več drsela.

● Pasove in steznike iz raztegljive tkanine moramo priti pogostejše kot navadne. To je potrebno zato, ker znojenje kože take tkanine hitro uniči. Po pranju se bodo pa

sovi in stezniki tudi lepše prilegli telesu. Peremo jih v topli milnici in to tako, da jih najprej vanjo namočimo in namazana mesta šele čez nekaj časa namilimo. Nato jih zdrgnemo še z mehko ščetko in izpiramo tako dolgo, da odteče vsa umazana voda. Pasove in steznike sušimo med dvema brisačama, daleč od izvora toplote.

● Ščetke za lase in glaynike najlažje očistimo tako, da jih namočimo v raztopino detergenta in jih nato zdrgnemo z ostro ščetko. Izperemo jih v čisti vodi in pustimo, da se osuše na brisači, daleč od tople peči.

● Igralne karte boste najlepše očistili z magnezijevim praškom. Prah posipajte po kartah in jih nato zdrgnite z mehko krpo.

MANEKEN

Te dni je izšla nova številka revije »Maneken«. Natisnjena je v znamenju jeseni, prinaša pa veliko modelov tudi za otroke in može. V »Manekenu« zlasti presenečajo nekateri lepi modeli jugoslovanske konfekcije, ki si — sicer počasi, toda vztrajno — vendarle utira pot med potrošniki. Modeli so preprosti, toda mnogi od njih elegantni.

»Maneken« je tudi tokrat objavil nekatere svoje stalne rubrike, v katerih bralkam svetuje, kako in kaj naj oblečejo, da bodo prikupne in moderne; potem lahko preberemo v njem tudi novelo in seveda novosti, ki so jih za jesen in zimo pripravili italijanski in drugi tuji modni kreatorji.

dek, boluje na želodcu in mora uživati dietno hrano. Spet sva prevzela skrb. Tokrat smo bili srečni kratke štiri tedne. V tem času sta fantiča ubila pet šip in onesposobila dve mladi kokoški. Zena se je skoraj zjokala. Tega pa javno ni hotela pokazati, ker Ankin mož ne prenese žalosti. Imeti mora kar največ

Najin dopust

zabave. Zato sta pridno obirala vse družabne prireditve. In ko je bila denarnica prazna, je Anka prosila.

»Oče, samo pet tisočakov!« Seveda sem jih dal. Če sem jih za hrano in razne priboljške dal dvajset, me tudi teh pet ne bo spravilo na boben.

Po Ankinem odhodu sva imela tri dni počitka. Ležala sva kot snopa in zračila stanovanje. Ze sva mislila, da Maričke ne bo, ko sredi noči potrka na vrata.

»Očka, mamica, tu smo!« Planila sva na noge. Hitro sva pripravila postelje za štiri kučončke, mi pa smo kramljali vse do poznega jutra. In predno je tudi Marička legla k počitku, nama je sporočila veselo novico.

»Pomisli, Bogdan ima letos že pet tednov dopusta!«

Torej: pred nama je pet kratih tednov.

Ne, zmotil sem se: bili so dolgi, predolgi. Namreč Bogdan je športnik od nog do glave. Nogomet mu je najbolj pri srcu. Tudi črmlji že tekajo za žogo. Podili so se gor in dol po travi, kričali in prirejali prave tekme. Celo sošedje na drugi strani ceste so se zgrazali, Marička pa me je smeje prepričevala.

»Pusti jim veselje!« Zadnja dva tedna sta se Marička in Bogdan odpeljala na morje. Midva z ženo pa sva prevzela skrb nad štirimi vnuki, ki so bili od prvega do zadnjega razposajeni, da jih nisva mogla uganjati. In če sva se z ženo jezila, so na ves glas kričali.

»Dedeč, babica, to je vendar naš dopust!« Tik pred odhodom, ko so bili kovčki že spakirani, dobi Bogdan ekspresno brzojavko: VAS DOPUST TRAJA ŠEST TEDNOV.

»Živijo!« so kričali vsi vprek, le midva z ženo sva klavirno prikimala.

»Imate pa res srečo...« Zdaj je vsega konec. Sli so in midva sva spet sama. Trikrat sva obiskala zdravnika in trikrat naju je obiskal zdravnik na domu. In pri obeh je dal diagnozo: ZIVCNI ZLOM!

Pismonoša vsak dan prinaša poročila. Pišejo nama Janez, Anka in Marička. Poljubčke nama pošilja vseh devet vnukov. In na koncu vsakega pisanja je napisano z velikimi črkami: PRIHODNJE LETO NA VESELO SVIDENJE!

Okoli oglov je vse mirno in tiho. Po večerih sediva na klopci pod oknom. Kramljava in drug drugemu masirava živce. In ko bodo zdravi, bova nastopila dopust. Na koledarju bova zapisala točen čas: DESET MESECEV!

-dk-

PRAKTIČNI NASVETI ZA ŽENE

Vaši lasje

Vsaka vrsta las, pa naj bodo kodrasti ali ravni, lesketajoči se ali motni, ima svoje probleme. Najprej morate svoje lasje dobro poznati, potem jih šele lahko pravilno česate in negujete.

Naravno skodlane lase lahko hitro in brez težav spravimo v red. Po navadi s takim lasem najbolj bode kratka nješka, vaš frizer pa naj izkoristi naravne kodre in naj uporablja lotion za valovite lase in velike naviljalke.

Barvani lasje so po navadi suhi. Ne smete jih umivati več kot enkrat tedensko in pri umivanju uporabljajte šampon z dodatkom kokosovega olja. Dokler so lasje še vlažni, včasih vtirite v lasišče specialno kremo za lase. Ko oblikujete lasje, uporabljajte velike naviljalke in se raje odločite za rahlo valovito, enostavno obliko kot za kodre.

Ravni in gosti lasje so po navadi primerni za vse vrste pričesek. Če ste se odločili za daljše lase, jih na koncu ravno prirežite. Na čelu naj bodo krajši. Konce las lahko zasukate navzven ali navznoter v stilu paža, na vrhu glave pa naj bodo krajši, razen če želite, da je pričeska rahlo valovita. Taksi lasje po navadi hitro rastejo in je potrebno pogosto strizženje, če želite, da bodo

lasje izgledali negovani.

Lesketajoče in žive lase je težko negovati, zato izberite eno izmed kratkih, enostavnih pričesk. Toupiranje in spletanje ni priporočljivo. Močno, pogosto ščetkanje in rahlo barvanje bodo take lase še najbolj umirili.

Gosti in močni lasje so navadno suhi in jih je težko negovati. Izberite pričesko, ki bo najbolj poudarila naravno valovitost takih las. Frizer naj vam pomaga ugotoviti kako vaši lasje rastejo, tako boste najlažje našli stil pričeske, ki se taki lasje ne bodo upirali. Ne poskušajte las česati drugače, kakor jih je uredila narava. Po umivanju uporabljajte kremo za lase, ki bo ublažila naravno suhost.

Plavi lasje, kaj hitro postanejo rumenkastorjavi, če jih ne barvate redno. Pogosto jih strizžite. Pričeska naj bo enostavna, s čim manj kodri, da bo barva prišla bolj do izraza. Pogosto umivanje je najvažnejše za nego plavih las, ker so videti, če so umazani, slabo negovani. Po pranju jih izpirajte tako dolgo, da odstranite tudi poslednje ostankе šampona.

In ne pozabite: kakršnekoli lase imate, vaše ščetke in glavniki morajo biti vedno čisti.

Nesrečna mati

Pred dnevi smo od naše bralke Antonije Zbiljski dobili pismo, ki ga skoraj v celoti objavljamo. Takole piše:

Imela sem edinega sinka. Bil je star samo mesec in pol, ko je umrl. Ko sem ga rodila, je bil težak več kot tri kilograme in oba sva bila zdrava. Ker z možem — ki je zidar, jaz pa sem zaposlena kot snažilka — nisva imela stanovanja, so me

ne in malega v bolnici zadržali pet dni. Potem pa naju je vzel k sebi neka moja sošolka. Res je, da živim v skromnih razmerah, da imamo samo majhno garsoniero in da je njena družina velika, pa se je vendar usmiliła mene in malega. Z mo-

Vaše vrnice

žem sva bila nekajkrat na stanovanjski, pa nama niso mogli pomagati. Nazadnje so nama ponudili stanovanje v neki leseni baraki na Bregu, v prostoru 2 krat 2 metra. Tja pa res nisva mogla iti. Zidala bi na svoji zemlji, pa gradnja tam ni dovoljena. Tako se je torej zgodilo, da je moj sinek zbolel. Ko sem ga nesla v bolnico, ga je sprejel doktor Stegner in me nadrl, kaj sem delala z otrokom. Moral sem ga popolnoma sleči in šele takrat ga je začela tresti mrzlica. Zdravnik je infra peč prizgal šele kasneje. Zato sem prepričana, da se je otrok takrat prehladil.

Kasneje sva z možem nekajkrat prosila, naj nama otroka pokažejo. Saj razumem, da starejših otrok starši ne smejo obiskovati, ker je potem težko enim in drugim. Toda najin sinek je bil star samo mesec in pol. Vendar naju niso pustili k njemu. Midva pa še pomislila nisva na to, da bi nama umrl. Otroku sem potem še dvakrat dala kri. Zato sem bila zelo začudena, ko sem v otrokovi odjavnici, ko je umrl prebrala, da je imel vnetje srednjega ušesa, pljučnico in pa močno črno vesje. Zakaj so potem potrebovali mojo kri? Prepričana sem, da so otroka prehladili v bolnišnici.

Antonija Zbiljski
Dečkova c. 25/a
Celje

Nemci so v tretjem letu okupacije še s poslednjimi silami skušali zatirati upor, ki se je vedno bolj razplamteval. Partizani so bili še večinoma v hribih, toda vedeli so, da bo kmalu konec. Sovražnik je iskal ljudi, ki so pomagali partizanom.

Neko prijetno nedeljsko popoldne je v samotni hiši nad Sladko goro bilo živo kot v mravljišču. Partizani so počivali, dekleta iz Šmarja pa so prinesla zdravila in obveze. Tine je zapisoval v beležko, kar so prinesli. Domačini so bili veseli, saj že dolgo ni bilo toliko mladih, upornih štajerskih fantov skupaj pri hiši. Oče je skril sod vina, ki ga zdaj pridno nataka in gosti naše borce. Pri Jančičevih je pravi praznik. Brhka Jovita pri svojih sedemnajstih pomladih žari v sreči. Kako ne bi? Kurirji pojo slovenske pesmi, na previdnost so vsi pozabili. Nemci so daleč v dolini. Fantje! Dušan prihaja! Madona, ruska brzostrelka! Stojan je navdušeno zaklical na ves glas. Vsi so onemeli. Od vi-

LEPI RAZTRGANEC

zec, imam zdaj, ko sem cela dva meseca ležal tu blizu Poljčan, čisto prerešetan spomin. Glava mi je kot rešeto, če ne zapišem, vse pozabim.

Tovariša, ki sta Dušana spremljala, sta pripovedovala, da je major bil v boju hudo ranjen. Prej je bil komisar v Bračičevi brigadi, zdaj pa se je dva meseca zdravil pri nekih znancih v Poljčanah. Ljudje so ga povsod imeli izredno radi. V postelji je bil in je vodil miting. V sobi se je baje nabralo toliko ljudi, da se vrat niso mogli zapreti. In ni stradal, prinašali so mu kekse in pečene piške, samo da bi hitro ozdravel. »Ja, Dušan je imenitna zverina,« se je navduševal Miško. »Baje je obiskoval celjsko rusko šolo. Take brzostrelke, poglejte, ni-

nesljive ljudi, ker bodo naše akcije potem je poklical še očeta. »Vi, ki ste najbolj zanesljivi, poslušajte! Samo strogo zaupno! Ali je na vašem podstrešju dovolj prostora, da bi lahko namestili radijsko oddajno postajo. To je zaupno, a zelo važno! Samo pomislite, kaj bi to pomenilo za naše akcije!« Oče je nekoliko potuhtal, potem pa zanosno zatrjeval: »Brez skrbi! Tako jo skrijemo, da je živa duša ne najde.« Major Dušan je bil zelo zadovoljen. »Veste, sijajni ljudje ste tu! V brigadi človek dokaj rad pozablja na vse vas, ki pa nosite svoje glave vsak dan prav napredaj. Zelo sem vesel, da bom odslej povezan z vami.«

Mračilo se je. Partizani so se odpravljali na »prašičjo akcijo« proti

razvajali in likalnik so tudi premogli. »Je povzel nekdo. To je vendar major Dušan iz Bračičeve brigade.«

Ustopila se je pred lepega majorja in ga premerila od glave do pet. »Ti pa že nisi Dušan iz Bračičeve. Brke imaš res podobne, lice tudi, toda Dušan ti nisi. On se je drugače držal kot ti. Veš, enkrat vidim človeka, pa si ga za vse življenje zapomnim. Dušana sem videla na Pečici, ko je partizane tja privedel Milenko na belem konju. Nak, ti pa že nisi Dušan.« Neverno je zmajala z glavo in ga kar naprej presojevala.

Dušan pa se je pričel smejati, da se je krohotal. »Haha, pa pogledj tole!« Potegnil je hlačnico navzgor in pokazal veliko modrikasto zarastlino. »Komaj zaceljena rana! Kaj meniš, deklica! A? Gotovo si slišala, da sem jo skupil onstran Celja, kaj? Odvalil sem se že postelje in redne hrane in zaradi tega tu sem še malega gobca. Še dobro, da mi brke pripoznaš, ti neverni Tomaž!«

Biserki je bilo prav nerodno. Ni več vedela, kaj je res. Dušan se je toplo smehljaj. Toda dvom je ni zapustil.

»Kaj pa, Milenka si poznal?« je hitro povprašala.

»Njega? Punčka, seveda. Kaj pa misliš, Milenko, človek, ki je doma povsod in nikjer, ker nosi hišno številko nahrbtna.« Bučno se je smejal in pripovedoval še o vrsti partizanskih komandantov. Biserka se je že vznevoljila nad svojim zmotljivim spominom. Vsi so postali spet dobre volje. Pošteno so si privoščili Biserkinjo nezaupljivost, ki je v lepem partizanskem majorju skoraj opazila nekoga drugega. Toda njen spomin je bil zvest in še kako točen.

Se dolgo so sedeli v kuhinji. Biserka je potem spet na vsem lepem pričela dvomiti. »Ta že ni pravi Dušan, jaz vem, da je Dušan bil drugačen!« Težko so zaspali; lepi major jih je spremljal celo v sanje. Mislili so nanj, mislili so na Biserko in se zdaj smejali, zdaj pritaženo zavomili. »To je vendar Dušan! Rano ima... Zakaj ne bi bil Dušan? In zakaj ravno Dušan?... Pa tako lep je... Prekletost, čisto nov in svež! Takšen komandant! Pa toliko smo mu povedali... Saj vse ve! To mora biti Dušan! Vsekakor mora, če ne...« Bojazen se je nalezljivo zaglodala v možgane. Mi-

nilo je že nekaj dni. Vrnila sta se kurirja, ki sta spremljala Dušana na Planino. »Ljudje, oddahnite si. Malo je manjkalo, za las, pa bi bilo po vseh. Hudič, v bombi je imel skrito sporočilo za Gestapo!«

»Kdo? O kom govoriš!«

»Prekleti, lepi raztrganec, major Dušan! Biserka je imela prav! To je bil gestapovec, plačanec Španring iz Maribora.«

»On, lepi komandant! Neverjetno.« Toda bilo je res.

Anekdote

Francoski slikar Jean Louis Forraïne je bil že na smrtni postelji, njegova družina pa je še vedno poskušala, da mu povrne vero v ozdravljenje. »Mnogo bolj izgledaš,« mu je rekla žena. »Tvoja lica imajo zdravo barvo,« mu je dejal sin. »Tvoje dihanje je manj naporno, oče,« mu je rekla hčerka. Forraïne pa se je nasmehnil in dejal: »Hvala vam, umrl bom ozdravljen.«

K znanemu komponistu Rossiniju je prišel nečak komponista Meibera in ga prosil, naj posluša pogrebno koračnico, ki jo je skomponiral za nedavno minuli pogreb svojega strica. Ko je Rossini dolgo časa potrpežljivo poslušal, je delo takole ocenil: »Koračnica ni slaba, toda bila bi mnogo lepša in meni ljubša, če bi jo napisal vaš stric za vaš pogreb.«

Nekega večera je znani ameriški igralec Edvin Forrest nastopal na nekdanjem divjem zapadu v igri »Virginija«. Med dejanjem, v katerem ubije svojo hčer, je bila v dvorani grobna tišina. Nagradili so ga z navdušenim ploskanjem. V naslednjem dejanju je Forrest na odru ves skrušen in obupan, ker ga je izguba hčere tako prizadela, da je izgubil pamet. Nepristano koračka po odru in skesano kliče: »Virginija, Virginija, kje je moj otrok?«

Nek star rudar je sedel v prvih vrstah klopi in Virginijina smrt ga je globoko pretresla. Ni se mogel več zadržati in ves jezen je zavpil nad Forrestom: »Saj si jo vendar ubil v prejšnjem dejanju, ničvrednež, in to sam dobro veš, ti lopov!«

Ta nepričakovana sprememba predstave je izzvala salvo smeha in tak aplavz, da so o tem dogodku še dolgo govorili.

nograde stopajo trije partizani. Srednji je ogrnjen v lepo pešeterivo iz nepremočljivega platna. Na prsih mu rdi nagelj z rožmarinom. Na titovski blesti izredno lepa zvezda s srpom in kladivom. Cisto drugačna je, dosti lepša, kot so jih dekleta urezovala s platna, da niso imele enakih petih krakov. Ponosno stopa, roko naslanja na težko brzostrelko, kakršne ostali niso nosili. Jeklo se motno blesti, cev je obdana z luknjičavim jeklenim oklepom. Kako je lep! Ves je nasmejan!

Dušan! Major, prej v Bračičevi brigadi! pravi samozavestno, toda prijetno ljubezno. Očka, kar nam ga še natočite! Pošteno smo si grizli kolena po vaših bregovih! Na zdravje, junaki! Oče je danes dober kot beli kruh, ves obraz se mu smeje in ona nataka, gosti, hotel bi vse razdati tem dragim mladeničem. »Samo vsega mi danes še ne spijte. Kaj pa bo za svobodo?« se šali.

Dušan se je razživel, da ga je kmalu povsod polno. Zdaj je v kuhinji, zdaj v sobi, zdaj med fanti, ki se že odpravljajo.

»Čez nekaj dni se vrnem s Planine,« resno pripoveduje. »Takrat bom potreboval prostovoljce za udarni bataljon, ki bo deloval okoli lipoglavskega predora. Minirali bomo švabske transporte; to moramo temeljito opraviti, da podkurimo podganam. Ne bo več miru tod. Iz zraka titovci, mi pa ponoči!«

Lepi partizanski major je vsem ugajal. Fantom so žarele oči. Dušanovi načrti so bili vabljivi. Kako imenitno bi bilo spuščati v zrak v ognju in dimu natovorjene švabske vlake, ki so tako pogosto bobneli skozi lipoglavski predor.

»Tako, tako, deklice drage,« se mimogrede obrne Dušan k brhkima Celjankama, ki sta pregledovali zdravila, obveze in vse, kar so tokrat prinesli za partizane. To je bilo za tiste čase pravo bogastvo. »Ce bi imeli še več takih tovarišic, bi bilo lahko našim bolnišnicam. Rad bi si zapomnil vajini imeni. V primeru, da bi mojemu udarnemu bataljonu zmanjkovalo obvez... No, upam, da jih ne bo! se zglašim pri vaju. Samo, kje vaju najdem? Kam naj pošljem svojega kurirja? Sam najbrž ne bom tako kmalu kolovratil po Celju. Dekleti sta zardevali, pohvala partizanskega oficirja ju je osrečevala. Radostno sta razlagali, v kateri celjski lekarni se je potrebno zgledati in za koga naj povpraša kurir. Dušan si je z drobnim svinčnikom zapisal imena in šalljivo dodal: »Veste, zaradi praske, ki mi jo je ostrgal nemški mitralje-

ma vsak komandant. Fant, ta vžge, da...«

Dušan je naenkrat bil ves naš. Klepetali so kot stari, zaupljivi prijatelji in pripovedovali o vsem, kar izredno pomembne pa tudi zelo nevarne. »Zapisal si je nekaj imen, ga je zanimalo. Dušan je živo pravil o bodočem lipoglavskem udarnem bataljonu, za katerega je kar tu pripravljaj prvovrstno vodstvo. »Potrebujem predvsem najbolj za-

Smarju. Pujsi so bili že debeli, saj so jih jeseni najbolj pitali. Lepi major se je umiril in skušal počivati.

»Smrt fašizmu, tovariši!« je vzklíknila Biserka — Vilma Završki iz Šmarja. »Fantje, tu je tobak in še nekaj!« V hipu je umolknila in vprašala: »Kdo pa je ta? Kar sveti se od nobilese!«

»Kaj bi se ne? Saj je komaj vstal s postelje po hudi rani. Tam so ga

20. LET KOČEVSKEGA ZBORA — 20. LET KOČEVSKEGA ZBORA — 20. LET KOČEVSKEGA ZBORA — 20. LET KOČEVSKEGA ZBORA —

NAROD SI BO PISAL SODBO SAM

Bilo je leto 1945. Ves svet je krvavel v odločilnem boju proti fašizmu. Italijanski fašizem je bil sicer na kolienih in hitlerjevske horde so se umikale, a boji na Daljnem vzhodu so divjali z vso silo. Razen sovjetskih ozemelj, ki so jih osvobodili rdečearmejci in na jugu Italije je bilo vse še navidezno okupirano od hitlerjevskih tolp. Toda le navidezno. Tudi na tej strani frontnih čet je divjal boj, zlasti pa v Jugoslaviji, kjer so bila velika prostranstva osvobodjena, še večja pa pod kontrolo in udarcem vojnih operacij NOV in POJ.

In v takem času se je rojevala slovenska državnost. Z ramo obrami z bratskimi narodi Jugoslavije je Slovenija po tisoč letih bila dejansko svojo Mitko, pod svojimi simboli, za svoj račun, za svoje cilje...

Minilo je skoraj leto dni od prvega zasedanja AVNOJ. Kot v ostalih krajih Jugoslavije so bila takrat osvobodjena že obsežna ozemlja tudi v Sloveniji. Osvobodeno je bilo tudi Kočevje, nekdanja trdnjava nemstva in nacizma. Kočevje je bilo v tistem času določeno za kraj, kjer so bili postavljeni temelji zakoniti ljudski in demokratični slovenski oblasti.

Pred oktobrom so v vseh osvobojenih področjih in tudi na neosvobojenem ozemlju bile svobodne tajne volitve za odposlance slovenskega ljudstva. Poslance so volili tako civilni prebivalci kot partizanske enote, če za ta čas pojem »civilno prebivalstvo« sploh lahko uporabimo. Izvoljeni odposlanci so

nato šli na pot, se prebijali skozi zasede in okupirana področja, plaval čez reke — mnogi pa so tudi obležali na svoji prvi poti ljudskega poslanca za vedno. Vsi izvoljeni odposlanci niso prišli na cilj. Nekateri se niso mogli prebiti iz obročev, zlasti to velja za Štajersko, ki je bila takrat še močno zasedena.

1. oktobra 1945 je bilo v Kočevju 572 narodnih odposlancev. Zbor je bil v nekdanjem Sokolskem, sedanjem Seškovem domu. Umetniki — partizani so dvorano in mesto ozaljšali za to zgodovinsko priložnost. Stena ob odru je nosila zgodovinske besede proletarskega pisatelja Ivana Cankarja:

— Narod si bo pisal sodbo sam! — Narod si bo pisal sodbo sam. Ne frek mu je ne bo in ne talar! Tako je preroko vzklíknil ljudski umetnik in tako se je v tistih prvih dneh oktobra 1945 tudi zgodilo.

Zbor narodnih odposlancev v Kočevju je bila hkrati velika kulturna manifestacija. Tako rekoč sredi okupirane Evrope je rojstvo ljudske oblasti spremljale zborovsko petje, gledališke predstave, bile so razstave, mitingi — skratka tako je bilo, ko da hoče slovensko ljudstvo v dušku izliti iz sebe vsa svoja skozi tisočletja zatirana in dušena čustva.

Odposlanci so na zboru v Kočevju, ki je trajal od 1. do 3. oktobra, pregledali uspeh narodno-osvobodilnega gibanja in si zastavili naloge za bodoče dni. Tega je bilo ogromno — tako uspehov kot novih nalog. Na zboru so ustano-

vili prvo slovensko ljudsko vladno SNOS (Slovenski narodno osvobodilni svet). Takrat so sprejeli tudi zgodovinski sklep o priključitvi slovenskega Primorja, ki ga je neopolna dva meseca pozneje enodušno potrdilo tudi II. zasedanje AVNOJ v Jajcu. V Kočevju je na zboru bilo izvoljenih 40 odposlancev za delegate na II. zasedanju AVNOJ.

Duh in pomen kočevskega zbora odposlancev slovenskega ljudstva je bil zajet v besedah odposlanca Franca Becelca, ki je v svojem govoru dejal:

»Prišel je čas, ko se ne vpraša ali star ali mlad, marveč ali ljubiš našo slovensko grudo...!«

Kr.

RAZGLAS

O RAZPISU VOLITEV V ZBOR ODPOSILANCOV SLOVENSKEGA NARODA.

- 1.) Izvršni odbor Osvobodilne fronte slovenskega naroda priporoča volitve v Zbor odposilancev slovenskega naroda.
- 2.) Aktivno in pasivno volilne pravice imajo vsi moški slovenske, ki so izpolnili 17. leto svoje starosti in ki so umirani.
- 3.) Volilna področja predstavljajo vsa področja terenskih odborov Osvobodilne fronte (vasi, trgi, mesta, tovarne, uradna podjetja in ustanove) ter bataljoni narodno osvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije.
- 4.) Področje terenskega odbora izvoli po enega odposilca iz vrst njegovih prebivalcev (vasi, trgi, mesta) oziroma zaposlenih (tovarne, uradi, podjetja in ustanove) 500 ali manjše od 500, in za vsakih nadaljnjih 500 prebivalcev oziroma zaposlenih po enega odposilca več. Bataljoni narodno osvobodilne vojske in partizanskih odredov volijo vsak po dva odposilca.
- 5.) Kot volilni organi, ki jim je poverjena izvedba volitev, nastopajo odbori Osvobodilne fronte in sicer izvršni odbori verjetništva LOOF, Okrožni odbori, kajonski odbori in funkcije terenskih odborov.
- 6.) Volitve se vrše na javnih zborovanjih od vključno 2. vključno 25. septembra 1945.

Smrt fašizmu — svoboda narodu!

Na položaju 11. septembra 1945.

predsednik LOOF:
B. VIDMAR, l.r.

sekretar LOOF:
M. K. K. K.

Faksimile proglasa Osvobodilne fronte za razpis svobodnih volitev narodnih odposlancev za zbor v Kočevju

NAČRT GRADENJ ŠPORTNIH OBJEKTOV V CELJSKI OBČINI

Realna predvidevanja

1. UMETNO DRŠALIŠČE, 2. POKRITI PROSTOR NA ATLETSKEM STADIONU, 3. TELOVADNICA

Svet za telesno vzgojo pri občini Celje je svojo drugo skupščino obravnavi in sprejmejo posvetila sedemletnega programa, ki govori o gradnji športnih objektov, o investicijah, ki so dolge vse prej kot uspešne. Pričeto tega se zlasti na tem področju pojavljajo velike zahteve, in povsem upravičene; žal pa niti sedemletni program ne predvideva sive vseh. Težko je namreč v nekaj letih nadoknaditi tisto, kar je zamujeno v enem desetletju in več. Zato lahko sedemletni programni načrt gradnje športnih objektov v celjski občini štejejo kot začetek sistematičnega obnavljanja tega vprašanja, kot začetek reševanja izredno težkega

problema, za katerega po navadi, kot za podobne negospodarske investicije, zmeraj zmanjka denarja. Pod vtisom tega dejstva pa tudi zaradi skromno razpoložljivih sredstev, je sedemletni program gradnje športnih objektov zelo realen. V njem ni preveliko apetitiv.

In še to, pri sestavi prioritete reda svet ni imel posebnih težav, saj se je pri tem naslonil na sklope in priporočila posveta predstavnikov vseh športnih organizacij splošne mladosti, pa tudi konference občinske zveze za telesno kulturo.

Na prvem mestu tega programa je gradnja umetnega dršališča. Gradnja tega objekta je zdaj dejstvo. Priprave so se sicer zavlekle, toda ne po krivdi iniciatorjev za gradnjo tega športnega objekta, marveč zaradi nekaterih drugih okoliščin. Kot je znano, bo Celje dobilo umetno dršališče predvsem po zaslugi in velikem razumevanju kolektiva celjske Cinkarne, ki bo ledarno postavilo v mestnem parku. Dela za gradnjo umetnega dršališča se bodo začela že v kratkem. Letos bodo opravljena le zemeljska ter morda še gradnja ledarne; vse ostalo pa prihodnje leto. Sredstva za gradnjo tega objekta so zagotovljena skoraj v celoti.

Na drugem mestu perspektivnega programa je gradnja pokritega prostora s tribuno na stadionu Borisa Kidriča. Gre za objekt, ki bo omogočil predvsem celjskim atletom neprekinjeno vadbo skozi vse leto. Če bo šlo vse po sreči, se bodo dela na tem prepotrebem objektu začela že letos; na vsak način pa bo nova tribuna, pod katero bo steza za teke ter vse ostale naprave za skoke in nekatere mete, dograjena prihodnje leto.

Tretje mesto v sedemletnem perspektivnem programu je dobila telovadnica. Kot je znano, se je prejšnja leta vodila razprava za gradnjo večje hale, ki bi služila tudi gospodarskim razstavam, festivalnim prireditvam in podobno. Toda, ko je bil napravljen predračun za njeno gradnjo, so se pokazale previsoke številke. Zaradi tega je padel ta načrt v vodo, uveljavilo pa se je mnenje po gradnji večje telovadnice, najbrž na vogalu Levstikove ter Ulice 29. novembra. Telovadnica z vsemi stranskimi prostori naj bi bila vsaj toliko velika, da bi v njej lahko igrali košarkaške tekme, nadalje odbojko in bi naj imela še dovolj prostora za gledalce. S postavitvijo te telovadnice bi rešili tudi težaven položaj celjskega Partizana. Pa tudi sicer bi z zgraditvijo takšne telovadnice omilili pomanjkanje pokritih prostorov za telesno vzgojno delo.

Nadaljnje mesto v sedemletnem programu ima športno rekreacijski center Golovec. Idejni načrti za ureditev tega kompleksa so izdelani. Svet pa je sprejel odločitev, da se v tem času pripravijo načrti za ves kompleks, glavni načrti pa za gradnjo centralnega stadiona na prostoru, ki ga trenutno zavzema celjska opekarna. V tej zvezi bo treba rešiti še perspektivo celjske opekarnice, ki zlasti s sušilnicami sega na zemljišče, ki ga bodo v prihodnjih letih zasedli športni objekti. V glavnem naj bi tu dobili central-

ni stadion (nogometno igrišče z vsemi atletskimi napravami ter tribunami za okoli 10.000 gledalcev), nadalje pomožno nogometno igrišče, ki bi ga naj uporabljal zlasti Olimp ter še nekatera druga igrišča, kot za tenis, rokomet, košarko itd. Razen tega naj bi Golovec dobil smučarsko skakalnico, ves kompleks pa tudi primeren gostinski oziroma hotelski objekti. Na drugi strani Golovca proti Dečkovi cesti pa je predvidena gradnja plavalnega bazena. Toliko kar zadeva športne objekte v tem kompleksu. Ker pa naj bi v tej zvezi rešili še nekatere druge probleme (šolstvo, stanovanja, parki itd.) je svet za telesno vzgojo predlagal ustanovitev mesečne komisije, ki bi koordinirala celotno izgradnjo rekreacijskega centra na Golovcu.

V sedemletnem perspektivnem programu gradnje športnih objektov in naprav je tudi pokriti plavalni bazen. Svet je predlagal naj bi ta objekt navezali na rekonstrukcijo neke tovarne. Možnosti za to obstojajo, in sicer zelo realne.

V načrtu za naslednjih sedem let je še predvidena prestavitve Glazije in sicer na Lavo ter dokončna izgradnja plavalnega bazena ob Ljubljanski cesti.

Razen tega so v programu še nekatera igrišča pri šolah. Na prvem mestu je ureditev ustreznega igrišča pri prvi osnovni šoli, ki bi ga naj uporabljale še vse ostale sosednje šole in mladi prebivalci dijaškega doma. Do svojega igrišča bo prišla tudi ekonomska srednja šola. Prav tako je predvidena ureditev igrišča v Vojniku in še pri nekaterih drugih šolah.

Če sodimo po teh podatkih je perspektivni program gradnje športnih objektov v celjski občini postavljen na realne osnove. Seveda pa problem s tem ne bo rešen. Odprto je vprašanje nekaterih šolskih telovadnic, za katere bo prav tako treba zagotoviti potrebna sredstva.

Vivod - 2m pri skoku v višino

SLABA UDELEŽBA NA OKRAJNEM PRVENSTVU V ATLETIKI

Težko je razumeti, zakaj so se okrajnega prvenstva v atletiki udeležili predstavniki samo dveh partizanskih društev (Zalec in Konjice) ter AD Kladivarja. Za razširjenost in priljubljenost atletike v celjskem okraju je bila ta udeležba več kot skromna. Zato bi bilo zanimivo slišati izjave društev, ki se tega tekmovanja niso udeležili.

Med rezultati je seveda največji vreden novi republiški rekord za člane in mladince pri skoku v višino, ki ga je z rezultatom dveh metrov dosegel član AD Kladivarja Branko Vivod.

Glede na to, da je bilo okrajno prvenstvo združeno še z republiškim izbirnim tekmovanjem mladincev in mladink za sestavo slovenske vrste mladih atletov in atletinj za pokal republik, se bomo v navajanju zmagovalcev v posameznih disciplinah omejili samo na domačine:

TINE ŠROT - 7.

Na mediteranskih igrah v orodni telovadbi v Neaplju si je član gabskega Partizana Tine Šrot priboril novo mednarodno priznanje, saj je v orodnem šestorboju zasedel v skupni oceni čisto sedmo mesto in zbral pri tem natanko 56 točk. Po vsaki od teh je bil v tem ocenjevanju kot tretji Jugoslovjan, za Cerarjem, ki je zmagal in Petrovičem, ki je osvojil šesto mesto. In če bi Šrot z večjim uspehom nastopil še v parterni telovadbi, bi se tudi v skupni oceni uvrstil na boljše mesto.

Razen tega se je Šrot na treh orodjih uvrstil med finaliste; tako v preskoku čez konja, kjer je zasedel četrto mesto, nadalje na konju z ročaji, kjer je bil peti in končno na krogih, kjer je bil šesti.

ŽKK Celje - občinski prvak v borbenih partijah

Občinsko prvenstvo kegljaških moštev Celja v borbenih partijah je končano. Po zanimivem razpletu so si prvo mesto vendarle priborili kegljači železničarskega kluba, ki so zbrali 26 točk ter dosegli pozitivno razliko 598 kegljev. Ostala mesta med devetimi ekipami so zasedli: 2. 13. maj 24 točko (+483), 3. Invalid 24 (+266), 4. Elektro 20

(+59), 5. Partizan-Kovinar Store 18 (+287), 6. Ingrad 12 (-226), 7. Kovinotehna 10 (-577), 8. Kladivar 8 (-108), 9. Olimp 2 točki (-792).

Na tekmovanju je sodelovalo 157 tekmovalcev; skupno je bilo odigranih 144 tekem; najboljšo igro pa so dali člani železničarskega kluba, ki so v šestnajstih nastopih dosegli povprečje 409 kegljev.

In če bi določevali še vrstni red posameznikov, bi prišli do takšne slike: 1. Vanovšek (Celje) 744, 2. Zagorec (Invalid) 717, 3. Stane Klemenčič (13. maj) 710, 4. M. Krajnc 688, 5. Drušković (oba Elektro) 683, 6. Lubej (Celje) 682 itd.

Občinsko prvenstvo Celja v borbenih partijah je lepo uspelo ne samo po udeležbi nastopajočih, marveč tudi po tem, da je privabilo številne gledalce.

NOGOMET V OKRAJNI LIGI

V prvenstvenem tekmovanju okrajne nogometne lige so doslej odigrali že dve kolo. Rezultati prvega kola so bili naslednji:

ZAHODNA SKUPINA: Salek - Velenje 0:13, Gotovlje - Smartno 4:1, Soštanj - Polzela 3:0 in Nazarje - Vransko 5:1.

VZHODNA SKUPINA: Brežice - Vojnik 5:0, Radeče - Rogatec 6:2, Konjice - Rog. Slatina 4:3 in Krško - Senovo 2:2.

Drugo kolo tekmovanja pa je dalo naslednje izide:

ZAHODNA SKUPINA: Polzela - Nazarje 2:5, Smartno - Soštanj 4:1, Velenje - Gotovlje 5:0 in Zalec - Salek 5:0.

VZHODNA SKUPINA: Rog. Slatina - Krško 4:1, Rogatec - Konjice 0:1, Vojnik - Radeče 0:3 in Zreče - Brežice 2:0.

ZMAGA ZA DVA KEGLJA

V nedeljo so imeli člani železničarskega kegljaškega kluba Celje v gosteh ekipo mariborskega Konstruktora. Dvoboj med obema moštvoma se je končal s tesno zmago Celjanov 4915:4913 kegljev.

V celjski ekipi so posamezni člani dosegli naslednje rezultate: Lubej 864, Truglas 824, Kohn 824, Smon 812, Veranič 812 in Lešek 777.

J. L.

INGRAD : KONSTRUKTOR II 4818:4765

V nedeljo je bila na kegljišču Ingrada v Celju še ena prijateljska tekma kegljaških moštev, v kateri so domačini premagali drugo vrsto mariborskega Konstruktora z rezultatom 4818:4765 lesov. Med Celjani so se najbolj odlikovali: Petecin 850, Podkrižnik 846 in Logar 824.

Z vpisom pomagamo Skopju in varčujemo zase!

Si tudi Ti med nami?

SVUBUDNI GOZDOVI

Zadnje dni je mamica govorila samo o obodbi. Grega je vsak dan hodil v dobo in prinašal novice. Jurček je zaval na Kužno, kjer sta bila Ostoj in ane. S Kužne je vojna že umaknila obo kosčeno roko in zato je bila Kužnica zelo prepadena, ko je Ostoj neka večera prišel okrvavljen v hišo. Ostoj je bil, fant! je kričnila, in tro, prinesla toplo vodo in povoj. Jurček, ki se je že prebudi, je hitro očel s peči in ji pomagal obvezati rano. »Povej vendar kako je bilo!« je vprašal v skrbeh.

»Bil sem v Studencih in ko sem se vračal je nekaj počilo za menoj. Preden sem utegnil skriti za drevo, me je že za-

»Torej so že spet Nemci...« je s strahom vprašala Kužnarica. »Ne,« je zanikal Ostoj in se spravil na peč k Jurčku. Ko so se že vsi spravili spat, ga je poklical. Jurček se je zbudil in ga presenečeno pogledal. »Greš z menoj v Studence. Sedaj sem Mihi bi rad posvetil.«

»Zdajle, ponoči...« je skušal ugovarjati Jurček, vendar je bil pripravljen takoj iti. Zlezla sta s peči in se tiho odplazila iz hiše. Hodila sta zložno in ko sta prišla v bližino vasi, je Ostoj pripravlil orožje. Prav po mačje sta se plazila skozi gozd.

»Tule je bilo,« je šepnil Ostoj.

Sla sta še malo naprej in se vgnezdila na robu gozda. Ure so tekale in mesec se je dvignil že visoko na nebo.

»Nič,« je nejevoljno zamrmral Ostoj. »Pojdva raje k Izi, ta nama lahko še kaj pove,« je menil Jurček. Dvignila sta se in spustila v vas. Kmalu sta bila pri hiši.

»Iza,« je poklical Jurček. Dolgo sta morala čakati, da se je obkleta in odprla. Skupaj so odšli proti cerkovniški hiši. Iza se je spomnila, da je pred nekaj dnevi videla dim. Pri mostu so zadihali obstali, potem pa so se z zadnje strani približali hiši.

Obšli so vogal in se splazili do vrat.

Dežela onstran nebotičnih AND

Od začetka do konca tega tedna je predsednik SFRJ Josip Broz-Tito s svojim spremstvom gost južnoameriške republike Čile in njenega predsednika Jorgeja Alessandrija Rodrigueza. Kot v Braziliji, tako je tudi

ljudstvo Čila priredilo našemu predsedniku topel prijateljski sprejem ter prijetno bivanje v tej daljni deželi. Spoznajmo se s to deželo onstran nebotičnih And.

Čile je po svojem zemljepisnem položaju in obliki nekaj posebnega. V šoli smo radi ugibali podobnost državnih meja z različnimi predmeti (italijanski škorenj) in drugim. Za Čile ni moč najti druge primerjave kot trak, ali pa kot jegulja v živaliskem svetu. Kot ozek pas med vedno zasneženimi And in Tihim oceanom se razteza Čile od polovice južnoameriške celine pa vse tja do Ognjene zemlje na skrajnem jugu v sosesčini Antarktike. Po površini je Čile dvakrat večji od Jugoslavije, prebivalstva pa ima z nepolnimi 5 milijoni trikrat manj kot Jugoslavija. To pa ni nič čudnega. Na severu so puščave, na jugu večni sneg — na vzhodu neprestopna veriga Andov z najvišjim ameriškim vrhom Aconcagua (7035 m), na zahodu pa mestoma divje razbita obala Ti-

Čile je poljedelsko rudarska dežela. Dežela je med največjimi proizvajalci bakra na svetu, bogata pa je tudi po drugih rudninah in mineralih. Poljedelstvo daje žitarice, južno sadje, vino in krompir. Zivinoreja je razvita, predvsem govedo in drobnica.

Ni treba posebej poudariti, da je promet v tej deželi v glavnem na morju, saj deželo obliva morje skoraj na polovici njenega obsega. V notranjosti je okoli 10.000 km železnice, večje kraje pa povezujejo z zračnim prometom.

Čile je dežela, katere zgodovina je močno podobna ostalim latinskoameriškim deželam. Odkrili so jo Španci, dolgo časa tudi držali ter izkoriščali. Ko je Napoleon osvojil Španijo, je Čile šel na pot samostojnosti. Spočetka samo navidezno,

nizacije — uradni in občevelni jezik je špansčina.

V svoji zgodovini je Čile preživel vrsto političnih in ekonomskih kriz, v katerih se je ljudstvo osvobodilo tuje dominacije in domačih reakcionarnih sil. V svoji zunanji politiki je Čile ena izmed tistih latinskoameriških dežel, katerih pogledi so usmerjeni k mednarodnem sodelovanju, mirnemu reševanju sporov ter nasprotij. Prav gotovo je Čile med najdoslednejšimi poborniki politike aktivne koeksistence, pri čemer mora premagovati mnoge ovire tako znotraj kot nazven v tako imenovani zahodni hemisferi.

Z obiskom predsednika Tita se bo brez dvoma poglobilo ekonomsko, kulturno in politično sodelovanje med SFRJ in Čileom, kajti geografske daljave ne morejo ovirati skupnih pogledov in ciljev.

Ognjena zemlja je najjužnejša pokrajina republike Čile. Tu v vedno zamrzlem gorovju živi najmanj ljudi. Tod mimo so pule ladje skozi Magleanov preliv vse do časov, ko je bil zgrajen Panamski prekop. Na sliki tipična pokrajina z naseljem ob morju na Ognjeni zemlji

hega oceana. Tako je jedro Čilea del 900 kilometrov dolge doline pri Valparaísu in v zalivu Puerto Montt. Gosto naseljena je samo Čileanska dolina, kjer živi okoli tri četrt vsega čileanskega prebivalstva, v glavnem mestu Santiagu in Valparaísu pa kar četrtina prebivalstva.

pozneje pa tudi gospodarsko. Vse bolj neodvisen Čile je postajal vse bolj suverena dežela. Prebivalstvo je pretežno belopolto, manjši del je indijanski in mešan. Čeprav je Čile dežela, kjer so pomešani priseljenci iz vse Evrope (20.000 Jugoslovancev), je deželi ostal pečat španske kolo-

NIKOTIN SKODUJE

Kaditi v zaprtem prostoru je prav tako nevarno kot v vinjenem stanju voziti, trdijo švedski zdravniki. Dovolj so pokajene tri cigarete v zaprtem vozilu, da pride do lažjega zastrupljenja z ogljikovim dioksidom. To pa predvsem zmanjšuje vznikovo vidljivost.

Svet tišine v izlozbi

Dopustniški pogled za akvarijska stekla)

Debel letoviščar, ki se je prajil na skali ob razčlenjeni obali, je zaničljivo zmajal z glavo nad početjem mladih fantov, ki so se z maskami na obrazih in plavutmi na nogah potapljali cele ure med črmi in podvodnimi globlčami:

— Kaj vraga počnejo neprestano v vodi? Ko bi vsaj lovili!

Pa niso bili pomilovanja vredni mladci, temveč oni, ki razen površine morja in rib na krožniku o morju ne ve prav ničesar. Fantje pa pod vodno gladino uživajo prelesti podvodnega sveta, ki je na vsakem pednju drugačen, vedno nov in vedno privlačen.

Toda tudi za take debeluharje in drugačne lenivce ter strahopetneže je poskrbljeno. V »debeli« senci za debelimi dubrovniškimi vidovi je zanje v odlični in miniaturni razstavljeni svet tišine. Hm, bolj preprosto in manj nevarno ... Samo sto dinarjev stane.

x

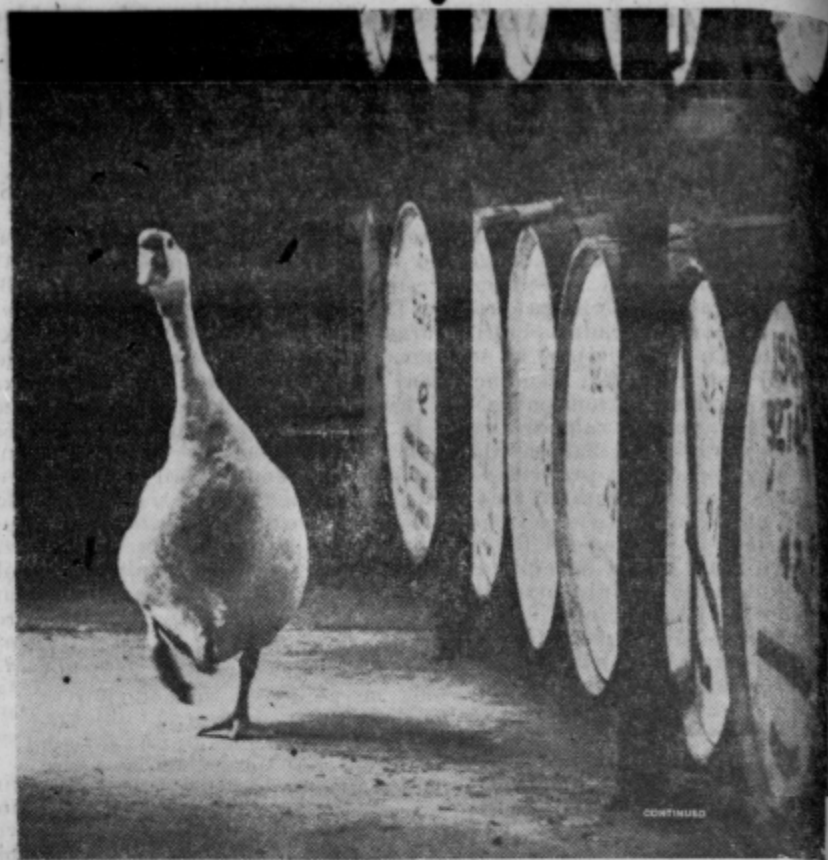
Barba Ivo Soletić je s preprosto jahtico »Gruje« pristal na pomolu otoškega pristanišča. Tokrat v vlogi ribiča za izvoz. Med Andrio in Lopudom je v morje potopil vrše (velike košare kot mišlove). Dunajski akvarij je naročil 10 murin. Plaćajo dobro — samo ribe so še v morju.

Ivo že dolga leta lovi ribe za hidrobiološki zavod in akvarij v Dubrovniku. Vse kar turisti vidijo za steklom akvarija je privlekel iz morja in spravil v ujetništvo. To pa ni tako preprosto. V »ječniških celicah« morajo vedno biti ribe, ki odgovarjajo opisom ob robu stekla. Riba pa ima manj smisla za turizem in si izberejo za svojo smrt tudi najvišjo sezono. Treba je ujeti drugo — vedeti pa je treba kje in kako. Nekatere so v morju s peščnim dnom, nekatere v skalnem področju, ene pri vrhu, druge v globinah, ene »slisijo« na tako, druge na drugačno vabo. Zgodi se, da bi morali barbi Ivo katerikrat plačati desetisočake za zanikrno ribico, ki na krožniku niti ni kaj prida. Kako ne, saj se je po več dni podil za njo po morju. (V pomislek tistim, ki jim je še tistih 100 dinarjev preveč za pogled v svet tišine.)

x

Akvarij odprejo ob osmi uri zjutraj. Pred tem pa so uslužbenci opravili kar precej dela.

Ob šestih zjutraj krmijo ribe. Zal tega turisti ne vidijo. Riba v ujetništvu, pa tudi druga živa bitja iz morja, vse dobi »enolončnico«. Dobijo pač tisto, kar je predpisal biolog in kar je na razpolago. Kot v zaporu. Pa še to je urejeno tako, da hitreje in požrešneje živali pospra-

Gosja straža v škotski žganjarni

V skladišču žganjarne opravlja petdeset gosi varnostno službo. Gosi stražijo in patrolirajo po skladišču, kjer je nad desetisoč hektolitrov dragocenega škotskega viskija. Nanje se veliko bolj zanesejo kot na pse, vsekakor pa bolj kot na ljudi, za katere je omamna bližina viskija v neizmernih količinah preveč zapeljiva — vsi pa vemo, da prvo, kar nasekan človek stori, je, da zaspi.

Rekli boste, da smo vas debelo potegnili, da to niti lepo ni, ker je 1. april še daleč. Toda gosja straža je čista resnica. Gos ni tako neumna žival, kot ji pripisujejo. Morda je klepetava in za vsako malenkost zažene svoj gagajoči hrup. In to je ravno dragocena lastnost. Gos odlično vidi, še bolje sliši. Če se oglasi ena, se oglasi tudi druga, za njo pa vse v bližini. Tako gosi zaženejo pravcati alarm, če jim kaj ni prav. Kolikokrat je že človek stegnil krake pred jato gosi na tujem dvorišču...

Gosi so si zagotovile svoje mesto celo v zgodovini. Nekoč so gosi rešile stari Rim pred napadom Galcev, ki so hoteli pod plaščem noči pobiti garnizijo stražarjev. V osamljenih postojankah na Malaji pa so angleški vojaki še pred leti zaupali gosem stražo, poleg tega pa so sem in tja najtolstefšo med njimi nehvaležno pojedli...

Na naši sliki je ena izmed gosi. Ime ji je Klementina in je doživela že marsikaj. Nekoč je v družbi štirih »kolegic« odpotovala v svet in nekdo jo je ujel ter pital za božično kosilo. Pa jo je pobrisala in se vrnila na službo k edinstveni »škotski gardi« v skladišču viskija.

x

In zgodilo bi se lahko, da bi se debeluhar pojavil v akvariju in pri ogledu zavreščal:

— Prevara! Tu piše, da je v boksu šk (redka globokomorska riba), pa je Hočem jo videti, saj sem plačal...

Barba Ivo pa medtem od jutra do večje iz morja mreže, parangale, pe dule, vrše, omotce, bulentine in ručljal vleče na dan zubatce, kerne, salj smokve, raže, jastoge, hobotnice, lign in kdo ve kaj, le skata tega presnete »električarja« za vraga ni...

J. B.

ČETRTIČ po dvajsetih letih

Ko te dni vpisujemo ljudsko posojilo za obnovo Skopja, nastopamo v dvajsetih letih že četrtič v vlogo kreditiranja nad vse pomembnih in prepotrebnih zadev.

Tako je 15. januarja 1943 Izvršni odbor AVNOJ pod predsedništvom Ivana Ribarja razpisal ljudsko posojilo za narodno osvoboditev v višini 500 milijonov dinarjev. To posojilo je bilo razpisano tako za Jugoslovane v domovini kot za one v tujini. Posojilo je bilo namenjeno, kot čas in smoter sama povesta, za potrebe osvobodilnega boja, za orožje in podobno.

Drugo ljudsko posojilo, prav tako tretje, je bilo razpisano za kapitalno izgradnjo naše težke industrije in elektrifikacije naše domovine v obdobju izgradnje našega socialističnega gospodarstva.

Tako je letos, ko praznujemo 20. obletnico kočevskega zborna, 20. obletnico rojstva nove Jugoslavije, tudi leto, ko izkazujemo svojo solidarnost ter bratstvo in enotnost v obliki ljudskega posojila — tokrat kot vlaganje za hitrejšo izgradnjo Skopja, ki je ob potresu postalo ne samo nesreča makedonskega, temveč vseh naših narodov.

Na posnetku zgoraj je obveznica prvega ljudskega posojila iz leta 1943 za znesek 1.000 dinarjev.

Dubrovnik — biser jadranske obale. Akvarij, o katerem je govora sestavku, je v okroglem obzidnem stolpu ob vhodu v pristanišče levi strani posnetka